

ปีการศึกษา 253๐

ระบบไฟฟ้ากำลังจำลอง 2 (ระบบป้องกัน)

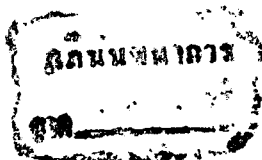
โดย

นายฉัตรมงคล บุญลอย 27.1๐4๐

นายฤเทพ สันตะรัตติวงศ์ 27.1๐9๐

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ศิริวัฒน์ โนธิเวชกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไปว่ากรณีโดยขึ้นสิ่ง สิ่งขึ้นหรือใช้ด้วยไปว่า และต้องว่าถึงถึงแล้วขอเอกสารหรือสิ่งที่มีเอกสารไปให้

ระบบไฟฟ้ากำลังจำลอง 2

ฉัตรมงคล บุญลอย

นฤเทพ สันตะรัตติวงศ์

อ.ศิริวัฒน์ โปธิเวชกุล อาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 253๘

บทคัดย่อ

ระบบไฟฟ้ากำลังที่มีอยู่ในปัจจุบัน มักจะประสบกับปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะปัญหาเรื่องการลัดวงจร , แรงดันสูงหรือต่ำเกินไป ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้เราไม่สามารถที่จะทราบล่วงหน้าได้ จึงต้องมีส่วนของระบบป้องกันติดตั้งอยู่ด้วย เพราะว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์เหล่านี้ขึ้น จะไม่ทำให้ระบบเกิดการเสียหาย หรือให้เสียหายน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ปรินญาณิพนธ์ฉบับนี้ จะศึกษาเกี่ยวกับระบบไฟฟ้ากำลังจำลอง ในส่วนที่ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับระบบป้องกันชนิดต่างๆ , การจัดโคออร์ดิเนชั่นของระบบป้องกัน ตลอดจนการจำลองการเกิดเหตุการณ์ผิดปกติต่างๆ ของระบบไฟฟ้า จัดทำเป็นชุดทดลองเพื่อใช้ประกอบการศึกษาในเรื่องระบบไฟฟ้ากำลัง ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง

POWER SYSTEM SIMULATOR II

MR. Chatmongkon Boonloy

MR. Naruethep Santarattivong

MR. Siritwat Potivejkul M.ENG Advisor

1987

Abstract

The power system available in present always face against problems which may occur, especially fault, surge, over or under voltage that we can't know when they will happen. So it must have the protective system to prevent damage of system following the occurrence of abnormal event, or getting least damage. This thesis contents the studying of simulating system which emblace detail of several kinds of protective system, cōordinating of protective system and simulating the abnormal event of power system. This thesis will be further useful for engineering students in experiment of power system.

ลารัญญ (ต่อ)

บทที่	เรื่อง	หน้า
	3.3.5 การออกแบบและการสร้างเฟส ซีควนซ์ รีเลย์	56
4	การทดสอบและการนำไปใช้งาน	62
	4.1 การใช้งานตัวเหนี่ยวนำในการจำลองการลัดวงจร	62
	4.2 การทดสอบและการใช้งานอินสทรูเมนต์ ทรานสฟอร์มเมอร์	63
	4.2.1 ซีที	63
	4.2.2 พีที	66
	4.3 การทดสอบและการใช้งานโปรเทคทีฟ รีเลย์	68
	4.3.1 โอเวอเคอเรนท รีเลย์	68
	4.3.2 ออโต รีโคลสซิ่ง รีเลย์	71
	4.3.3 โอเวอร์ และ อันเตอร์ โวลเตจ รีเลย์	72
	4.3.4 เฮิร์ธ ลิกเกจ รีเลย์	72
	4.3.5 เฟส ซีควนซ์ รีเลย์	73
5	บทวิจารณ์และสรุป	74
	ภาคผนวก	
	- วงจร OP-AMP ชนิดต่างๆ	ก
	- วงจร ไทม์เมอร์ ชนิดต่างๆ	ข
	- วงจร เรกตีไฟเออร์	ค
	- รายละเอียดไอซี	ง
	กิตติกรรมประกาศ	
	หนังสืออ้างอิง	

สารบัญรูปภาพ

บทที่	รูปที่	หน้า		
2	2.1	ไลน์-ทูล-กราวน์ ฟอลต์ลงดินโดยตรง	4	
	2.2	ไลน์-ทูล-กราวน์ ฟอลต์ลงดินผ่านสายนิวทรอล	5	
	2.3	ไลน์-ทูล-ไลน์ ฟอลต์ ในระบบเดลต้า (Delta)	5	
	2.4	ไลน์-ทูล-ไลน์ ฟอลต์ ในระบบสตาร์ (Star) 3 เฟส 3 สาย	6	
	2.5	ไลน์-ทูล-ไลน์ ฟอลต์ ในระบบ 3 เฟส 4 สาย	6	
	2.6	ดับเบิ้ล ไลน์-ทูล-กราวน์	7	
	2.7	ทรีเฟส ฟอลต์	7	
	2.8	แสดงขั้นตอนการทำงานของสวิตเกียร์	8	
	2.9	โครงสร้างของหม้อแปลงอย่างง่าย	10	
	2.10	โพลาริตีของหม้อแปลง	11	
	2.11	สัญลักษณ์แทนคอนแทกของรีเลย์ในวงจร	17	
	3	3.1	ไดอะแกรมเส้นเดี่ยวของระบบไฟฟ้าจำลอง	21
		3.2	แสดงการจำลองการเกิดกระแสลัดวงจร	22
3.3		วงจรการต่อตัวเหนี่ยวนำเพื่อสร้างกระแสลัดวงจร	25	
3.4		การจำลองการเกิดไฟฟ้าวางดิน	26	
3.5		อินสทรูเมนต์ ทรานสฟอร์มเมอร์	26	
3.6		วงจรแสดงระบบป้องกัน	30	
3.7		บล็อกไดอะแกรมแสดงการทำงานของโอเวอร์เคอเรนทรี รีเลย์	32	
3.8		วงจรโอเวอร์เคอเรนทรี รีเลย์	35	
3.9		แสดงตำแหน่งการวางอุปกรณ์ของโอเวอร์เคอเรนทรี รีเลย์	36	
3.10		บล็อกไดอะแกรมแสดงการทำงานของออโต รีโกลซึ่ง รีเลย์	39	
3.11		วงจรออโต รีโกลซึ่ง รีเลย์	41	
3.12		แสดงการติดตั้งอุปกรณ์ของวงจรออโต รีโกลซึ่ง รีเลย์	42	
3.13		บล็อกไดอะแกรมแสดงการทำงานของโอเวอร์ และ อันเดอร์	-	

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

บทที่	รูปที่	หน้า
	โวลเทจ รีเลย์	45
	3.14 วงจรโอเวอร์ และ อันเดอร์ โวลเทจ รีเลย์	47
	3.15 แสดงตำแหน่งการติดตั้งอุปกรณ์ของวงจรโอเวอร์ และ อันเดอร์- โวลเทจ รีเลย์	48
	3.16 บล็อกไดอะแกรมแสดงการทำงานของเอิร์ธ ลิกเกจ รีเลย์	52
	3.17 วงจรเอิร์ธ ลิกเกจ รีเลย์	53
	3.18 แสดงตำแหน่งการวางอุปกรณ์ของเอิร์ธ ลิกเกจ รีเลย์	54
	3.19 บล็อกไดอะแกรมแสดงการทำงานของเฟส ซีควนซ์ รีเลย์	57
	3.20 วงจรเฟส ซีควนซ์ รีเลย์	58
	3.21 แสดงตำแหน่งการวางอุปกรณ์ของวงจรเฟส ซีควนซ์ รีเลย์	59
4	4.1 แสดงโครงสร้างของตัวเหนี่ยวนำ	62
	4.2 การทดสอบ ซีที	64
	4.3 การทดสอบโพลาริตี ของ ซีที	66
	4.4 วงจรการทดสอบ ฟิท	67
	4.5 การทดสอบโพลาริตี ของ ฟิท	68
	4.6 การทำงานของ โอเวอเคอเรนซ์ รีเลย์	71
5	5.1 ชุดทดลองระบบไฟฟ้ากำลังจำลอง	75

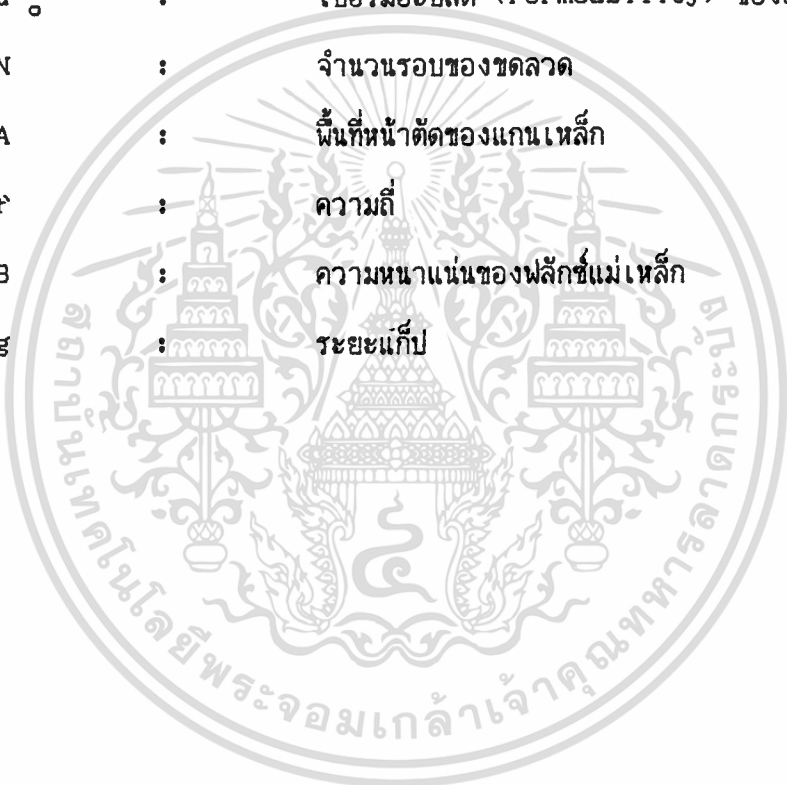
สารบัญตาราง

บทที่	ตารางที่	หน้า
3	3.1 แสดงรายการอุปกรณ์ของโอเวอร์เคอเรนท์ รีเลย์	37
	3.2 แสดงรายการอุปกรณ์ของอโต รีโคลลิ่ง รีเลย์	43
	3.3 แสดงรายการอุปกรณ์ของโอเวอร์ และ อันเดอร์ โวลเตจ รีเลย์	49
	3.4 แสดงอุปกรณ์ของเอิร์ธ ลิกเกจ รีเลย์	55
	3.5 แสดงอุปกรณ์ของเฟส ซีควเอนซ์ รีเลย์	60
4	4.1 ผลการทดสอบ ซีที ขนาด 640/5	64
	4.2 ผลการทดสอบ ซีที ขนาด 255/4	65
	4.3 ผลการทดสอบ ฟิท ขนาด 127/5	67
	4.4 ผลการทดสอบ โอเวอร์เคอเรนท์ รีเลย์	70

สัญลักษณ์

V	:	แรงดันไฟฟ้า
I	:	กระแสไฟฟ้า
R	:	ความต้านทาน
L	:	ความเหนี่ยวนำ
μ_0	:	เปอร์มีเอบิลิตี (Permeability) ของอากาศ
N	:	จำนวนรอบของขดลวด
A	:	พื้นที่หน้าตัดของแกนเหล็ก
r	:	ความถี่
B	:	ความหนาแน่นของฟลักซ์แม่เหล็ก
ϵ	:	ระยะแก๊ป

บทที่ 1

บทนำ

ในระบบไฟฟ้ากำลังนั้น เราต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมากเพื่อทำการผลิต ส่ง และจ่ายกำลังไฟฟ้า จึงจำเป็นต้องมีการออกแบบและจัดการให้การจ่าย กำลังไฟฟ้าไปยังจุดที่มีการใช้ไฟฟ้าเป็นไปอย่างเชื่อถือได้และประหยัด

ในสภาวะปกติ กระแสไฟฟ้าจะไหลจากแหล่งกำเนิดไฟฟ้าผ่านตัวนำทองแดง หรืออลูมิเนียมในเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (Generator) , หม้อแปลง (Transformer) , สายส่งไฟฟ้า (Transmission Line) และอุปกรณ์อื่นๆ ไปยังโหลด (Load) กระแสไฟฟ้า ถูกจัดให้ไหลในเส้นทางนี้เพราะมีฉนวนหุ้มตัวนำอยู่ อย่างไรก็ตามอาจเกิดภาวะผิดปกติขึ้นในระบบกำลัง เช่นฉนวนบางส่วนเสียหาย หรือพัง อันอาจเนื่องมาจากผลของอุณหภูมิที่ทำให้ฉนวนเสื่อมคุณภาพ หรืออาจเนื่องมาจากอุบัติเหตุทำให้ ฉนวนแตกหัก หรืออื่นๆ เมื่อฉนวนพังหรือเสียหายกระแสจะไหลผ่านส่วนอื่นๆซึ่งไม่ใช่เส้นทางปกติ เรียกว่าเกิดการลัดวงจรหรือฟอลต์ (Fault) เมื่อฟอลต์เกิดขึ้นพลังงาน ไฟฟ้าปริมาณมหาศาลสามารถทำความเสียหายหรือกระทบกระเทือนต่อระบบไฟฟ้ากำลังได้หลายอย่าง ดังนี้

- 1) ฟอลต์ที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปมีกระแสไหลสูงมาก เป็นผลให้เกิดความร้อนสูงเกิน (Overheating) ในส่วนต่างๆของระบบไฟฟ้ากำลังที่กระแสฟอลต์ไหลผ่าน
- 2) ระหว่างที่เกิดฟอลต์มักจะมีอาร์ก (Arc) เกิดขึ้นด้วย อุณหภูมิที่สูงขึ้นของอาร์กสามารถหลอมละลายหรือทำให้สารต่างๆระเหยไปได้ในพริบตา ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุปกรณ์ไฟฟ้า และอาจเกิดไฟไหม้ได้ด้วย
- 3) ฟอลต์ทำให้แรงดันของระบบต่ำหรือสูงกว่านิสสัยที่ยอมรับได้
- 4) ฟอลต์อาจทำให้ระบบ 3 เฟสเกิดความไม่สมดุลย์ เป็นผลทำให้อุปกรณ์ไฟฟ้าทำงานไม่ถูกต้อง
- 5) ฟอลต์เป็นอุปสรรคต่อการส่งกำลังไฟฟ้าไปยังจุดที่ต้องการใช้ไฟฟ้า
- 6) ฟอลต์อาจทำให้ระบบไฟฟ้ากำลังทั้งระบบสูญเสียเสถียรภาพเป็นผลทำให้เกิดไฟดับทั่วทุกแห่ง (Black Out)

ความผิดปกติในระบบไฟฟ้ากำลังนอกจากการลัดวงจรหรือฟลลต์ ซึ่งให้ผลเสียหายร้ายแรงที่สุดแล้วยังมีความผิดปกติอื่นๆ ได้แก่ การเกิดภาวะแรงดันสูงเกิน (Over Voltage) หรือต่ำเกิน (Under Voltage) อันเนื่องมาจากอุปกรณ์ควบคุมแรงดันไฟฟ้าไม่ปกติ , การเรียงลำดับเฟสผิด , การเกิดความถี่ต่ำ (Under Frequency) อันเนื่องมาจากกำลังผลิตทางไฟฟ้าไม่เพียงพอกับโหลด การใช้งานเกินกำลังของอุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆ เป็นต้น

ฟลลต์ที่เกิดขึ้นในระบบไฟฟ้ากำลังอาจเกิดจากสายตัวนำขาด หรือการเสียหายของฉนวน การขาดของสายตัวนำอาจเกิดจาก ลม หิมะ หรือสาเหตุทางกลอื่นๆ ฉนวนไฟฟ้าโดยทั่วไปจะเป็นอากาศหรือวัสดุที่มีความต้านทานจำเพาะสูง ฉนวนที่เป็นอากาศอาจเกิดการลัดวงจรได้จาก นก หนู งู หรือกิ่งไม้ ฯลฯ หรือการลัดวงจรอาจเนื่องมาจากขบวนการที่ทำให้เกิดไอออนที่มีต้นเหตุมาจากคลื่นฟ้าผ่า ฉนวนที่เป็นสารอินทรีย์อาจเสื่อมคุณภาพเนื่องจากความร้อน หรืออาจพัง (Break Down) เนื่องจากแรงดันคลื่นฟ้าผ่า (Lightning) หรือคลื่นที่เกิดจากการสวิตช์ (Switching) เป็นต้น ฉนวนลูกถ้วยอาจเกิดทางผ่านกระแสไฟฟ้าเนื่องจากฝุ่นหรือเกลือจับเกาะ ฟลลต์ที่เกิดขึ้นกับส่วนสำคัญของระบบอาจทำให้ระบบไม่มีเสถียรภาพได้ เช่น ฟลลต์ที่เกิดขึ้นในบัสบาร์ (Bus Bar) ของโรงจักรไฟฟ้าอาจทำให้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าทุกชุดในโรงจักรนี้เสียเสถียรภาพไปด้วย

ความผิดปกติในระบบไฟฟ้ากำลังอาจทำให้เกิดน้อยครั้งลงได้ด้วยมาตรการหลายประการ เช่น การออกแบบระบบควบคุมที่ดี การจัดการกำลังผลิตให้เพียงพอกับโหลดในปัจจุบันและอนาคต การออกแบบฉนวนที่เพียงพอ การที่มีระเบียบในการดำเนินงานและการบำรุงรักษาที่ถูกต้อง เป็นต้น

ในทางปฏิบัติ เนื่องจากขีดจำกัดทางเศรษฐกิจเราจึงไม่สามารถออกแบบระบบไฟฟ้ากำลังเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดปกติได้อย่างสมบูรณ์ แต่เราอาจเพิ่มมาตรการเพื่อลดผลเสียหายเนื่องจากฟลลต์และความผิดปกติได้ เช่น การออกแบบเพื่อจำกัดขนาดกระแสลัดวงจร , การออกแบบตัวนำให้มีความแข็งแรงเพียงพอที่จะทนแรงเค้นและความร้อนสูงในช่วงเวลาสั้นๆ และที่สำคัญที่สุด คือ การออกแบบระบบรีเลย์ป้องกัน (Protective Relay)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ระบบป้องกันเป็นสิ่งที่จำเป็นมากและจะขาดเสียไม่ได้เลยในระบบไฟฟ้ากำลังทุกระบบ ซึ่งรวมไปถึงระบบไฟฟ้ากำลังจำลองที่เราได้ทำการสร้าง

ขึ้นมาในปริศยานิพนธ์เรื่อง " การจำลองระบบไฟฟ้ากำลัง " นี้ด้วย

สำหรับหัวข้อของปริศยานิพนธ์เรื่องนี้ จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการจำลองปรากฏการณ์
ผิดปกติต่างๆที่จะเกิดขึ้นได้ในระบบไฟฟ้ากำลัง ได้แก่

- การเกิดไฟฟ้าลัดวงจร (Short Circuit).
- การเกิดกระแสเกิน (Over Current)
- การเกิดแรงดันสูงเกินหรือต่ำเกิน (Over, Under Voltage)
- การเกิดไฟฟ้ารั่วไหลลงดิน (Earth Leakage)
- การเรียงเฟสผิด

นอกจากนี้จะมีการกล่าวถึงการออกแบบรีเลย์ป้องกันสำหรับปรากฏการณ์ผิดปกติต่างๆที่
เกิดขึ้นด้วย

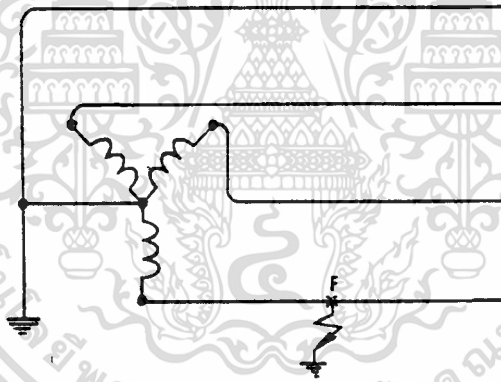
บทที่ 2 ทฤษฎี และ หลักการ

2.1 ฟอลต์และสาเหตุการเกิด

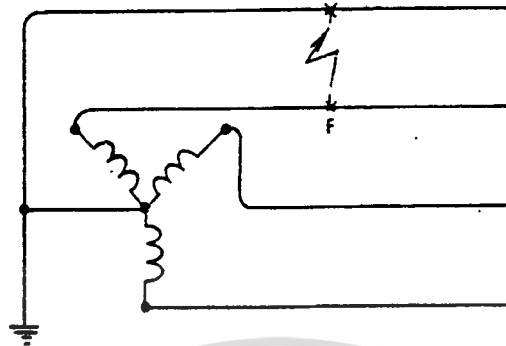
การเกิดฟอลต์หรือการเกิดลัดวงจรในระบบไฟฟ้ากำลังโดยทั่วไปนั้น เราอาจจะแบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

1) ไลน์-ทู-กราวนด์ ฟอลต์ (Line-to-ground Fault)

ไลน์-ทู-กราวนด์ ฟอลต์ คือ การที่สายไฟเส้นใดเส้นหนึ่งเกิด การลัดวงจรลงดิน ทั้งที่ลัดวงจรลงดินโดยตรง หรือโดยผ่านสายนิวทรัล (Neutral) หรือสายกราวนด์ (Overhead Ground Wire) ดังในรูปที่ 2.1 และ รูปที่ 2.2

รูปที่ 2.1 ไลน์-ทู-กราวนด์ ฟอลต์ ลงดินโดยตรง

รูปที่ 2.2 ไลน์-ทู-กราวด์ ฟอลต์ สงดินผ่านสายนิวทรอล

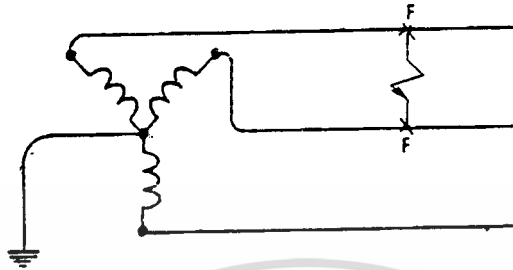
2) ไลน์-ทู-ไลน์ ฟอลต์ (Line-to-line Fault)

ไลน์-ทู-ไลน์ ฟอลต์ คือ การที่สายเฟสจำนวน 2 เส้นเกิดการลัดวงจรถึง

กัน ดังรูปที่ 2.3 , รูปที่ 2.4 , และรูปที่ 2.5

รูปที่ 2.3 ไลน์-ทู-ไลน์ ฟอลต์ ในระบบเดลต้า (Delta)

รูปที่ 2.4 โลင်း-ทู่-โลน ฟอลต์ ในระบบสตาร์ (Star) 3 เฟส 3 สาย

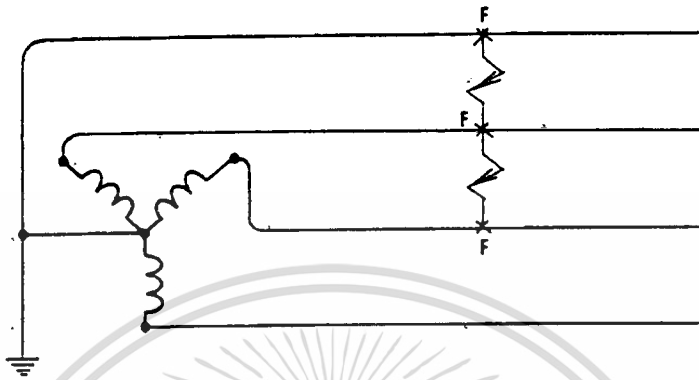

รูปที่ 2.5 โลင်း-ทู่-โลน ฟอลต์ ในระบบ 3 เฟส 4 สาย

3) ดับเบิล-โลน-ทู่-กราวนด์ ฟอลต์ (Double-line-to-ground Fault)

ดับเบิล-โลน-ทู่-กราวนด์ ฟอลต์ เกิดขึ้นเมื่อสายเฟสจำนวน 2 สาย เกิด

การลัดวงจรถึงกันและลงดินด้วย ดังรูปที่ 2.6

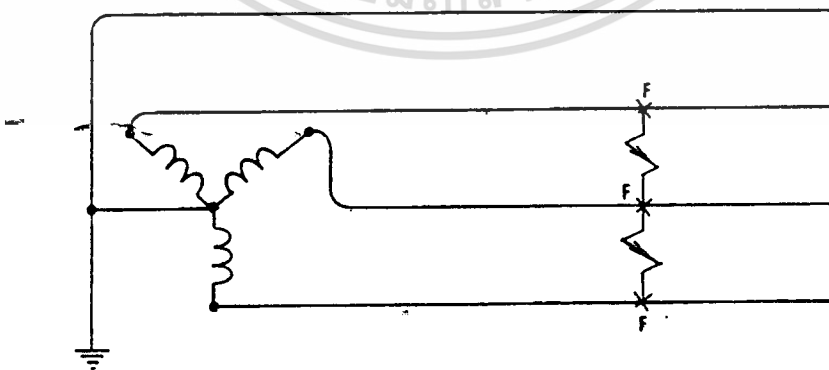

รูปที่ 2.6 ดับเบิ้ล-ไลน์-ทุ-กราน์

4) ทรี-เฟส ฟอลต์ (Three-phase Fault)

ทรี-เฟส ฟอลต์ เกิดขึ้นเมื่อสายเฟสทั้งสามเกิดการลัดวงจรถึงกันทั้ง 3 เฟส

ดังรูปที่ 2.7

รูปที่ 2.7 ทรี-เฟส ฟอลต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างหนึ่งดังนี้ คือ

1) ฟอลต์ชั่วคราว (Temporary Fault) เช่น กิ่งไม้ กิ่งไฟ หรือใบไม้ ฤกษ์ลมพัดไปแตะสายไฟ ฟอลต์เหล่านี้เกิดขึ้นเพียงชั่วคราวแล้วอาจหลุดออกหรือถูกอาร์กไหม้ขาดหลุดออกไปจนไม่แตะสายไฟ

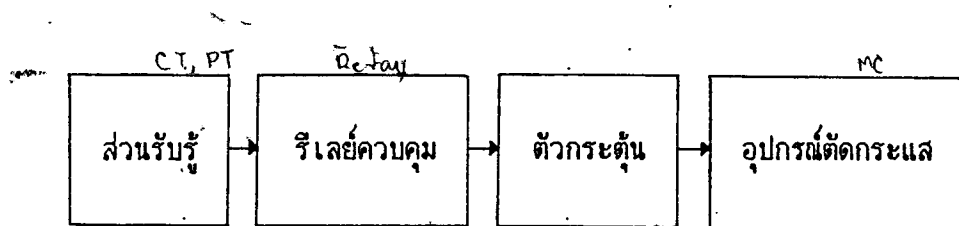
2) ฟอลต์ถาวร (Permanent Fault) เช่น สายขาดตกลงบนพื้นดิน , สายหลุดออกจากลูกถ้วยหล่นลงมาขาดไม้คอง , มีเหล็กหรือเส้นโลหะแตะสาย , ต้นไม้ล้มทับสาย , เสาล้มทำให้แตะพื้นดิน

2.2 ระบบป้องกัน

เมื่อมีสาเหตุผิดปกติเกิดขึ้นในระบบไฟฟ้ากำลัง ระบบป้องกันจะมีหน้าที่ตัดต่อนางจรไฟฟ้าส่วนนั้นออกจากระบบ โดยใช้อุปกรณ์ที่เราเรียกว่า "สวิทช์เกียร์" (Switchgear) ซึ่งเป็นอุปกรณ์สำหรับเปิดปิดวงจรไฟฟ้าและสามารถตัดกระแส ขณะมีไหลหรือฟอลต์ได้ และอุปกรณ์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของอุปกรณ์ดังกล่าวโดยตรง ซึ่งได้แก่ ชุดควบคุม (Control Device) , ชุดเครื่องวัด (Metering Device) , ชุดเรกกูเลตติ้ง (Regulating Device) และยังจะรวมถึงส่วนต่างๆของอุปกรณ์ดังกล่าวที่ต่อร่วมกัน , ชิ้นส่วนประกอบอื่นๆ (Accessories) , โครงห่อหุ้มอุปกรณ์ (Enclosure) และโครงยึดอุปกรณ์ (Supporting Structure)

2.2.1 ขั้นตอนการทำงานของสวิทช์เกียร์

ในการใช้สวิทช์เกียร์เพื่อป้องกันระบบ (System Protection) จำเป็นจะต้องอาศัยอุปกรณ์ต่างๆที่สำคัญของสวิทช์เกียร์ร่วมประสานงานกัน 4 ส่วน คือ

รูปที่ 2.8 แสดงขั้นตอนการทำงานของสวิทช์เกียร์

1) ส่วนรับรู้ (Sensing Device) ได้แก่ อินสทรูเมนต์ทรานสฟอร์มเมอร์ (Instrument Transformer) หรือ ซีที (C.T.) , พีที (P.T.) ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นยามระวังเหตุ เมื่อมีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้นในระบบก็จะส่งสัญญาณบอกเหตุมายังรีเลย์

2) รีเลย์ควบคุม (Control Relay) ได้แก่ รีเลย์ต่างๆ ซึ่งจะทำหน้าที่รับสัญญาณบอกเหตุจากซีที หรือพีที โดยจะได้รับการกระแสไฟฟ้าจากซีที หรือพีที หรือแหล่งจ่ายไฟอื่นๆ เพื่อให้พลังงาน (Energize) ขดลวดของตัวเอง แล้วต่อคอนแทค (Contact) ให้ทริปกอยล์ (Trip Coil) หรือโคลสซิ่งคอยล์ (Closing Coil) ของสวิชเกียร์ทำงาน

3) ตัวกระตุ้น (Actuator) ได้แก่ วงจรทริปกอยล์ , วงจรโคลสซิ่งคอยล์ และ ชุดกลไก (Mechanism) ที่ส่งความเคลื่อนไหวให้ชุดอินเตอร์รัปเตอร์ (Interrupter) ปิดเปิดวงจรได้ ซึ่งเมื่อทริปกอยล์หรือโคลสซิ่งคอยล์ของสวิชเกียร์ถูกให้พลังงาน จะไปกระตุ้นให้ชุดกลไก (Mechanism) ส่งความเคลื่อนไหวให้คอนแทคในชุดอินเตอร์รัปเตอร์ปิดเปิดวงจรได้

4) อุปกรณ์ตัดกระแส (Interrupter Of Circuit Breaker) คือส่วนที่ทำหน้าที่ปิดเปิดคอนแทคของวงจรและดับอาร์ค ประกอบด้วยส่วนประกอบต่างๆดังนี้

1. คอนแทคอยู่กับที่ (Fixed Contact)
2. คอนแทคเคลื่อนที่ (Moving Contact)
3. ห้องดับอาร์ค (Arc Chamber)
4. ตัวกลางดับอาร์ค (Arc Extinction Media) เช่น น้ำมัน, อากาศ (ลมอัด), แก๊ส SF₆ และสูญญากาศ เป็นต้น

2.2.2 อินสทรูเมนต์ทรานสฟอร์มเมอร์ (Instrument Transformer)

-อินสทรูเมนต์ทรานสฟอร์มเมอร์ที่ใช้เป็นอุปกรณ์รับรู้ (Sensing Devices) ส่งสัญญาณบอกเหตุมายังรีเลย์ โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ซีที หรือ เคอเร็นทรานสฟอร์มเมอร์ (Current Transformer) และ พีที หรือ โปเทนเชียลทรานสฟอร์มเมอร์ (Potential Transformer) ใช้ในการวัดค่ากระแสและแรงดันไฟฟ้าให้เหมาะสมแก่การใช้งานกับมิเตอร์หรือรีเลย์หรืออุปกรณ์อื่นๆ

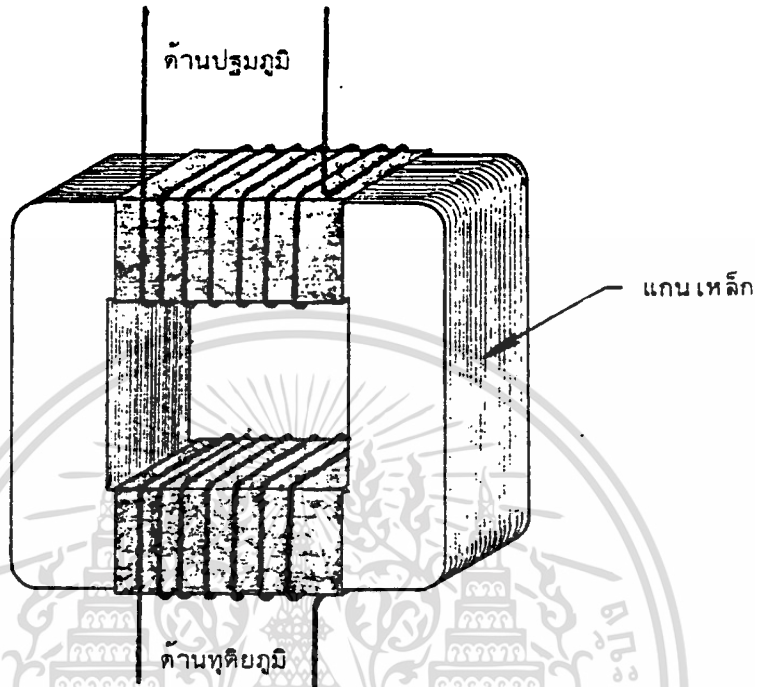
อินสทรูเมนต์ทรานสฟอร์มเมอร์ มีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ วงจรไฟ

ฟ้าด้านปฐมภูมิ (Primary Electrical Circuit) และ วงจรไฟฟ้าด้านทุติยภูมิ (Secondary Circuit)

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

084827

Electrical Circuit) และวงจรสนามแม่เหล็ก (Core Magnetic Circuit)

รูปที่ 2.9 โครงสร้างของหม้อแปลงอย่างง่าย

โพลาริตี (Polarity) ของอินสทรูเมนทรานส์ฟอร์มเมอร์

โพลาริตี เป็นเครื่องแสดงความสัมพันธ์ของทิศทางการไหลของกระแสทางด้านปฐมภูมิ และทุติยภูมิของหม้อแปลง ซึ่งขึ้นอยู่กับทิศทางการนำขดลวดของหม้อแปลง

โพลาริตีของหม้อแปลง แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบขั้วหักล้างกัน (Subtractive Polarity) หมายถึง การที่หม้อแปลงซึ่งเมื่อกำหนดให้ทางด้านปฐมภูมิมีกระแสไหลเข้าที่ขั้วใดขั้วหนึ่ง และจะมีกระแสไหลออกจากด้านทุติยภูมิที่ขั้วตรงกัน (เช่น ขั้วที่ขั้ว K ตรงกับขั้ว k หรือขั้วที่ขั้ว U ตรงกับขั้ว u) ดังแสดงในรูปที่ 2.10 ก.

2. แบบขั้วเสริมกัน (Additive Polarity) หมายถึงการที่หม้อแปลงซึ่งเมื่อกำหนดให้ทางด้านปฐมภูมิมีกระแสไหลเข้าที่ขั้วใดขั้วหนึ่ง และทางด้านทุติยภูมิจะมีกระแสไหลเข้าที่ตรงกัน ดังแสดงในรูปที่ 2.10 ข.

ก. Subtractive polarity

ข. Additive polarity

รูปที่ 2.10 โพลาริตีของหม้อแปลง

อินสตรูเมนต์ทรานส์ฟอร์มเมอร์ที่ใช้โดยทั่วไป จะมีขั้วเป็นแบบขั้วหักล้างกัน โดยจะมี เครื่องหมายหรือตัวอักษรกำกับที่ขั้วของอินสตรูเมนต์ทรานส์ฟอร์มเมอร์ ทั้งทางด้านปฐมภูมิและทุติย ภูมิแสดงความสัมพันธ์ของกระแส "เข้า" และ "ออก" เช่นอาจจะใช้เครื่องหมาย "." แสดง ไว้ เครื่องหมายนี้หากอยู่ทางขั้วใดของทางด้านปฐมภูมิ แสดงว่ากระแสเข้าทางขั้วนั้น และ ขณะเดียวกันกระแสทางด้านทุติยภูมิจะออกจากขั้วที่มีเครื่องหมายนี้

ในการใช้งานต่อขั้วที่ร่วมกันหรือต่อนิติที่ร่วมกัน โดยใช้กับมิเตอร์ หรือรีเลย์ หรืออุปกรณ์ อื่นๆในระบบ 3 เฟส จะต้องต่อขั้วให้ถูกต้อง (ตามแผนผังการวางสาย (Diagram Wiring) ของผลิตภัณฑ์นั้นๆ) ถ้าหากต่อผิดขั้ว จะทำให้มิเตอร์อ่านค่าได้ผิดพลาด หรือหากใช้กับรีเลย์ด้วย แล้ว ยิ่งมีความสำคัญมาก หากต่อผิดจะทำให้การทำงานของรีเลย์ไม่เป็นไปตามความต้องการ ฉะนั้นทุกครั้งที่มีการต่อขั้วหรือนิติที่ใช้งานร่วมกันควรตรวจสอบเสียก่อนว่าเครื่องหมายบนขั้วและนิติ ถูกต้องหรือไม่ ถ้าต่อขั้วหรือนิติที่ใช้งานเพียงตัวเดียวแบบซิงเกิลเฟส (Single Phase) เรื่อง ขั้วก็ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึง แต่ในกรณีที่ต้องต่อขั้วที่ร่วมกับนิติในระบบซิงเกิลเฟส จำเป็นจะ ต้องให้ถูกขั้วด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีที (เคอเรนทรานส์ฟอร์มเมอร์)

ซีที คือ หม้อแปลงกระแสที่ใช้สำหรับลดค่ากระแสจากจำนวนมาก ลงมาเหลือจำนวนน้อย เพื่อให้เหมาะสมแก่การใช้งานของอุปกรณ์ต่างๆ เช่น รีเลย์, มิเตอร์ และอุปกรณ์อื่นๆที่ใช้ประกอบ ซีทีที่ใช้งานโดยทั่วไปมักจะมีอัตราส่วนเป็น .../ 5A เช่น 600/5, 500/5, 400/5, 300/5, 200/5, 150/5, 100/5, 75/5, และ 50/5A เป็นต้น ทางด้านทุติยภูมิ อาจจะมีขดลวดเดียวหรือหลายขดก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับงานที่ต้องการจะใช้

สิ่งที่ควรทราบเกี่ยวกับคุณสมบัติของซีที

ในการพิจารณาใช้ซีทีให้เหมาะสมแก่การใช้งาน จะต้องพิจารณาถึงค่าต่างๆของซีทีดังนี้คือ

1. ค่าพิกัดกระแสทางด้านปฐมภูมิ และทุติยภูมิ
2. ค่าพิกัดแรงดันทางด้านปฐมภูมิ
3. ค่าเบอร์เดน (Burden) คือ ค่าพิกัดโหลดภายนอกที่ต่อกับด้านทุติยภูมิของซีที มีหน่วยเป็น โวลท์-แอมป์ (VA)

ความคลาดเคลื่อนของซีที

ความคลาดเคลื่อนของซีทีเกิดขึ้นเนื่องจาก

1. การเปลี่ยนแปลงความถี่ ความคลาดเคลื่อนจะเพิ่มขึ้นเมื่อความถี่ต่ำลงความต้านทานและความร้อนจะสูงขึ้น เมื่อความถี่เพิ่มขึ้น
2. การเปลี่ยนรูปลักษณะของคลื่นกระแส (Current Wave Form) อันเนื่องมาจากฮาร์โมนิกที่สาม (3 rd Harmonic) แต่การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ทำให้ความคลาดเคลื่อนเพิ่มขึ้นมากนักสามารถที่จะติดตั้งได้
3. ความคลาดเคลื่อน อันเนื่องมาจากซีที ตั้งอยู่ใกล้กับสายไฟที่มีกระแสไฟฟ้าไหลผ่านเป็นจำนวนมาก เช่น ประมาณ 2,000 A หรือสูงกว่านั้น เส้นแรงแม่เหล็กจะเข้าไปผ่านแกนเหล็กของซีทีมาก จะก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนสูงกว่าปกติ
4. ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการใช้งาน ในการใช้งานไม่ควรใช้ซีที ให้เกินพิกัด หากเกินพิกัดแล้ว ความคลาดเคลื่อนจะมีมาก หากจำเป็นต้องใช้เกินพิกัดไม่ควรจะเกินกว่า 10%

การเปิดวงจรด้านทุติยภูมิ (Open Secondary Circuit)

ด้านทุติยภูมิของซีทีหรือด้านกระแสต่ำ จะต้องไม่เปิดวงจรไว้ ในขณะที่ด้านปฐมภูมิของซีทีหรือด้านกระแสสูงมีกระแสไหลอยู่ ในกรณีที่เปิดด้านทุติยภูมิไว้ จะทำให้เส้นแรงแม่เหล็กในแกนเหล็กเพิ่มขึ้นซึ่งจะมีผลทำให้เกิดแรงดันไฟฟ้าสูงทางด้านทุติยภูมิ หากแรงดันไฟฟ้าที่เกิดขึ้นมีค่าสูงมาก อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ใช้และอุปกรณ์ที่ต่ออยู่ด้วยได้โดยง่าย ฉะนั้นในการปฏิบัติงานถ้าจำเป็นต้องถอดสายทางด้านทุติยภูมิออก จะต้องลัดวงจรที่หัวของทางด้านทุติยภูมิไว้ก่อนเสมอ

ฟิทที (Potential Transformer)

ฟิทที คือ หม้อแปลงแรงดันไฟฟ้าที่ใช้ลดค่าแรงดันไฟฟ้าสูงๆ ให้เหลือค่าแรงดันต่ำๆ ให้เหมาะสมต่อการใช้งานกับมิเตอร์ หรือรีเลย์ หรืออุปกรณ์อื่นๆ

ความคลาดเคลื่อนของฟิทที

ความคลาดเคลื่อนของฟิททีขึ้นอยู่กับ

1. การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของขดลวด เนื่องจากความต้านทานของขดลวดเปลี่ยนแปลงเมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนแปลง แต่ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากอุณหภูมินี้จะมีค่าน้อยมาก คือ เมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนไปประมาณ 45 องศาเซลเซียส ความคลาดเคลื่อนจะมีประมาณ 0.1% ซึ่งน้อยมากและอาจตัดทิ้งได้

2. การเปลี่ยนรูปลักษณะคลื่นของแรงดัน อันเนื่องมาจากเกิดฮาร์โมนิกที่สาม (3 rd Harmonic) จะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนเพียงเล็กน้อย ซึ่งในทางปฏิบัติอาจไม่ต้องคำนึงก็ได้

3. ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงแรงดัน ตามปกติแรงดันต่ำกว่าที่กำหนด จะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนเพียงเล็กน้อย แต่จะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนสูงเมื่อแรงดันสูงกว่าที่กำหนด นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความร้อนในทางปฏิบัติ แรงดันไม่ควรเกิน 10% ของแรงดันที่กำหนด

4. ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงความถี่ ตามปกติฟิททีออกแบบไว้ใช้กับความถี่ขนาดเดียว ซึ่งอาจจะเป็น 50 หรือ 60 เฮิรตซ์ หากใช้ฟิททีที่ความถี่อื่นซึ่งสูงกว่ามาก จะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน แต่ความคลาดเคลื่อนมีค่าน้อยมากซึ่งอาจตัดทิ้งได้

2.2.3 รีเลย์ควบคุม (Control Relay)

การเปิดและปิดวงจรในขณะที่ระบบไฟฟ้าอยู่ในสภาพปกตินั้น เราสามารถใช้คนเปิดและปิดวงจรเมื่อใดก็ได้ตามต้องการ แต่ในขณะที่ระบบไฟฟ้าอยู่ในสภาพผิดปกติ เช่น เกิดฟอลต์ขึ้นในระบบ จำเป็นต้องตัดวงจรไฟฟ้าออกจากระบบด้วยความเร็วสูงมีหน่วยเป็นวินาทีหรือน้อยกว่า เพื่อป้องกันอันตรายและลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับอุปกรณ์ไฟฟ้าในระบบพร้อมทั้งยังทำให้ระบบสามารถจ่ายพลังงานไฟฟ้าต่อไปได้โดยมีความสูญเสียน้อยที่สุด ซึ่งความเร็วสูงที่ใช้ในการตัดวงจรนี้ ไม่อยู่ในวิสัยที่คนจะไปตัดวงจรได้ทัน จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันเข้ามาควบคุมและค้นหาสภาพผิดปกติที่เกิดขึ้นในระบบ แล้วสั่งให้เซอร์กิตเบรกเกอร์เปิดและปิดวงจรด้วยความเร็วสูงโดยอัตโนมัติ เราเรียกอุปกรณ์ป้องกันนี้ว่า " รีเลย์ " (Relay)

การออกแบบโปรเทคทีฟรีเลย์ (Protective Relay)

โปรเทคทีฟรีเลย์ จะต้องไม่ทำงานในขณะที่ระบบอยู่ในสภาพปกติ แต่จะทำงานทันทีที่เกิดผิดปกติขึ้นในระบบ การใช้โปรเทคทีฟรีเลย์จะต้องคำนึงถึงขีดจำกัดและสภาพของระบบที่จะป้องกันด้วย เพราะการมีระบบป้องกันมากเกินไปอาจทำให้ระบบเลวลง เช่นเดียวกับการมีระบบป้องกันน้อยเกินไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการออกแบบติดตั้ง โปรเทคทีฟรีเลย์ให้เหมาะสมกับระบบที่จะป้องกัน ซึ่งจะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติที่สำคัญดังนี้คือ

1. รีไลเอบิลิตี (Reliability) รีเลย์ที่จะนำมาใช้งานต้องทำงานได้ถูกต้องตามคุณสมบัติและขอบเขตที่กำหนดให้ทำงาน

2. สปีด (Speed) ความเร็วในการทำงานของรีเลย์แต่ละชนิดที่จะนำมาใช้งานต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับระบบที่จะป้องกัน ว่าต้องการใช้ความเร็วสูงเท่าใดในการสั่งปิดและเปิดเซอร์กิตเบรกเกอร์ เพื่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบน้อยที่สุด

3. ซีเล็กติวิตี (Selectivity) จะต้องออกแบบให้รีเลย์เลือกและสั่งให้เซอร์กิตเบรกเกอร์ตัวที่อยู่ใกล้ส่วนที่เกิดฟอลต์มากที่สุดตัดวงจรเฉพาะส่วนนั้นออกไป โดยให้กระทบกระเทือนต่อระบบหลักน้อยที่สุด ซึ่งจะต้องจัดระบบการทำงานของรีเลย์ในแต่ละส่วนของระบบป้องกันให้ทำงานได้สัมพันธ์กัน

4. อีโคโนมิก (Economic) จะต้องออกแบบให้รีเลย์สามารถทำงานได้ตามความต้องการมากที่สุด โดยใช้เงินลงทุนน้อยที่สุด

5. ซิมพลิสิตี (Simplicity) จะต้องออกแบบระบบรีเลย์ให้ดูง่ายที่สุด หลีกเลี่ยงการใช้ระบบที่ยุ่งยากซับซ้อน

ในการป้องกันระบบไฟฟ้าด้วยโปรเตกทิฟรีเลย์ จำเป็นต้องศึกษาระบบและเข้าใจปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในระบบเสียก่อน ดังนั้นจึงต้องมีข้อมูลที่สำคัญเพื่อใช้ในการออกแบบระบบป้องกันด้วยโปรเตกทิฟรีเลย์ ดังนี้

1. รูปแบบของระบบ หมายถึง ไดอะแกรมเส้นเดี่ยว (Single Line Diagram) ของระบบทั้งหมดที่ต้องการป้องกัน รูปแบบของระบบจะต้องแสดงรายละเอียด ตำแหน่งและขนาดของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ขนาดและการต่อขดลวดของหม้อแปลงไฟฟ้า ตำแหน่งของเซอร์กิตเบรกเกอร์ การจัดบัสบาร์ การจัดวงจรของสายส่งหรือสายจำหน่าย ขนาดของสายส่งหรือสายจำหน่าย ตลอดจนระบบแรงดันและขนาดของโหลด

2. ระบบป้องกันเดิมและปัญหาที่มีอยู่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดแปลงแก้ไข หรือเพิ่มเติมให้ระบบป้องกันใหม่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

3. ระดับการป้องกันที่ต้องการ ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงการจัดวงจรและความสามารถในการทำงานของระบบ เช่น ระบบที่ต้องการป้องกันนั้นเหมาะสมที่จะใช้รีเลย์แบบที่ทำงานด้วยความเร็วสูง ปานกลาง หรือความเร็วต่ำ และต้องการให้มีการปิดกลับวงจรทันทีทันใดหรือไม่ (Instantaneous Reclosing) เป็นต้น

4. การศึกษาฟอลต์ชนิดต่างๆที่เกิดขึ้นในระบบ เช่น ทรีเฟสฟอลต์ (Three-phase Fault) , ฟอลต์ระหว่างไลน์ (Line To Line Fault) และฟอลต์ระหว่างเฟสกับดิน (Line To Ground Fault) เป็นต้น เพื่อหาวิธีป้องกันที่ดีที่สุดสำหรับฟอลต์ทุกแบบ

5. โหลดสูงสุด ตำแหน่งและขนาดของ ซีที , ฟิท , ค่าอิมพีแดนซ์ของหม้อแปลงและสายส่ง เป็นต้น

รีเลย์สามารถแบ่งออกตามลักษณะโครงสร้างเป็น 2 แบบใหญ่ๆ คือ อิเล็กโตรแมคคานิก รีเลย์ (Electromechanic Relay) และ สแตติก รีเลย์ (Static Relay)

- อิเล็กโตรแมคคานิก รีเลย์ ที่สำคัญได้แก่

1) แอตแทรกเตด อาร์เมเจอร์ รีเลย์ (Attracted Armature Relay)

- 2) บาลานซ์ บีม รีเลย์ (Balance Beam Relay)
  - 3) อินดักชั่น ดิส รีเลย์ (Induction Disc Relay)
  - 4) อินดักชั่น คัพ รีเลย์ (Induction Cup Relay)
  - 5) เปอร์มาเนนท์ แมคเนต มูฟวี่ง คอยล์ รีเลย์ (Permanent Magnet Moving Coil Relay)
  - 6) เทอร์มอล รีเลย์ (Thermal Relay)
- สแตติก รีเลย์

รีเลย์แบบนี้ใช้สารกึ่งตัวนำ (Semiconductor) ทำงานแทน โดยไม่มีส่วนเคลื่อนที่เหมือนในแบบอิเล็กทรอนิกส์ รีเลย์ จึงทำงานได้รวดเร็วและมีความเชื่อถือสูง แต่การใช้งานของสแตติก รีเลย์ ยังไม่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง เนื่องจากอิเล็กทรอนิกส์ รีเลย์ถูกใช้งานมานาน ได้รับความเชื่อถือพอสมควร และปัจจุบันยังมีราคาถูกกว่าสแตติก รีเลย์

ข้อได้เปรียบของสแตติก รีเลย์ เมื่อเทียบกับอิเล็กทรอนิกส์ รีเลย์

- 1) สแตติก รีเลย์มีค่าเบอร์เดน (Burden) หรือ VA ต่ำกว่า อิเล็กทรอนิกส์ รีเลย์
- 2) สแตติก รีเลย์คืนตัวกลับสู่สภาพเริ่มต้น (Reset) ได้รวดเร็วและไม่มีโอเวอร์ชู้ต (Overshoot) เนื่องจากไม่มีส่วนเคลื่อนที่ จึงไม่มีแรงเฉื่อยเนื่องจากการเคลื่อนที่ทำให้เกิดโอเวอร์ชู้ต (การเกิดโอเวอร์ชู้ตของรีเลย์ หมายถึง การเคลื่อนที่ต่อไปข้างหน้าอีกเล็กน้อยของจานหรือคอนแทคเคลื่อนที่ของรีเลย์ จึงเริ่มหมุนกลับมาที่จุดเริ่มต้น)
- 3) ไม่มีความเสียดทานของแบริ่ง (Bearing) และปัญหาเนื่องจากคอนแทค จึงทำงานได้รวดเร็ว ถูกต้อง บำรุงรักษาน้อย มีอายุการใช้งานนานและทนต่อการสั่นสะเทือนได้ดี
- 4) ไม่มีการสึกหรอเมื่อทำงานบ่อยครั้ง เหมือนในแบบอิเล็กทรอนิกส์ รีเลย์
- 5) มีการขยายสัญญาณทำให้มีเซนซิวิตี (Sensitivity) สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 6) นวัตกรรมใหม่ที่ใช้พลังงานต่ำ ทำให้ใช้อุปกรณ์ที่มีขนาดเล็กได้ นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

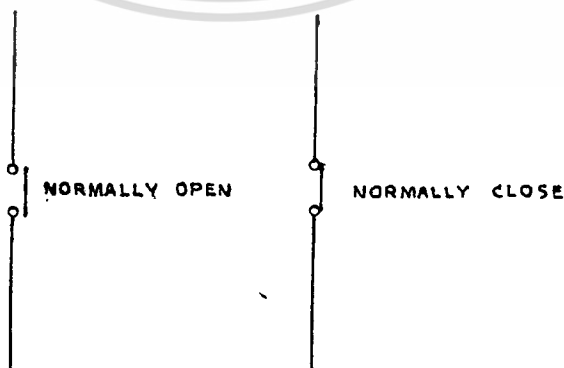
แม้ว่า สแตติก รีเลย์จะมีข้อได้เปรียบดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ก็มีข้อเสียบางส่วน คือ

- 1) คุณสมบัติการทำงานจะเปลี่ยนแปลงตามอุณหภูมิ
- 2) อาจเสียหายหรือชำรุดเนื่องจากแรงดันไฟฟ้าที่สูงเกินกำหนด เช่น ไฮโวลเตจเสิร์จ (High Voltage Surge) และอุณหภูมิที่มีค่าสูง
- 3) วงจรของรีเลย์แบบนี้ใช้ส่วนประกอบชิ้นเล็ก ๆ และมีรอยต่อจำนวนมาก จึงมีโอกาที่จะชำรุดเสียหายได้ง่ายกว่าแบบ อิเล็กโตรแมคคานิก รีเลย์
- 4) ทนกระแสไหลและแรงดันไฟฟ้าที่เกินพิกัดได้ในช่วงเวลายาวนานกว่า อิเล็กโตรแมคคานิก รีเลย์

คอนแทค (Contact) ของรีเลย์

คอนแทคที่ประกอบอยู่ในวงจรรีเลย์ สามารถแบ่งตามลักษณะการทำงานออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบปกติเปิด หรือ นอร์มัลลี โอเพน คอนแทค (Normally Open Contact) เมื่อรีเลย์อยู่ในสภาพไม่ทำงาน (De-energized) คอนแทคของรีเลย์จะเปิดอยู่ บางครั้งเรียกคอนแทคชนิดนี้ว่า เมคคอนแทค (Make Contact) หรือ "a" Contact
2. แบบปกติปิด หรือ นอร์มัลลี โคลส คอนแทค (Normally Close Contact) เมื่อรีเลย์อยู่ในสภาพไม่ทำงาน (De-energized) คอนแทคของรีเลย์จะปิดอยู่ บางครั้งเรียกคอนแทคชนิดนี้ว่า เบรคคอนแทค (Break Contact) หรือ "b" Contact

รีเลย์ที่ใช้ในการสั่งงานให้เซอร์กิตเบรกเกอร์ทำงานโดยอัตโนมัติ เพื่อป้องกันระบบนั้น ที่ใช้กันอยู่ทั่วไป ได้แก่

1. โอเวอร์เคอเรน รีเลย์ (Overcurrent Relay) คือ รีเลย์ที่จะทำงานเมื่อเกิดกระแสเกินปกติ เนื่องจากเกิดการลัดวงจรหรือฟอลท์ในระบบ ซึ่งมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้บ่อยกว่าข้อขัดข้องอื่นๆ โดยปกติโอเวอร์เคอเรน รีเลย์ แบ่งออกตามลักษณะการทำงานได้เป็น 2 แบบ ซึ่งประกอบรวมอยู่ในชุดเดียวกันคือมี

- แบบทันทีทันใด (Instantaneous) เป็นการทำงานแบบทันทีทันใด ใช้ในกรณีมีฟอลท์หรือเกิดการลัดวงจรที่มีค่ากระแสสูงๆ (Short Circuit)

- แบบหน่วงเวลา (Time-delay) เป็นการทำงานแบบหน่วงเวลา ใช้ในกรณีเมื่อเกิดโอเวอร์โหลด หรือฟอลท์ที่มีค่ากระแสต่ำๆ หรือใช้ประสานงานร่วมกับรีเลย์ตัวอื่นๆในระบบป้องกัน ซึ่งมีทั้งแบบ เวลาคงที่ (Fixed Time) คือกระแสจะมีค่ามากน้อยเท่าใดก็ตาม ถ้าเกินกว่าปกติแล้ว โอเวอร์เคอเรน รีเลย์ จะทำงานด้วยเวลาเท่ากัน แบบเวลาผกผัน (Inverse Time) คือ ถ้ากระแสเกินกว่าปกติมาก ก็จะทำงานเร็วขึ้น ถ้ากระแสต่ำก็ใช้เวลานานขึ้น

2. ออโต รีโคลส รีเลย์ (Auto Reclose Relay) คือ รีเลย์ที่ใช้ในการสั่งให้เซอร์กิตเบรกเกอร์ปิดกลับ (Reclose) วงจรเข้าไปโดยอัตโนมัติตามจำนวนครั้งและเวลาที่ตั้งไว้

3. เอิร์ทฟอลต์ รีเลย์ (Earth Fault Relay) หรือ (Ground Fault Relay) คือ รีเลย์ที่จะทำงานเมื่อสายเฟสเกิดกราวด์ขึ้นในระบบ ลักษณะการทำงานเช่นเดียวกับโอเวอร์เคอเรนรีเลย์

4. อันเดอร์ โวลเตจ รีเลย์ (Under Voltage Relay) คือ รีเลย์ที่จะทำงานเมื่อมีระดับแรงดันลดต่ำกว่าปกติ

5. โอเวอร์ โวลเตจ รีเลย์ (Over Voltage Relay) คือ รีเลย์ที่จะทำงานเมื่อมีระดับสูงกว่าปกติ

6. เฟส-ซีควเन्ซ์ รีเลย์ (Phase Sequence Relay) คือ รีเลย์ที่ใช้ตรวจสอบ

เอกสารเรียงลำดับเฟสว่าถูกต้องหรือไม่ ช่างานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. รีเลย์วัดระยะทาง (Distance Relay) คือ รีเลย์ที่ทำหน้าที่หาตำแหน่งของฟอลต์ โดยการตอบสนองต่อค่าอิมพีแดนซ์ (Impedance) ที่รีเลย์วัดได้ นิยมใช้ในการป้องกันสายส่งไฟฟ้า

8. ดิฟเฟอเรนเชียลรีเลย์ (Differential Relay) คือ รีเลย์ที่วัดเปรียบเทียบความผิดเพี้ยนแตกต่างของปริมาณไฟฟ้า ทางด้านอินพุต (Input) และทางเอาต์พุต (Output) ของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า หรือ หม้อแปลง

2.2.4 การปิดเปิดวงจรในระบบไฟฟ้า

อุปกรณ์หลักของสวิทช์เกียร์ คือ ชุดอุปกรณ์ตัดตอนกระแส หรือที่เรียกว่า "เซอร์กิตเบรกเกอร์" (Circuit Breaker : C.B) ซึ่งเซอร์กิตเบรกเกอร์โดยทั่วไปจะแบ่งส่วนที่สำคัญได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. อินเตอร์รัพเตอร์ (Interrupter) คือ ส่วนที่ทำหน้าที่ปิดเปิดวงจรและดับอาร์ก
2. โอเปอเรตติ้ง แมคคาไนซึม (Operating Mechanism) คือ ส่วนที่เป็นกลไกกำกับการทำงานของอินเตอร์รัพเตอร์

นอกจากการใช้เซอร์กิตเบรกเกอร์สำหรับปิดเปิดวงจรในสภาวะปกติแล้ว ประโยชน์อันสำคัญยิ่งในประการอื่นก็คือ ใช้ทริปวงจรเมื่อเกิดฟอลต์หรือเกิดลัดวงจร ซึ่งกระแสฟอลต์อาจมีค่าสูงเป็นหลาย เท่า ของกระแสใช้งานปกติ (Normal Current) และอาร์กก็จะรุนแรงขึ้นไปตามส่วนด้วย การทริปวงจรในกรณีนี้จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์อื่นประกอบ เพื่อช่วยให้เซอร์กิตเบรกเกอร์สามารถทำงานตัดวงจรได้โดยอัตโนมัติ และสามารถสับวงจรเข้าไปใหม่ (Reclose) ได้โดยอัตโนมัติตามจำนวนครั้งที่ตั้งไว้ และเมื่อฟอลต์ได้ผ่านพ้นไปแล้ว (Clear) ก็จะสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าผ่านเซอร์กิตเบรกเกอร์ต่อไปตามปกติ การใช้เซอร์กิตเบรกเกอร์ในลักษณะดังกล่าวนี้ จึงเป็นทั้งอำนวยความสะดวก ให้ความปลอดภัยแก่ระบบ และเพิ่มพูนความมั่นคงให้แก่ระบบอีกด้วย ซึ่งพอจะสรุปหน้าที่การทำงานของเซอร์กิตเบรกเกอร์ได้ดังนี้

1. นอร์มอล สวิตซิง (Normal Switching) คือการปิดเปิดวงจรในสภาวะที่มีกระแสไหลตลอดตามปกติ

2. ฟอลต์ อินเตอร์รัพชัน (Fault Interruption) คือ การทริปวงจรเมื่อเกิด

ฟอลต์ หรือข้อขัดข้องต่างๆ ในระบบไฟฟ้า โดยอาศัยรีเลย์เป็นตัวสั่งให้ เซอร์กิตเบรกเกอร์ทำงานตัดวงจรโดยอัตโนมัติ

3. เซอร์กิต รีโคลสซิ่ง (Circuit Reclosing) คือ การปิดกลับวงจรเข้าไปใหม่หลังจากที่ เซอร์กิตเบรกเกอร์ได้ทรีปวงจร เพื่อให้ เซอร์กิตเบรกเกอร์สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าตามปกติได้ เมื่อฟอลต์หรือข้อขัดข้องในวงจรได้ผ่านพ้นไปแล้ว โดยอาศัยรีเลย์เป็นคำสั่งให้ เซอร์กิตเบรกเกอร์ปิดวงจรกลับได้โดยอัตโนมัติตามจำนวนครั้งที่ตั้งไว้

เซอร์กิตเบรกเกอร์ที่ใช้งานกันอยู่ทั่วไปในปัจจุบันมีอยู่หลายประเภท แต่ที่สำคัญได้แก่

1. แอร์เบรก เซอร์กิตเบรกเกอร์ (Air-Break Circuit Breaker)
2. แอร์บลาสต์ เซอร์กิตเบรกเกอร์ (Air-blast Circuit Breaker)
3. ออยล์ เซอร์กิตเบรกเกอร์ (Oil Circuit Breaker)
4. แก๊ส เซอร์กิตเบรกเกอร์ (Gas Circuit Breaker : SF₆)
5. แวคคิวอัม เซอร์กิตเบรกเกอร์ (Vacuum Circuit Breaker)

บทที่ 3

การคำนวณและการสร้าง

3.1 การจำลองสถานะผิดปกติ

ในบริบทนี้ เราจะทำการจำลองสถานะผิดปกติทั้งหมด 6 ประเภท ซึ่งได้แก่

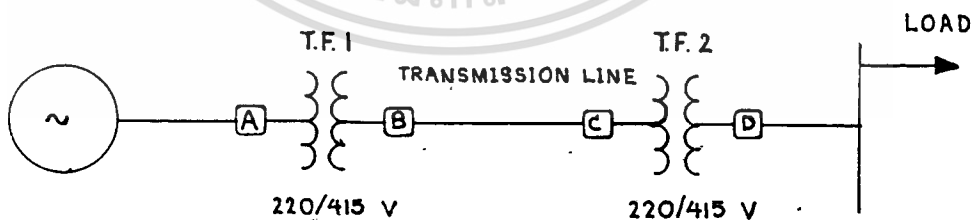
- 1) การเกิดไฟฟ้าลัดวงจร
- 2) การเกิดกระแสเกิน
- 3) การเกิดแรงดันสูงเกิน และ การเกิดแรงดันต่ำเกิน
- 4) การเกิดไฟฟ้ารั่วไหลลงดิน
- 5) การเรียงเฟสผิด

โดยจะมีรายละเอียดของการจำลองสถานะผิดปกติแต่ละประเภท ดังนี้

3.1.1 การเกิดไฟฟ้าลัดวงจร

ก่อนอื่นขอให้พิจารณาไดอะแกรมเส้นเดี่ยวของระบบไฟฟ้าจำลองที่สร้างขึ้นมา ดัง

รูปที่ 3.1

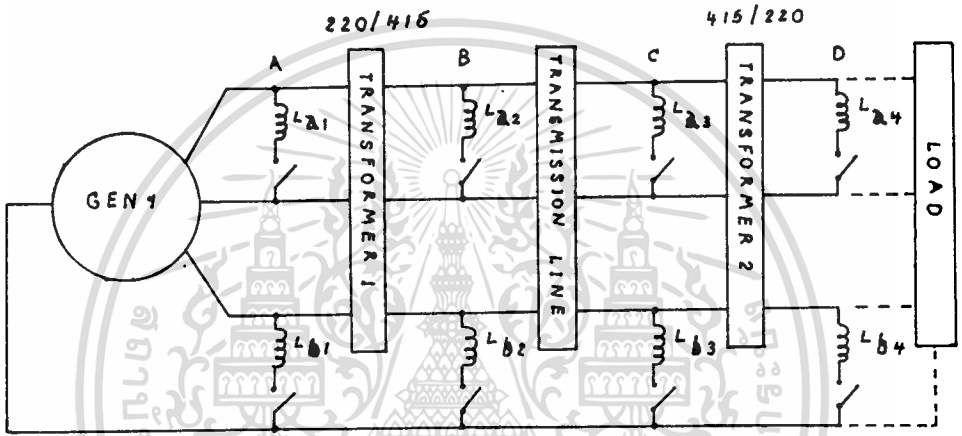

รูปที่ 3.1 ไดอะแกรมเส้นเดี่ยวของระบบไฟฟ้าจำลอง

จากรูปที่ 3.1 จะเห็นตำแหน่ง A , B , C และ D เป็นตำแหน่งที่เราจะทำการ

เอกสารจำลองการเกิดไฟฟ้าลัดวงจรขึ้นมาเพื่อในการจำลองนี้เนื่องจากมีข้อจำกัดจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไฟฟ้าที่ใช้ ซึ่งมีกระแสเต็มพิกัด (Rated Current) เพียง 8.5 แอมป์ ทำให้เราไม่สามารถทำการลัดวงจรจริง ๆ ขึ้นมาได้ ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องใช้ตัวเหนี่ยวนำ (Inductor) มาทำการจำกัดกระแสลัดวงจรที่สร้างขึ้นมาให้ได้ตามที่ต้องการ สำหรับสาเหตุที่เราใช้ตัวเหนี่ยวนำในกรณีนี้ แทนที่จะใช้ตัวต้านทานก็เพราะ ตัวเหนี่ยวนำมีการสูญเสีย (Loss) น้อย และสามารถสร้างให้ได้ค่าต่างๆ ตามที่เราต้องการได้ง่ายกว่าค่าอิมพีแดนซ์ชนิดอื่น ๆ

รูปที่ 3.2 แสดงการจำลองการเกิดกระแสลัดวงจร

สำหรับในที่นี้ เราจะกำหนดให้เกิดกระแสลัดวงจรเฉพาะในกรณีไร้ภาระ (No Load) ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการจำกัดค่ากระแสลัดวงจรให้ได้ตามต้องการ ซึ่งเราจะพิจารณาจากที่ตำแหน่ง A ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีกระแสลัดวงจรที่มีค่ามากที่สุด เราจะกำหนดให้เป็น 9 แอมป์ (พิจารณาจากกระแสเต็มพิกัดของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าซึ่งมีค่า 8.5 แอมป์) ส่วนที่ตำแหน่ง B เนื่องจากต้องผ่านหม้อแปลงตัวที่ 1 ทำให้กระแส 9 แอมป์ จะลดเหลือเพียง 4.77 แอมป์ (จาก $V_1/V_2 = I_2/I_1$; $220/415 = I_2/9$; $I_2 = 4.77$) จากรูปที่ 3.2 จะเห็นได้ว่า แต่ละตำแหน่งของ A , B , C และ D นั้น เราต้องกำหนดค่าความเหนี่ยวนำ 2 ค่า คือ เพื่อสร้าง ไลน์-ทูป-ไลน์ ฟอลต์ (L_u) และสร้าง ไลน์-ทูป-กราวนด์ ฟอลต์ (L_g)

ซึ่งค่าความเหนี่ยวนำของที่ตำแหน่ง A เราจะหาได้จาก

กรณี โลว์-ทู-โลว์ ฟอลต์

$$V_L = 220$$

โวลต์ (V) ; โลว์-ทู-โลว์ โวลเตจ

$$I_{sc} = 9$$

แอมป์ (A) ; กระแสลัดวงจรที่เราต้องการ

จาก $V_L = I_{sc} * X_{L_{a1}}$

$$220 = 9 * X_{L_{a1}}$$

$$X_{L_{a1}} = 24.44 \quad \text{โอห์ม } (\Omega)$$

จาก $X_L = 2 * \pi * f * L$

$$24.44 = 2 * \pi * 50 * L_{a1}$$

$$L_{a1} = 77.81 \quad \text{มิลลิเฮนรี่ (mH)}$$

กรณี โลว์-ทู-กราวนด์ ฟอลต์

$$V_{PN} = 127$$

V ; โลว์-ทู-กราวนด์ โวลเตจ

$$I_{sc} = 9$$

A

ในทำนองเดียวกัน จะได้ว่า

$$X_{L_{b1}} = 14.11$$

โอห์ม

$$L_{b1} = 44.92$$

มิลลิเฮนรี่

ที่ตำแหน่ง B

กรณี โลว์-ทู-โลว์ ฟอลต์

$$X_{L_{a2}} = 87.00$$

โอห์ม

$$L_{a2} = 276.94$$

มิลลิเฮนรี่

กรณี โลว์-ทู-กราวนด์ ฟอลต์

$$X_{L_{b2}} = 50.31$$

โอห์ม

$$L_{b2} = 160.14$$

มิลลิเฮนรี่

ส่วนตำแหน่ง C นั้น จะเห็นได้ว่า มีโวลเตจและกระแสเท่ากับตำแหน่ง B

ดังนั้น เราจะให้ค่า $L_{a3} = L_{a2} = 276.94$ มิลลิเฮนรี่

และ $L_{b3} = L_{b2} = 160.14$ มิลลิเฮนรี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการทำงานเดียวกัน ที่ตำแหน่ง D ก็จะเหมือนกับตำแหน่ง A คือ

$$L_{a4} = L_{a1} = 77.81 \quad \text{มิลลิเฮนรี่}$$

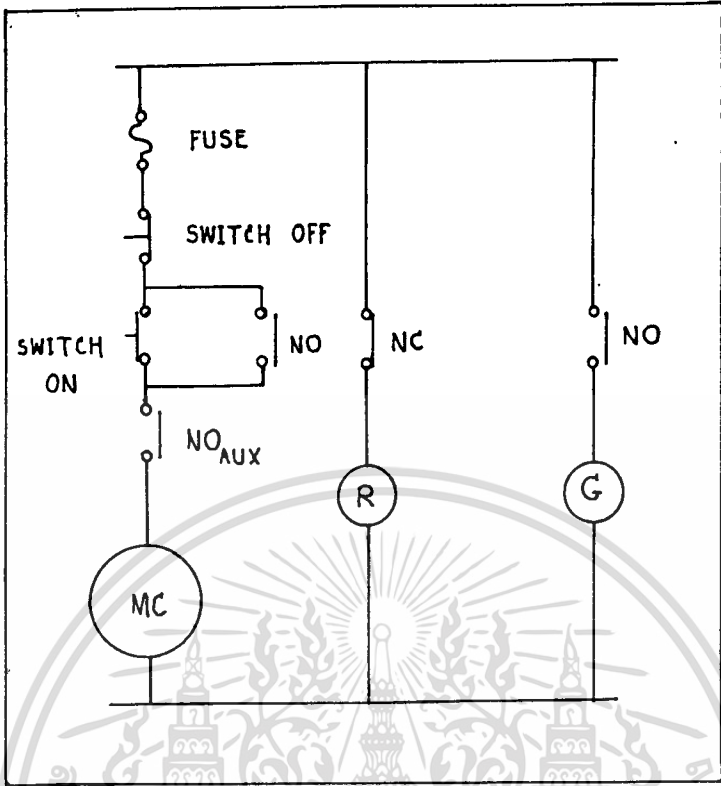
$$L_{b4} = L_{b1} = 44.92 \quad \text{มิลลิเฮนรี่}$$

จากที่กล่าวมาอาจมีข้อขัดแย้งที่ว่า เมื่อเราคิดค่ากระแสลัดวงจรเท่ากันหมดทั้ง 4 ตำแหน่งแล้ว รีเลย์ที่ใช้ตัดกระแสลัดวงจร อาจเกิดการ ทำงานที่ผิดพลาด โดยตัดกระแสพร้อมกันหมดไม่ว่าเราจะทำการทดลองกระแสลัดวงจรที่จุดใดก็ตาม ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว จะไม่เป็นเช่นนั้น ทั้งนี้เป็นเพราะสาเหตุ 2 ประการคือ

ประการแรก เนื่องจาก ค่าอิมพีแดนซ์ของหม้อแปลงและสายส่งในระบบทำให้เกิดค่า โวลเตจดรอป (Voltage Drop) ขึ้น ทำให้ค่ากระแสลัดวงจรที่ได้ลดลงไปด้วย ยกตัวอย่าง เช่น ในการพิจารณาการเกิดกระแสลัดวงจรที่ตำแหน่ง B เอาท์พุทโวลเตจ (Output Voltage) ของหม้อแปลงอาจจะเหลือเพียง 410 โวลท์ แทนที่จะเป็น 415 โวลท์ ซึ่งจะทำให้ค่ากระแสลัดวงจรที่ได้ มีค่าไม่ถึง 4.77 แอมป์ตามที่ได้คำนวณไว้ และจะมีผลให้กระแสทางด้านอินพุทของหม้อแปลงมีค่าไม่ถึง 9 แอมป์ด้วย ดังนั้นรีเลย์ที่ตำแหน่ง A ก็จะไม่ทำงาน ส่วนที่ตำแหน่งอื่นๆ ก็เช่นเดียวกัน

ประการที่สอง ในการใช้งานของโอเวอร์เคอเรนตรีเลย์นั้น เราจะต้องมีการโคออร์ดิเนชัน (Coordination) ของรีเลย์ทั้งระบบก่อน ซึ่งจะทำให้เราสามารถเซ็ท (Set) ค่าของเวลาในการทริปของรีเลย์แต่ละตำแหน่งให้สัมพันธ์กันได้ด้วย ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในเรื่องของ โอเวอร์เคอเรนตรีเลย์ต่อไป

สำหรับวงจรการต่อตัวเหนี่ยวนำเพื่อจำลองกระแสลัดวงจรที่ใช้ เป็นดังนี้

รูปที่ 3.3 วงจรการต่อตัวเหนี่ยวนำเพื่อสร้างกระแสตรง

สำหรับ NO_{aux} ในวงจรนี้ คือ คอนแทกของอีกริลลารี แมกเนติก คอนแทกเตอร์ในวงจรของระบบป้องกัน ซึ่งจะกล่าวถึงการทำงานของมันโดยละเอียดต่อไป

3.1.2 การเกิดกระแสเกิน

ในการจำลองสภาวะการเกิดกระแสเกินนั้น เราจะใช้การต่อโหลดขนานเพิ่มเข้าไปกับโหลดในสภาวะปกติ ซึ่งจะทำให้กระแสไหลในระบบเพิ่มมากขึ้น

3.1.3 การเกิดแรงดันสูงเกินและต่ำเกิน

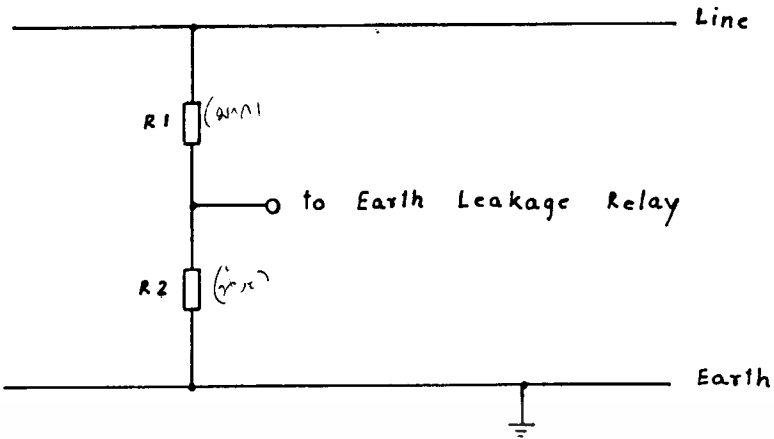
การเกิดสภาวะผิดปกติเช่นนี้ เราสามารถจำลองได้โดยการปรับจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (ปรับที่กระแสผลิต) โดยตรงให้ได้ค่าตามที่ต้องการ

3.1.4 การเกิดไฟฟ้ารั่วไหลลงดิน

การเกิดสภาวะรั่วไหลลงดิน คือ การที่เกิดกระแสบางส่วน ซึ่งมักจะมีค่าน้อยๆ รั่วไหลลงเอิร์ธ (Earth) ของระบบ

ซึ่งในการจำลอง เราจะใช้ค่าความต้านทาน ($R1$ และ $R2$) ไปต่อระหว่างสายเฟสใด

เอกเฟสหนึ่งกับเอิร์ธของระบบ (ดูรูปที่ 3.4) เมื่อ $R1$ จะมีความต้านทานมากขึ้น เพื่อจำกัดกระแสการรั่ว ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.4 การจำลองการเกิดไฟฟ้ารั่วไหลลงดิน

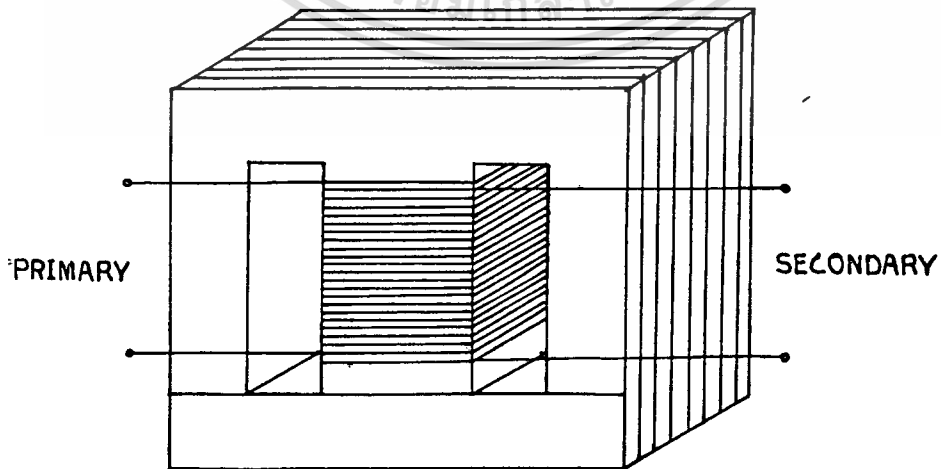
ให้ไหลน้อยตามต้องการ ส่วน R2 จะมีค่าน้อยทำหน้าที่เป็นตัวดิไวเดอร์ (Divider) นำสัญญาณเข้าสู่วงจรอิเล็กทรอนิกส์ของเอิร์ธ ลีคเกจ รีเลย์ ต่อไป

3.1.5 การเรียงเฟสผิด

การเรียงเฟสผิดนี้ เราสามารถจำลองได้ง่ายมาก คือ เพียงแต่ต่อสายเฟส 3 สายให้สลับกัน [ไม่เรียงตามเฟสซีควเอนซ์ (Phase Sequence)] เท่านั้น

3.2 การสร้างและออกแบบอินสทรูเมนต์ ทรานสฟอร์มเมอร์

อินสทรูเมนต์ ทรานสฟอร์มเมอร์ ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์นี้ ทั้ง ฟิท และ ซีที จะใช้การออกแบบโดยหลักการของหม้อแปลงธรรมดาทั้งหมด มีรูปร่างและลักษณะดังรูปที่ 3.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนรูปที่ 3.5 อินสทรูเมนต์ ทรานสฟอร์มเมอร์ นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับแกนเหล็กที่ใช้จะเป็นแกนเหล็กขนาด 1 นิ้ว ซึ่งเป็นแกนเหล็กสำเร็จรูป ประกอบด้วยแกน E และ แกน I นำมาเรียงสลับกัน

สูตรที่ใช้ในการออกแบบอินสทรูเมนต์ ทรานสฟอร์มเมอร์ที่สำคัญๆ มี 2 สูตรคือ

สูตรที่ 1

$$E = 4.44fNAB$$

โดย E = อินดิวิธ โวลเตจ (Induce Voltage) ที่ต้องการ (โวลท์)

f = ความถี่ของกระแสไฟฟ้าที่ใช้

$$= 50 \text{ เฮิรท์ซ (Hz)}$$

N = จำนวนรอบของขดลวด (รอบ)

A = พื้นที่หน้าตัดของแกนเหล็ก

$$= 6.4516 \times 10^{-4} \text{ ตารางเมตร (m}^2\text{)}$$

B = ความหนาแน่นของฟลักซ์แม่เหล็ก

$$= 1 \text{ เทสลา (Tesla)}$$

และสูตรที่ 2

$$a = N_1/N_2 = V_1/V_2 = I_2/I_1$$

โดยที่ a = เทอร์นเรโช (Turn Ratio) ของหม้อแปลง

N_1 = จำนวนขดลวดด้านปฐมภูมิ (รอบ)

N_2 = จำนวนขดลวดด้านทุติยภูมิ (รอบ)

V_1 = โวลเตจด้านปฐมภูมิ (โวลท์)

V_2 = โวลเตจด้านทุติยภูมิ (โวลท์)

I_1 = กระแสด้านปฐมภูมิ (แอมป์)

I_2 = กระแสด้านทุติยภูมิ (แอมป์)

3.2.1 การออกแบบฟิตี

ก่อนอื่น เราต้องกำหนดโวลเตจด้านปฐมภูมิและทุติยภูมิ (V_1, V_2) เสียก่อน โดย

V_1 จะดูได้จากตำแหน่งของฟิตีที่จะนำไปติดตั้งในระบบและลักษณะการติดตั้ง เช่น ติดตั้งที่ตำแหน่ง A (จากรูปที่ 3.1) ในลักษณะไลน์-ทู-ไลน์ แสดงว่า V_1 จะมีค่าเท่ากับ 220 โวลท์

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นต้น จากนั้นก็มาพิจารณาค่าของ V_2 โดยดูจากโหนดของพีทิตัวนั้นว่าเป็นอะไร (มิเตอร์, รีเลย์ ฯลฯ) และต้องการโวลเตจเท่าไร เมื่อทราบค่าของทั้ง V_1 และ V_2 แล้ว ก็นำไปคำนวณหาจำนวนขดลวดทั้งทางด้านปฐมภูมิและทุติยภูมิ (N_1, N_2) จากสูตรที่ 1 และสูตรที่ 2 ต่อมาก็มาหาขนาดของขดลวดที่จะนำมาใช้พัน โดยพิจารณาจากโหนดของพีทิตัวที่ต้องการกระแสประมาณเท่าใด กระแสที่ได้นี้จะเป็กระแสด้านทุติยภูมิ (I_2) ส่วนกระแสด้านปฐมภูมิ (I_1) เราก็จะหาได้จากสูตรที่ 2 เมื่อได้ขนาดของกระแสทั้ง 2 ด้านแล้ว เราก็นำกระแสที่ได้นั้นมาเลือกขดลวดได้ตามต้องการ โดยในการเลือกควรจะทำให้ขนาดให้ใหญ่ไว้บ้างเล็กน้อย ทั้งนี้ เพราะในกรณีที่เราทำการจำลองสภาวะการเกิดแรงดันสูงเกินนั้น อาจทำให้เกิดกระแสสูงกว่าปกติได้ สำหรับในวิทยานิพนธ์นี้ โหนดของพีทิตัวจะเป็นอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นส่วนใหญ่ จึงใช้ขดลวดเบอร์ 30 SWG (ทนกระแสได้ประมาณ 1 แอมป์) ก็เป็นการเพียงพอ

3.2.2 การออกแบบซีที

หลักการก็จะคล้ายกันกับกรณีของพีทิตัว แต่จะกลับกันที่ว่า ในกรณีนี้เราจะต้องกำหนดกระแสทั้งด้านปฐมภูมิ และ ทุติยภูมิ เสียก่อน โดย I_1 เราก็จะดูจากตำแหน่งของซีทีที่จะนำไปติดตั้ง และขนาดของกระแสลัดวงจรที่เราจะทำการจำลอง ณ ตำแหน่งนั้นๆ ส่วน I_2 เราก็จะพิจารณาจากโหนดของซีทีว่าเป็นอะไร ต้องการกระแสเท่าไร จากนั้นเราก็จะได้ขนาดของขดลวดทั้งทางด้านปฐมภูมิและทุติยภูมิ ต่อมาก็ทำการหาโวลเตจทางด้านทุติยภูมิ (V_2) จากโหนดแล้วจึงนำไปคำนวณหาจำนวนขดลวดทั้งทางด้านปฐมภูมิและทุติยภูมิจากสูตรที่ 1 และ สูตรที่ 2

ในการใช้งานอินสทรูเมนต์ทรานส์ฟอร์มเมอร์นี้มีข้อที่ควรระวังไว้ประการหนึ่งคือ การต่อซีทีเข้ากับระบบต้องต่อแบบอนุกรมเท่านั้น และในทางตรงกันข้ามการต่อพีทิตัวเข้ากับระบบก็ต้องต่อแบบขนานเท่านั้นเช่นเดียวกัน

3.3 การออกแบบและการสร้างรีเลย์ป้องกัน

รีเลย์ป้องกันในปริญญาวิทยานิพนธ์นี้ เราจะทำการสร้างขึ้นมาเพื่อทำการแก้ไขสภาวะผิดปกติต่างๆ ที่เราทำการจำลองขึ้นมา ดังที่กล่าวมาแล้ว โดยจะใช้อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นส่วนใหญ่ และหลักการสำคัญก็คือ การเปรียบเทียบขนาดของสัญญาณ 2 สัญญาณ โดยสัญญาณหนึ่งจะ

เอกเป็นสัญญาณอ้างอิงที่เราทำการสร้างขึ้นมาที่ (Reference Signal Level) ไปส่วนอีกสัญญาณการคำนวณว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่งจะเป็นสัญญาณที่เรารับมาจากอินสทรูเมนต์ ทรานส์ฟอร์มเมอร์ ซึ่งจะแสดงถึงการทำงานจริง ๆ ของระบบในขณะนั้นว่าเป็นอย่างไร

ในสภาวะปกติ สัญญาณทั้งสองนี้ควรมีค่าเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน แต่เมื่อใดที่สัญญาณทั้งสองนี้ต่างกันเกินกว่าค่าที่เราตั้งไว้ รีเลย์ก็จะทำงานโดยส่งสัญญาณเอาท์พุทออกไปสั่งให้แมกเนติก คอนแทกเตอร์ (Magnetic Contactor) ซึ่งเราจะใช้ทำงานแทน เซอร์กิตเบรกเกอร์ (เพราะค่ากระแสลัดวงจรที่เราสร้างขึ้นมานั้นมีค่าไม่สูงนัก)

รีเลย์ที่เราทำการออกแบบและสร้างขึ้นมามี 5 ประเภท คือ

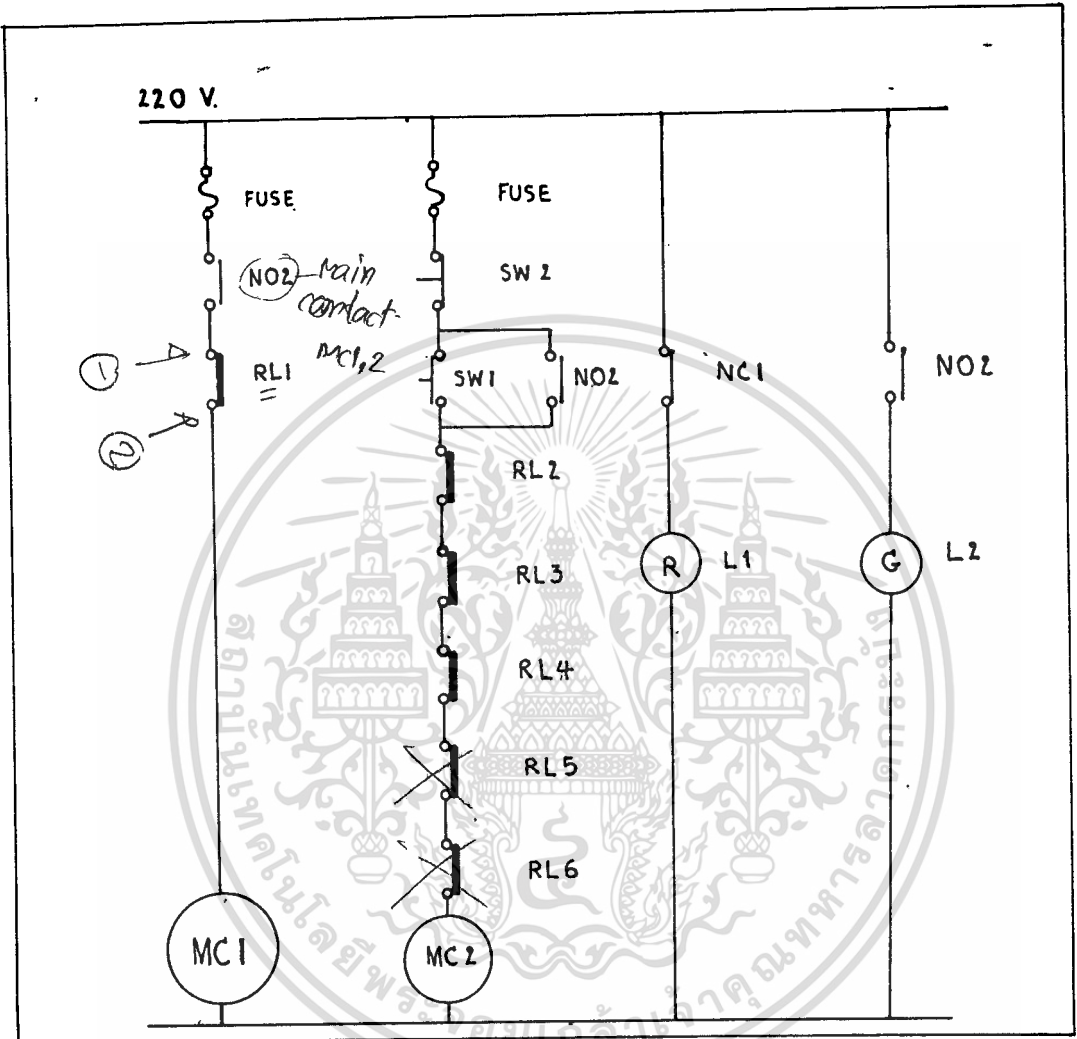
- 1) โอเวอร์เคอเรนท รีเลย์
- 2) ออโต รีโคลลิ่ง รีเลย์
- 3) โอเวอร์ แอนด์ อันเดอร์ โวลเตจ รีเลย์
- 4) เอิร์ธ ลีกเกจ รีเลย์
- 5) เฟส ซีควเอนซ์ รีเลย์

โดยเราจะนำรีเลย์เหล่านี้มาใช้งานร่วมกับอุปกรณ์อื่นๆ เช่น สวิตช์กดติด ปล่อยดับ (Push button switch) , หลอดไฟ (Pilot lamp) , แมกเนติก คอนแทกเตอร์ , ฟิวส์ (Fuse) เป็นต้น เพื่อประกอบกันขึ้นมาเป็นระบบป้องกันที่สมบูรณ์ ดังมีวงจรการต่อแสดงไว้ ดูรูปที่ 3.6

โดย

- MC1 : Main Magnetic Contactor
- MC2 : Auxiliary Magnetic Contactor
- PL1 : Pilot Lamp Color Red
- PL2 : Pilot lamp Color Green
- RL1 : Over Current Relay
- RL2 : Short Circuit Relay
- RL3 : Auto ReClosing Relay
- RL4 : Under And Over Voltage Relay
- RL5 : Phase Sequence Relay

RL6 : Earth Leakage Relay

รูปที่ 3.6 วงจรแสดงระบบป้องกัน

วงจรรระบบป้องกันวงจรมีประกอบด้วยอุปกรณ์หลัก คือ เมน แมกเนติก คอนแทกเตอร์ (Main Magnetic Contactor) ซึ่งจะทำหน้าที่แทนเซอร์กิตเบรกเกอร์ โดยเราจะแบ่งการต่อตามลักษณะการทำงานเป็น 2 ลักษณะ คือ

1) แมกเนติกเมื่อทริปแล้วสามารถปิดกลับเองได้ ซึ่งการทำงานลักษณะนี้เราจะใช้ในกรณีการทริปเนื่องจากโอเวอร์เคอเรนท รีเลย์เพียงอย่างเดียว

2) แมกเนติกเมื่อทริปแล้วจะเปิดวงจรค้างเลขานั้น ถ้าต้องการให้วงจรปิดกลับจะต้องการค้ำไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้คนเป็นผู้กระทำ ซึ่งการทำงานในลักษณะนี้เราจะใช้ในกรณีการทริปเนื่องจาก ซอร์ท เซอร์ กิต รีเลย์ , ออโต รีโคสซึ่ง รีเลย์ , อันเดอร์ แอนด์ โอเวอร์ โวลเตจ รีเลย์ , เฟส ี เควนซ์ รีเลย์ และ เอิร์ธ ลีกเกจ รีเลย์

สำหรับขั้นตอนการทำงานของวงจร จะเป็นดังนี้ คือ

-การเปิดระบบ (หลอดไฟสีเขียวจะติด)

โดยกดสวิทช์ SW1 ซึ่งจะทำให้มีไฟมาเลี้ยงคอยล์ของ MC2 และ NO2 จะปิดวงจรลง ทำให้มีไฟไหลผ่านคอยล์ของ MC1 ซึ่งคอนแทคของ MC1 นี้จะมีวงจรทางไฟฟ้ากำลังของระบบ ต่ออยู่

-การปิดระบบ (หลอดไฟสีแดงจะติด)

จะเกิดขึ้นได้ใน 2 กรณี คือ

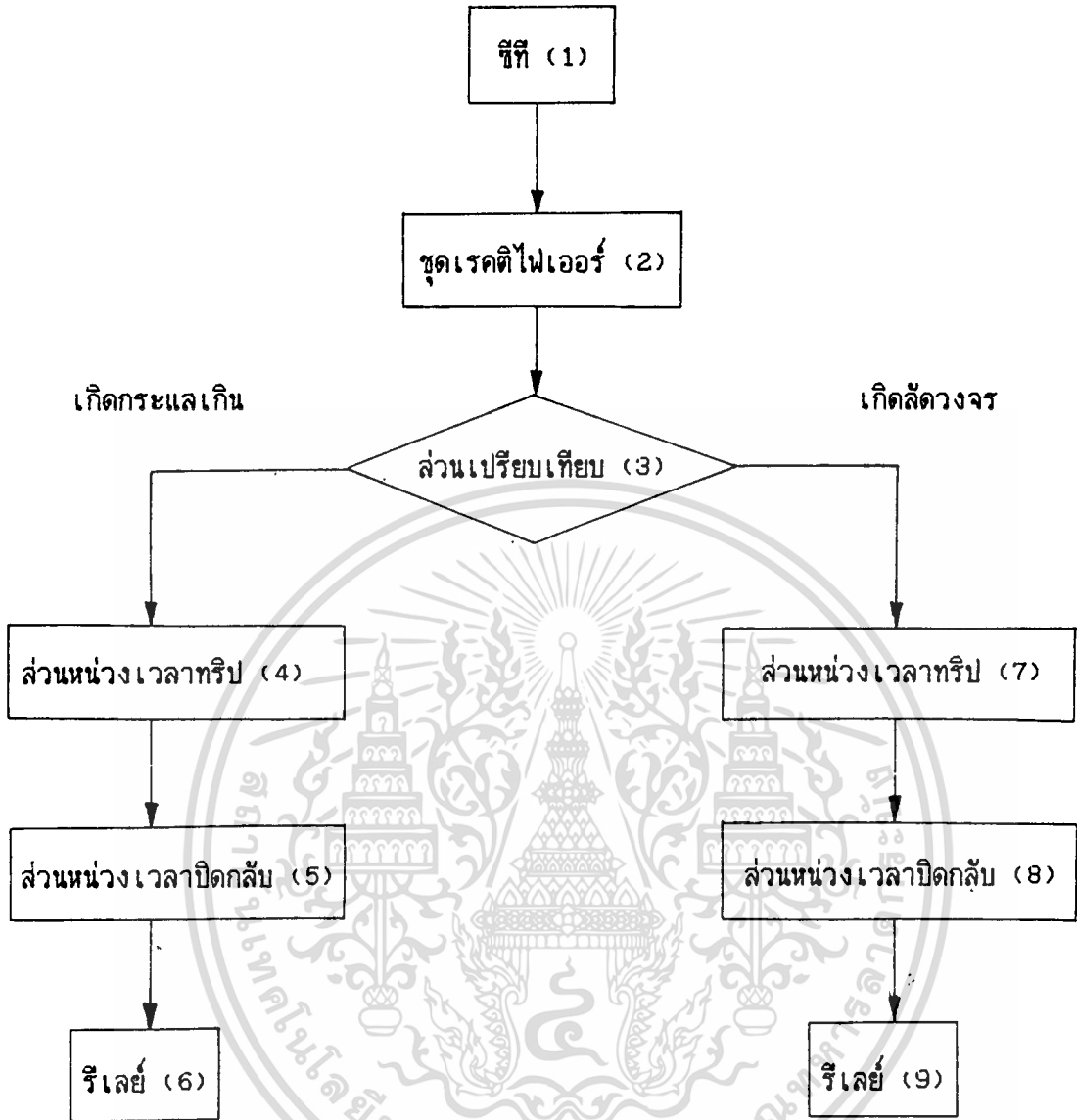
กรณีแรก เมื่อเราต้องการปิดระบบเอง สามารถทำได้โดยการกดสวิทช์ SW2 ซึ่งจะทำให้ไฟที่จะมาเลี้ยงคอยล์ของ MC2 หายไป NO2 ก็จะกลับมาเปิดวงจรออกตามเดิม ทำให้ไม่มีไฟมาเลี้ยงคอยล์ของ MC1 จึงเกิดการทริปวงจรไฟฟ้ากำลังของระบบออก

กรณีที่สอง เมื่อเกิดการผิดปกติขึ้นในระบบ รีเลย์ต่างๆก็ทำงาน ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าเป็น การผิดปกติชนิดใด เมื่อรีเลย์ทำงานคอนแทคของรีเลย์เหล่านี้ซึ่งเป็นแบบนอร์มอลลี โคลส ก็จะทำการเปิดวงจรออก ทำให้ไม่มีไฟมาเลี้ยงคอยล์ของ MC2 เช่นเดียวกันกับในกรณีแรก /

3.3.1 การออกแบบและการสร้างโอเวอร์ เคอเรนซ์ รีเลย์

เรากำหนดให้โอเวอร์เคอเรนซ์รีเลย์ทำงานเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ กรณีที่เกิดการ ลัดวงจรขึ้น โอเวอร์เคอเรนซ์รีเลย์จะทำงานในแบบตั้งเวลาคงที่ (Definite Time) และ กรณีที่เกิดกระแสเกินหรือกระแสสูงกว่าปกติ โอเวอร์เคอเรนซ์รีเลย์จะทำงานในแบบแปรผันตามเวลา (Inverse Time) คือ ถ้ากระแสเกินมาก รีเลย์ก็จะทริปเร็ว (หน่วงเวลาน้อย) แต่ถ้ากระแสเกินน้อย รีเลย์ก็จะทริปช้า (หน่วงเวลามาก) ซึ่งมีส่วนประกอบที่สำคัญ ดังรูปที่

3.7

รูปที่ 3.7 บล็อกไดอะแกรมแสดงการทำงานของโอเวอร์เคอเรนซ์รีเลย์

จากรูปที่ 3.7 สามารถอธิบายการทำงานของส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ (1) ชิตีซึ่งต่ออนุกรมกับสายเฟส ณ ตำแหน่งที่เราต้องการป้องกัน จะทำการส่งสัญญาณในรูปของกระแสมายังวงจรอยู่ตลอดเวลาที่ระบบทำงาน

ส่วนที่ (2) ชุด เรกติไฟเออร์ จะนำสัญญาณในรูปกระแสที่รับมาจากชิตีมาทำการแปลงให้อยู่ในรูปของคิกดาไฟฟ้กระแสตรง เพื่อให้กับวงจรอิเล็กทรอนิกส์ต่อไป

ส่วนที่ (3) ส่วนเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นไอซีโวลเตจ คอมพาราเตอร์ จะทำการเปรียบเทียบสัญญาณจากส่วนที่ (2) กับ สัญญาณอ้างอิงที่เราได้ตั้งเอาไว้ เมื่อใดก็ตามที่เกิด

เกิดการผิดปกติขึ้นในระบบนี้ส่วนนี้จะส่งสัญญาณออกไปยังส่วนที่ (4) หรือ (5) ต่อไป ประซึ่งขึ้นอยู่กับการตั้งค่าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับชนิดของการผิดปกติว่าเป็นแบบใด

- กรณีที่เกิดกระแสเกินในระบบ

ส่วนที่ (4) จะทำการหน่วงเวลาเอาไว้ตามค่าของกระแสที่เกิน (แปรผันตามเวลา ซึ่งในที่นี้ใช้วงจรหน่วงเวลาแบบ RC) ซึ่งเมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว ก็จะส่งสัญญาณไปยังส่วนที่ (5) ต่อไป

ส่วนที่ (5) เมื่อได้รับสัญญาณจากส่วนที่ (4) แล้ว ก็จะทำการส่งสัญญาณออกไปยัง

ส่วนที่ (6) เพื่อทรีปรีเลย์ ในส่วนที่ (5) นี้ เราใช้ไอซีทิมเมอร์ 555 ต่อเป็น วงจรโมโนสเตเบิล (Monostable Multivibrator) เพื่อหน่วงเวลา โดยเราสามารถปรับค่าเวลาได้ว่า จะให้รีเลย์เปิดค้างนานเท่าไร แล้วจึงจะทำการปิดกลับเข้ามาในวงจรอีกที (Auto Reclose) ซึ่งถ้าในระบบยังแก้ไขการผิดปกติไม่ได้ วงจรก็จะเริ่มทำงานในลักษณะ ช่างต้นอีกครั้งหนึ่ง สำหรับจำนวนครั้งที่จะให้รีเลย์ปิดกลับนี้ เราจะทำการตั้งได้โดยใช้อัตรา โคลลซึ่ง รีเลย์มาช่วย ซึ่งจะกล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

- กรณีที่เกิดการลัดวงจรในระบบ

ส่วนที่ (7) หลังจากได้รับสัญญาณจากส่วนที่ (3) แล้ว ก็จะเริ่มหน่วงเวลา แต่ เป็นการหน่วงเวลาแบบคงที่ และ จะมีค่าน้อยๆ (ใช้เพื่อจัดการโคออร์ดิเนชั่นของโอเวอร์เคอ เรนที่รีเลย์ทั้งหมดในระบบ) ซึ่งเมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว ก็จะส่งสัญญาณไปยังส่วนที่ (8) ต่อ ไป

ส่วนที่ (8) ในกรณีกระแสลัดวงจรนี้ ถ้าไม่มีการหน่วงเวลาเอาไว้ รีเลย์เมื่อทำ การทรีปไปแล้วก็จะปิดกลับเข้าไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งถ้าอุปกรณ์ตัดตอนกระแสของเรายังทำการตัด วงจรจากระบบไม่เรียบร้อย ก็อาจทำให้ลเกิดการทำงานผิดพลาดขึ้นมาได้ ดังนั้นเราจึงต้อง ทำการหน่วงเวลาเอาไว้เล็กน้อย เพื่อให้สัมพันธ์กับการทำงานของแมกเนติก คอนแทค เตอร์ ในระบบป้องกันหลัก

ส่วนที่ (7), (8) และ (9) นี้ เราจะใช้หลักการสร้างแบบเดียวกันกับ ส่วนที่ (4), (5) และ (6)

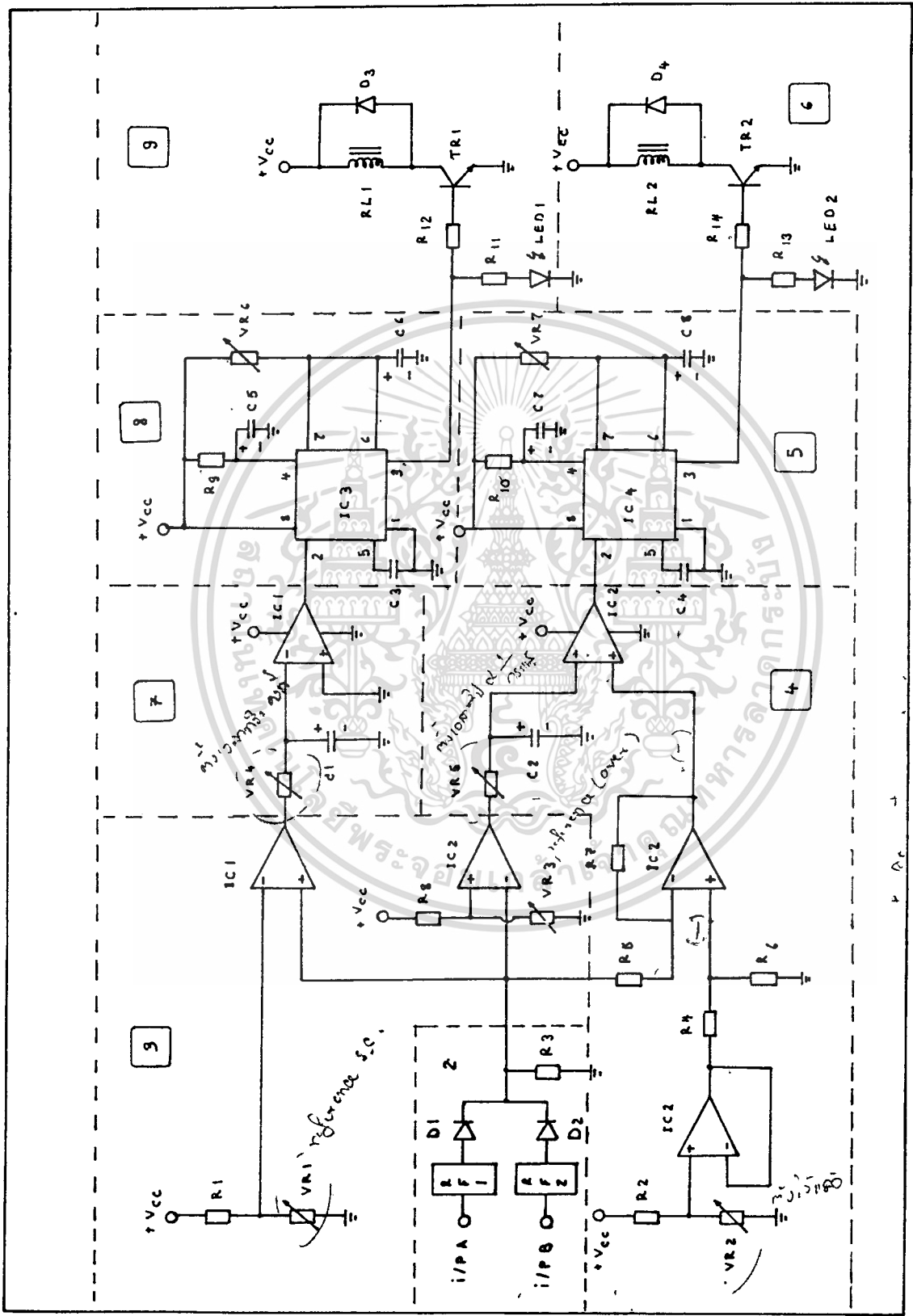
(สำหรับผู้ที่สนใจจะศึกษาถึงการทำงานของวงจรในแต่ละส่วนโดยละเอียดนั้น ขอให้ดูได้

ได้ที่ภาคผนวกของปฏิทินฉบับนี้) การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากหน้าที่ของส่วนต่างๆในตัวโอเวอร์เคอเรนที่ ซีลีย์ที่กล่าวมาข้างต้น เราสามารถนำมาออกแบบวงจรได้ดังต่อไปนี้ (ดูรูปที่ 3.8 , 3.9 และตารางที่ 3.1)

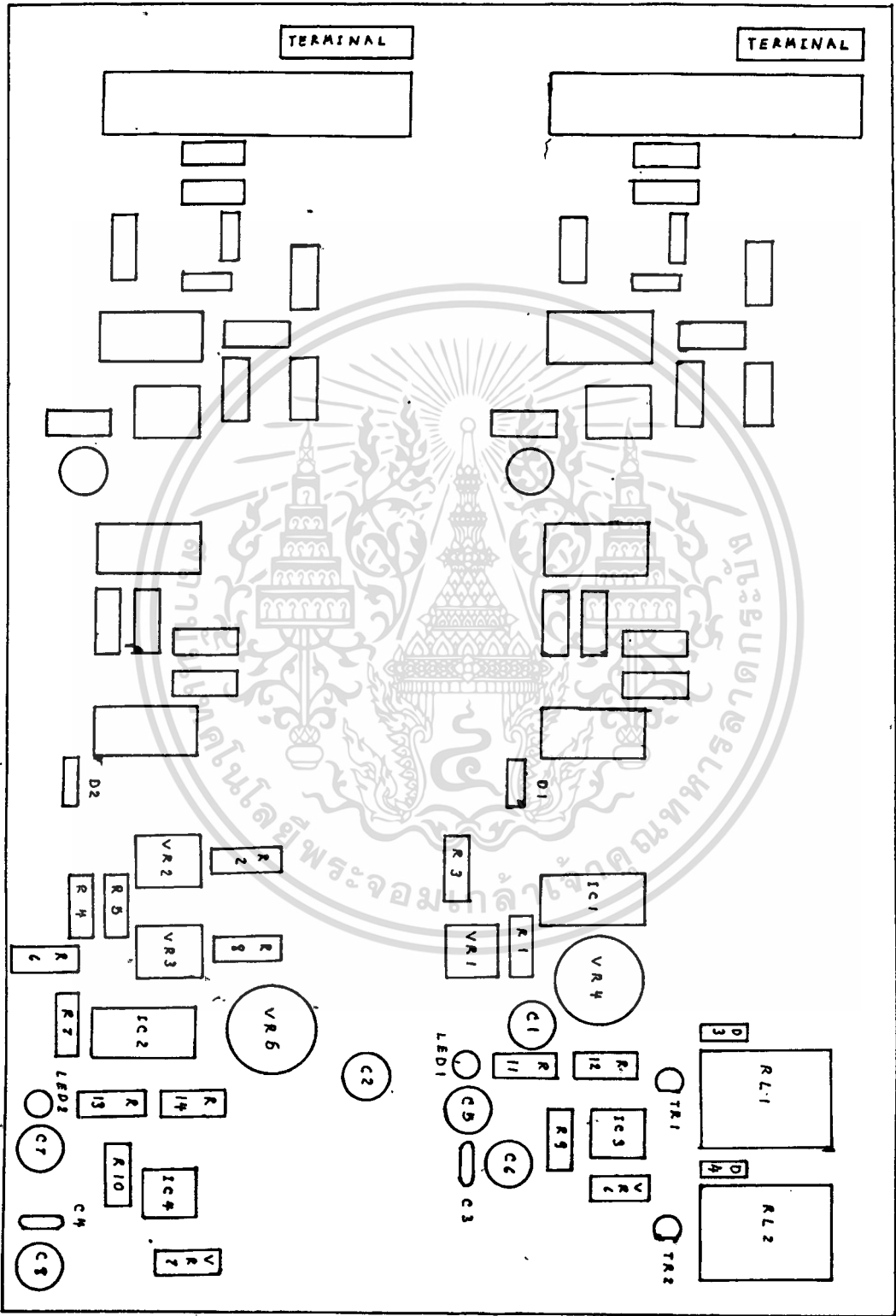

รูปที่ 3.8 วงจรไอเวอร์เตอร์ คอร์เรนทรี ซีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.9 แสดงตำแหน่งการวางอุปกรณ์ของโอเวอร์ เคอเรนจ์ รีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงรายการอุปกรณ์ของ ไอเวอร์ เคอเรนท์ รีเลย์

หมายเลข	รายละเอียด	ค่า, เบอร์	จำนวน
VR1, VR2, VR3	Variable Resistor 0.25 W	10 K Ω	3
VR4, VR5	Variable Resistor 0.25 W	470 K Ω	2
VR6, VR7	Variable Resistor 0.25 W	50 K Ω	2
R1	carbon Resistor 0.25 W	2 K Ω	1
R2, R8, R11, R13	Carbon Resistor 0.25 W	1 K Ω	4
R3, R4, R5, R6, R7	Carbon Resistor 0.25 W	10 K Ω	7
R9, R10	Carbon Resistor 0.25 W	50 K Ω	2
C1, C2, C5, C6, C7, C8	Electrolytic Capacitor 16 V	1000 μ F	6
C3, C4	Dipmica 50 V	0.01 μ F	2
D1, D2	Signal Diode	1N 4148	2
D3, D4	Rectifier Diode	1N 4001	2
LED1, LED2	LED Color Red	-	2
TR1, TR2	Transistor ; NPN	BC 337	2
IC1, IC2	IC	LM 324N	2
IC3, IC4	IC	555	2
RL1, RL2	Relay 12 V, 3 A	-	2
RF1, RF2	Rectrifier Circuit		2

หมายเหตุ

+V_{cc} : +12 V

I/P A : จากขั้วที่ ของ โลင်း-ทู้-โลนส์ ฟอลต์

I/P B : จากขั้วที่ ของ โลင်း-ทู้-กราวน์ ฟอลต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่งการติดตั้ง

สำหรับการติดตั้งโอเวอร์ เคอเรนท์ รีเลย์นี้ เราจะทำการติดตั้งทั้งหมด 4 ตำแหน่งด้วยกัน คือ A , B , C และ D (ดูรูปที่ 3.1) โดยจะต้องมีการจัดลำดับเวลาการทำงานของรีเลย์ให้สัมพันธ์กันได้แก่ รีเลย์ที่ตำแหน่ง D จะทำงานเร็วที่สุด ส่วนที่ตำแหน่ง C , B และ A ก็จะมีความเร็วลดลงตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อให้รีเลย์เหล่านี้มีการทำงานทั้งในลักษณะของรีเลย์หลักและรีเลย์สำรอง (Back up) ยกตัวอย่าง เช่น ในกรณีที่เกิดการลัดวงจรที่ตำแหน่ง D แต่โอเวอร์ เคอเรนท์ รีเลย์ที่ตำแหน่ง D นั้นเกิดขัดข้อง รีเลย์ที่ตำแหน่งก่อนหน้านั้น คือ C ก็จะสามารถทำงานแทนกันได้ ส่วนในตำแหน่งอื่นๆก็เช่นเดียวกัน แต่ในกรณีที่รีเลย์ที่ตำแหน่ง D ทำงานได้ตามปกติ ก็จะไม่เกิดการงานซ้ำซ้อนกันกับรีเลย์ตัวอื่นๆ

ในด้านขนาดของกระแสลัดวงจรที่รีเลย์จะเริ่มทำงาน (Pick up value) นั้น เราก็จะต้องทำการตั้งค่าของมันให้แตกต่างกันด้วย โดยที่ให้ค่ากระแสลัดวงจรที่ตำแหน่ง A มีค่าสูงที่สุด และที่ตำแหน่ง B , C และ D จะมีค่าลดลงมาตามลำดับ เพื่อให้สัมพันธ์กับการจำลองกระแสลัดวงจรตั้งที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว

การตั้งค่าเวลาและกระแสลัดวงจรของรีเลย์นี้ เราสามารถปรับได้จากตัวต้านทานปรับค่าได้ในวงจร ซึ่งเราจะกล่าวถึงรายละเอียดในบทที่ 4 ต่อไป

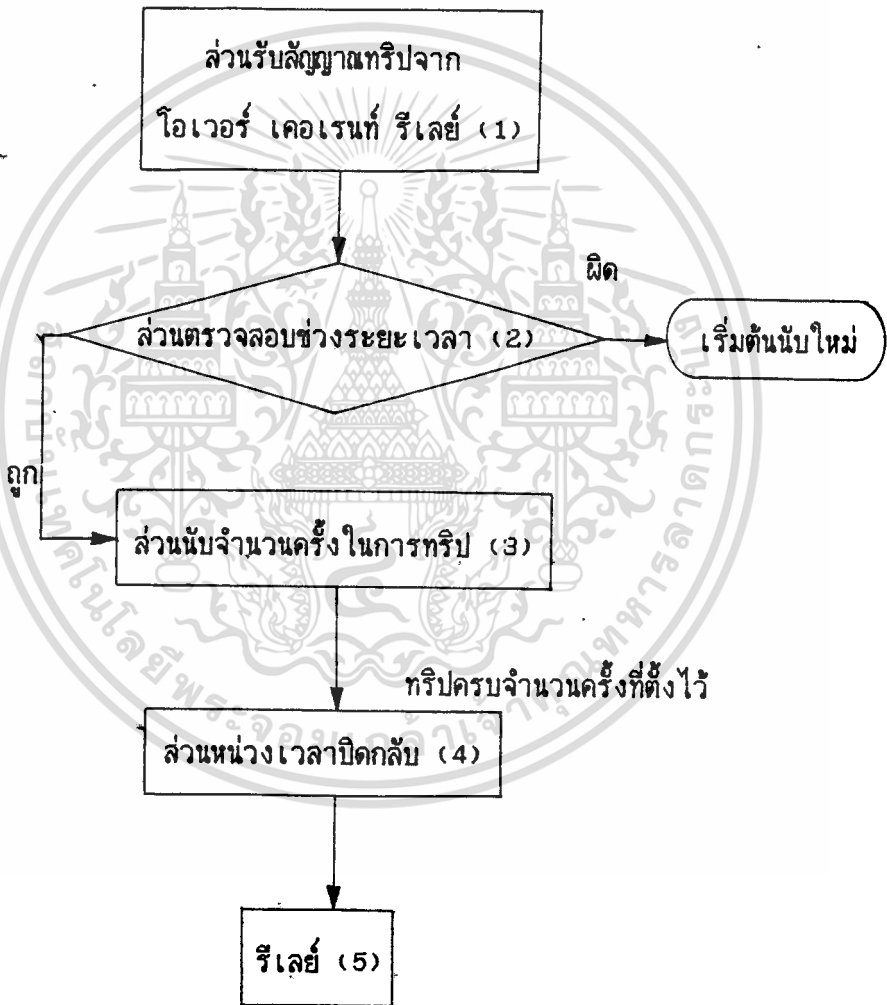
3.3.2 การออกแบบและการสร้างออต รีโคลลิ่ง รีเลย์

ออต รีโคลลิ่ง รีเลย์ จะทำงานสัมพันธ์กับโอเวอร์ เคอเรนท์ รีเลย์ที่ทำงานในกรณีของการเกิดกระแสเกิน คือ เมื่อโอเวอร์ เคอเรนท์ รีเลย์ทริปเนื่องจากเกิดกระแสเกินขึ้นในระบบแล้ว มันจะหน่วงเวลาเอาไว้ชั่วขณะหนึ่งแล้วจะทำการปิดกลับวงจรเข้าไปใหม่ ซึ่งถ้าในระบบยังเกิดสภาวะผิดปกติอยู่ มันก็จะทำการทริปอีก ในการทริปแต่ละครั้งนี้ ออต รีโคลลิ่ง รีเลย์จะทำการนับจำนวนครั้งเอาไว้ และเมื่อครบจำนวนที่เราได้กำหนดแล้ว มันก็จะทริปวงจรออกโดยถาวร เพื่อป้องกันไม่ให้ระบบเกิดการเสียหายมากเกินไป และให้เราได้มีเวลาแก้ไขระบบอีกต่อไป

ในการนับจำนวนครั้งการทริปของโอเวอร์ เคอเรนท์ รีเลย์นี้ เราต้องกำหนดระยะเวลาของการทริปแต่ละครั้งเอาไว้ด้วย ทั้งนี้เพื่อป้องกันการทำงานผิดพลาดในกรณีที่โอเวอร์ เคอเรนท์ รีเลย์ทริปไปแล้วแต่ยังไม่ครบจำนวนครั้งตามที่เรารับรองไว้ระบบก็กลับสู่สภาวะปกติไป ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียก่อน ในกรณีนี้ถ้าเราไม่มีการกำหนดระยะเวลาของการทริปแต่ละครั้งเอาไว้ ออโต ริโคลซึ่ง รีเลย์ก็จะนับจำนวนครั้งของการทริปค้างอยู่ และเมื่อเกิดการทริปครั้งใหม่ขึ้นมา ในช่วงเวลาที่นานออกไปมากแล้วมันก็จะนับต่อไปเลย ซึ่งการทำงานในลักษณะนี้เป็นกรณีที่เราไม่ต้องการ

สำหรับขั้นตอนการทำงานและส่วนประกอบที่สำคัญของออโต ริโคลซึ่ง รีเลย์ เราสามารถอธิบายด้วยบล็อก ไดอะแกรมได้ดังนี้

รูปที่ 3.10 บล็อก ไดอะแกรมแสดงการทำงานของออโต ริโคลซึ่ง รีเลย์

จากรูปที่ 3.10. เราสามารถอธิบายขั้นตอนการทำงานของส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ (1) จะทำหน้าที่รับสัญญาณในการทริปของโอเวอร์ เคอเรนทรี รีเลย์ในกร

ณีกระแสเกิน แล้วนำมาแปลงเป็นระดับสัญญาณที่เหมาะสมเพื่อป้อนให้กับวงจรออโต ริโคลซึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รีเลย์ต่อไป

ส่วนที่ (2) จะทำหน้าที่ตรวจสอบระยะเวลาของเวลาในการทริปแต่ละครั้งว่าเป็นเท่าไร โดยถ้าระยะเวลาเกินกว่าที่เรากำหนดไว้ ก็จะส่งสัญญาณไปทำการรีเซทวงจรนับในส่วนที่ (3) ต่อไป แต่ถ้าระยะเวลาไม่เกินกว่าค่าที่เรากำหนด ก็จะส่งสัญญาณไปเข้าวงจรนับให้ทำการนับได้ สำหรับในส่วนนี้เราจะใช้วงจรอะสเตเบิล มัลติไวเบรเตอร์ (Astable Multivibrator) จากไอซีไทเมอร์ 555 และวงจรนับ 16 จากไอซี 7493 (4 Bit Binary Counter) เป็นตัวสร้างระยะเวลาของเวลาที่เรากำหนด

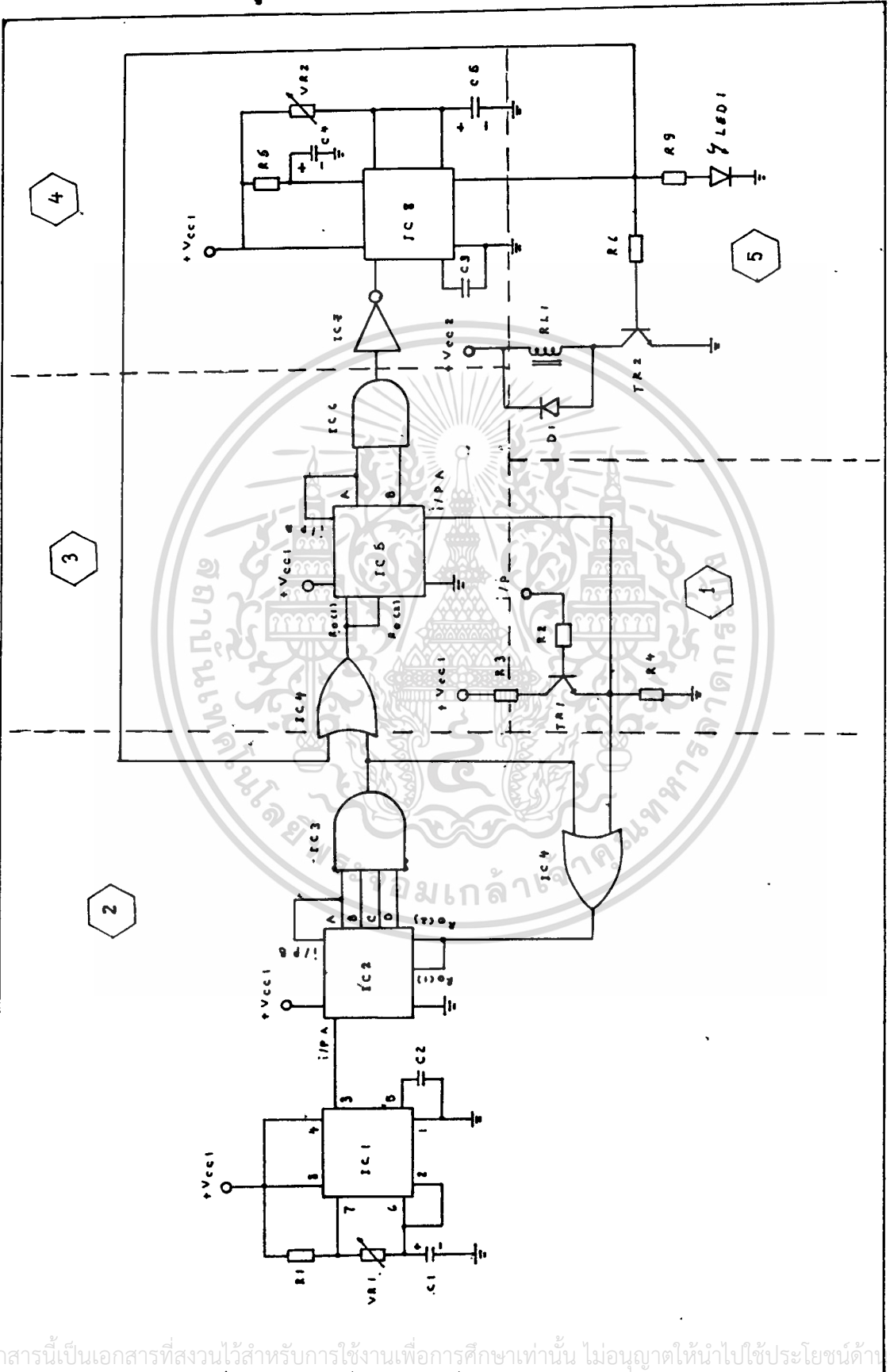
ส่วนที่ (3) จะทำหน้าที่นับจำนวนครั้งในการทริป ใช้ไอซี 7493 เช่นเดียวกัน โดยเลือกจำนวนครั้งที่จะใช้ได้ตั้งแต่ 1 ถึง 15

ส่วนที่ (4) และ (5) ก็จะมีหลักการทำงานและการสร้าง เช่นเดียวกับโอเวอร์เคอเรนซ์ รีเลย์ในส่วนที่ (8) และ (9)

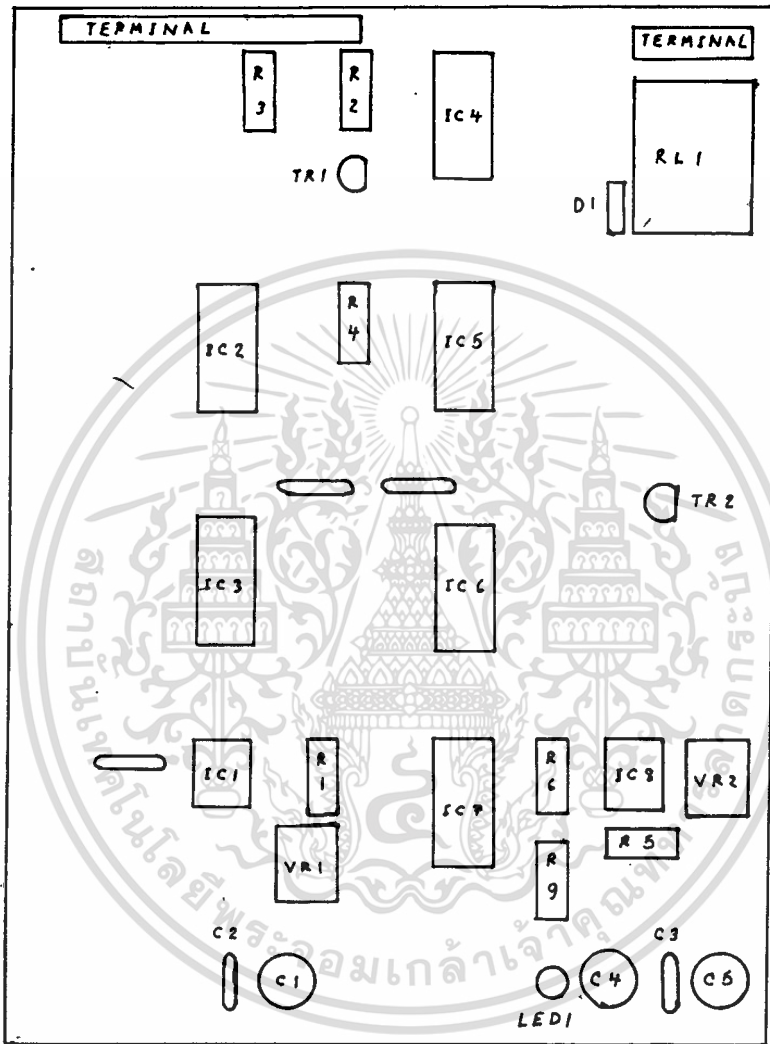
(สำหรับการทำงานโดยละเอียดของวงจรในแต่ละส่วนนั้น สามารถดูได้จากในภาคผนวกของปริญญาโทฉบับนี้)

จากการทำงานของส่วนต่างๆ ในอโต รีโคลลซึ่ง รีเลย์ที่กล่าวมาแล้ว เราสามารถนำมาทำการออกแบบวงจรได้ดังต่อไปนี้ (ดูรูปที่ 3.11 , 3.12 และตารางที่ 3.2)

รูปที่ 3.11 วงจรออต รีโคลลิ่ง รีเลย์

รูปที่ 3.12 แสดงตำแหน่งการติดตั้งอุปกรณ์ของวงจรออต รีโกลซึ่ง รีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงรายการอุปกรณ์ของ ออโต รีโกลซึ่ง รีเลย์

หมายเลข	รายละเอียด	ค่า, เบอร์	จำนวน
VR1	Variable Resistor 0.25 W	50 KΩ	1
VR2	Variable Resistor 0.25 W	470 KΩ	1
R1, R5	Carbon Resistor 0.25 W	50 KΩ	2
R2	Carbon Resistor 0.25 W	5 KΩ	1
R3	Carbon Resistor 0.25 W	1 KΩ	1
R4, R7	Carbon Resistor 0.25 W	270 Ω	2
R6	Carbon Resistor 0.25 W	2 KΩ	1
C1, C4, C5	Electrolytic Capacitor 16 V	100 μF	3
C2, C3	Dipmica 50 V	0.01 μF	2
D1	Rectifier Diode	1N 4001	1
LED1	LED Color Red	-	1
TR1, TR2	Transistor ; NPN	BC 337	2
IC1, IC8	IC	555	2
IC2, IC5	IC	7493	2
IC3	IC	7421	1
IC4	IC	7432	1
IC6	IC	7408	1
IC7	IC	7414	1
RL1	Relay 12 V, 3 A	-	1

หมายเหตุ +V_{cc1} : + 5 V +V_{cc2} : + 12 V

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน I/P สำหรับ: การจากขา 3 ของ IC 555 ของ Over Current Relay ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่งการติดตั้ง

จากที่กล่าวมาข้างต้นที่ว่า ออโต รีโคลลิง รีเลย์จะต้องทำงานสัมพันธ์กันกับโอเวอร์
เคอเรนท รีเลย์ ดังนั้นจึงต้องติดตั้ง ณ ตำแหน่ง A , B , C และ D

สำหรับวงจรออโต รีโคลลิง รีเลย์อันนี้ เราสามารถกำหนดระยะห่างของเวลาใน
การทรีปแต่ละครั้งของโอเวอร์ เคอเรนท รีเลย์ได้จากการปรับที่ค่าความต้านทานของตัวต้าน
ทานแบบปรับค่าได้ในวงจรอะสเตเบิล มัลติไวเบเรเตอร์ของส่วนที่ (2) ส่วนการตั้งจำนวน
ครั้งในการทรีปนั้น เราสามารถกำหนดได้จากการต่อเอาสัญญาณมาใช้จากไอซีพิน 7493 ใน
ส่วนที่ (4)

3.3.3 การออกแบบและการสร้างโอเวอร์แอนอันเดอร์ โวลเตจ รีเลย์

โอเวอร์แอนอันเดอร์ โวลเตจ รีเลย์ จะทำงานเมื่อค่าศักดาไฟฟ้าในระบบสูงหรือต่ำ
กว่าที่เราได้ทำการกำหนดไว้ โดยจะมีลักษณะการทรีปวงจรแบบทันทีทันใด

ขั้นตอนการทำงานและส่วนประกอบที่สำคัญของโอเวอร์แอนอันเดอร์ โวลเตจ รีเลย์
มีดังนี้ (ดูรูปที่ 3.13)

ส่วนที่ (1) ฟิทที่จะทำหน้าที่รับสัญญาณ โวลเตจจากระบบไฟฟ้ากำลังมาทำการลด
ขนาดลงให้เหมาะสมกับการใช้งาน

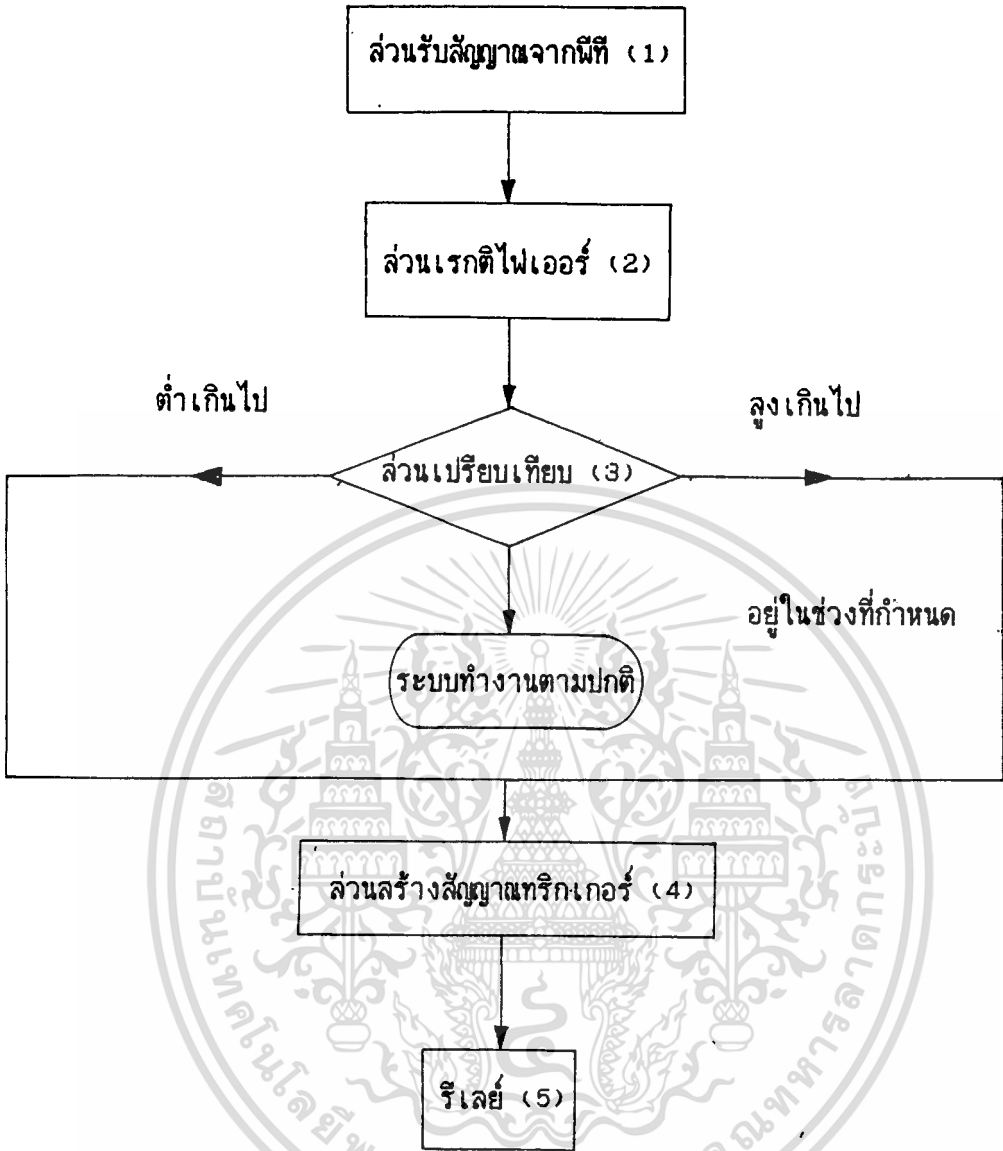
ส่วนที่ (2) จะนำสัญญาณกระแสกลับที่ได้จากฟิทมาทำการแปลงให้เป็นกระแสตรง
เพื่อใช้งานกับวงจรอิเล็กทรอนิกส์ต่อไป

ส่วนที่ (3) จะทำการเปรียบเทียบสัญญาณที่ได้จากส่วนที่ (2) กับสัญญาณอ้างอิงว่า
เป็นอย่างไร โดยถ้าอยู่ในช่วงที่เราที่กำหนดไว้ ระบบไฟฟ้าก็จะทำงานต่อไปได้ตามปกติ แต่
ถ้าสูงหรือต่ำกว่าค่าที่เราที่กำหนด ก็จะส่งสัญญาณไปยังส่วนที่ (4) ต่อไป

ส่วนที่ (4) เนื่องจากการทำงานของส่วนเปรียบเทียบในวงจรนี้ มีเอาพุทที่ได้ไม่
ตรงกับสัญญาณทริกเกอร์ที่ไอซี ไทเมอร์ 555 [ในส่วนที่ (6)] ต้องการ เราจึงต้องนำวง
จรอะสเตเบิล มัลติไวเบเรเตอร์ มาช่วยในการสร้างสัญญาณทริกเกอร์ด้วย

ส่วนที่ (5) และ (6) จะมีหลักการเดียวกับในกรณีโอเวอร์ เคอเรนท รีเลย์

(สำหรับรายละเอียดการทำงานของวงจรในแต่ละส่วนนี้ สามารถหาดูได้จากภาคผนวก

รูปที่ 3.13 บล็อก ไดอะแกรมแสดงการทำงานของโอเวอร์แอนแอนเตอร์ โวลเตจ รีเลย์

จากรูปที่ 3.13 เราสามารถอธิบายขั้นตอนการทำงานของส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ (1) พืชจะทำหน้าที่รับสัญญาณโวลเตจจากระบบไฟฟ้ากำลังมาทำการลด

ขนาดลงให้เหมาะสมกับการใช้งาน

ส่วนที่ (2) จะนำสัญญาณกระแสสลับที่ได้จากพีทิมักทำการแปลงให้เป็นกระแส

ตรง

ส่วนที่ (3) จะทำการเปรียบเทียบสัญญาณที่ได้จากส่วนที่ (2) ว่าเป็นอย่างไร

โดยถ้าอยู่ในช่วงที่เรากำหนดไว้ ระบบไฟฟ้าก็จะทำงานต่อไปได้ตามปกติ แต่ถ้าสูงหรือต่ำกว่า

ค่าที่เรากำหนด ก็จะส่งสัญญาณไปยังส่วนที่ (4) ต่อไป เท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ (4) เนื่องจากการทำงานของส่วนเปรียบเทียบในวงจรมีได้เอาพทไม่ตรงกับสัญญาณทริกเกอร์ที่ไอซี ไทเมอร์ 555 [ใน ส่วนที่ (5)] ต้องการ เราจึงต้องนำเอาวงจระลเตเบิล มัลติไวเบรเตอร์มาช่วยในการสร้างสัญญาณทริกเกอร์

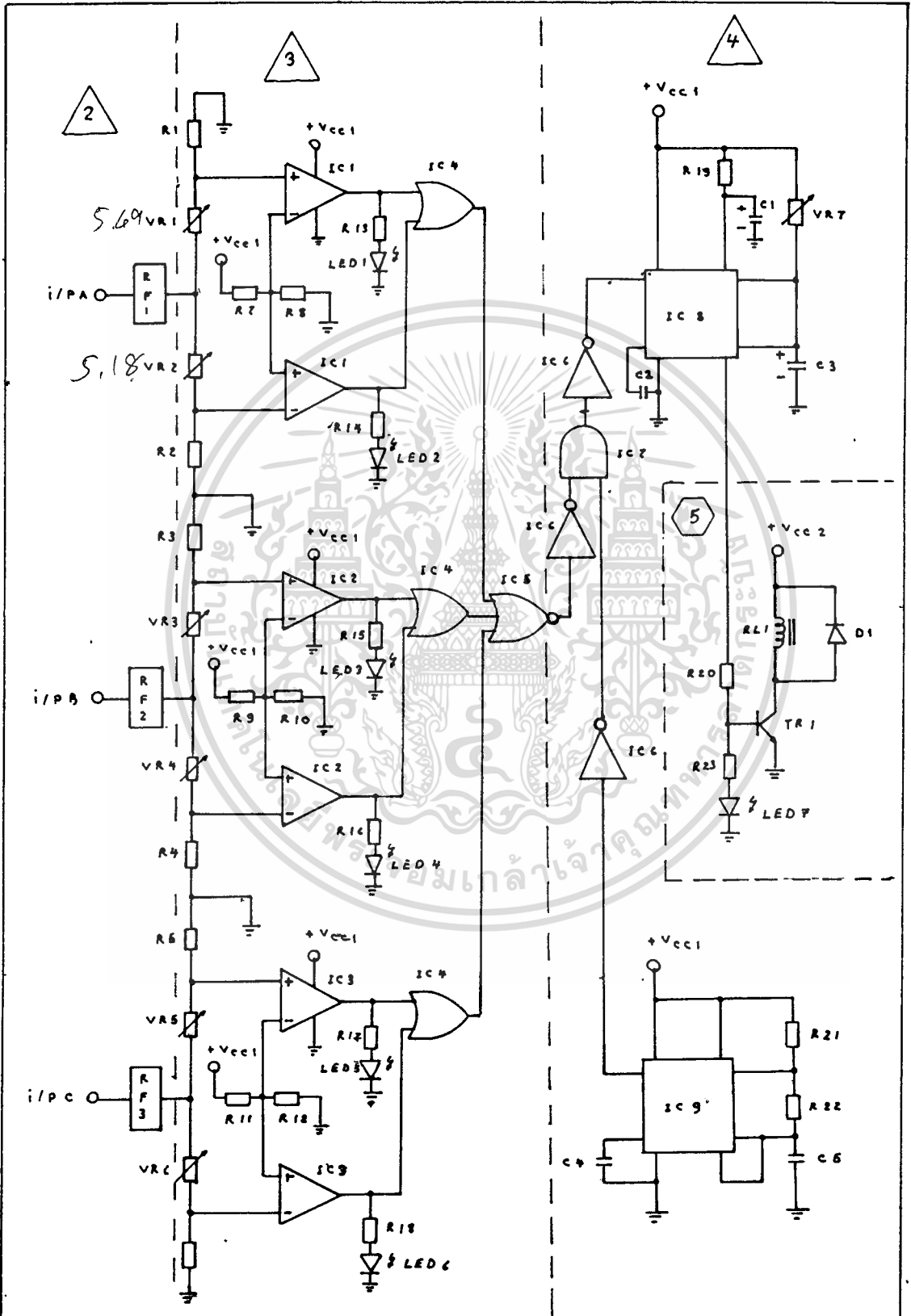
ส่วนที่ (5) และ (6) จะมีหลักการเดียวกันกับในวงจรอเวอร์ เคอเรนท รี เลย์ส่วนที่ (8) และ (9)

(สำหรับรายละเอียดการทำงานของวงจรมในแต่ละส่วนนี้ สามารถดูได้จากภาคผนวกของปริศยานิพนธ์ฉบับนี้)

จากการทำงานของส่วนต่างๆในโอเวอร์แอนดอันเดอร์ โวลเตจ รีเลย์นี้ เราสามารถนำมาออกแบบวงจรได้ดังต่อไปนี้ (ดูรูปที่ 3.14 , 3.15 และ ตารางที่ 3.3)

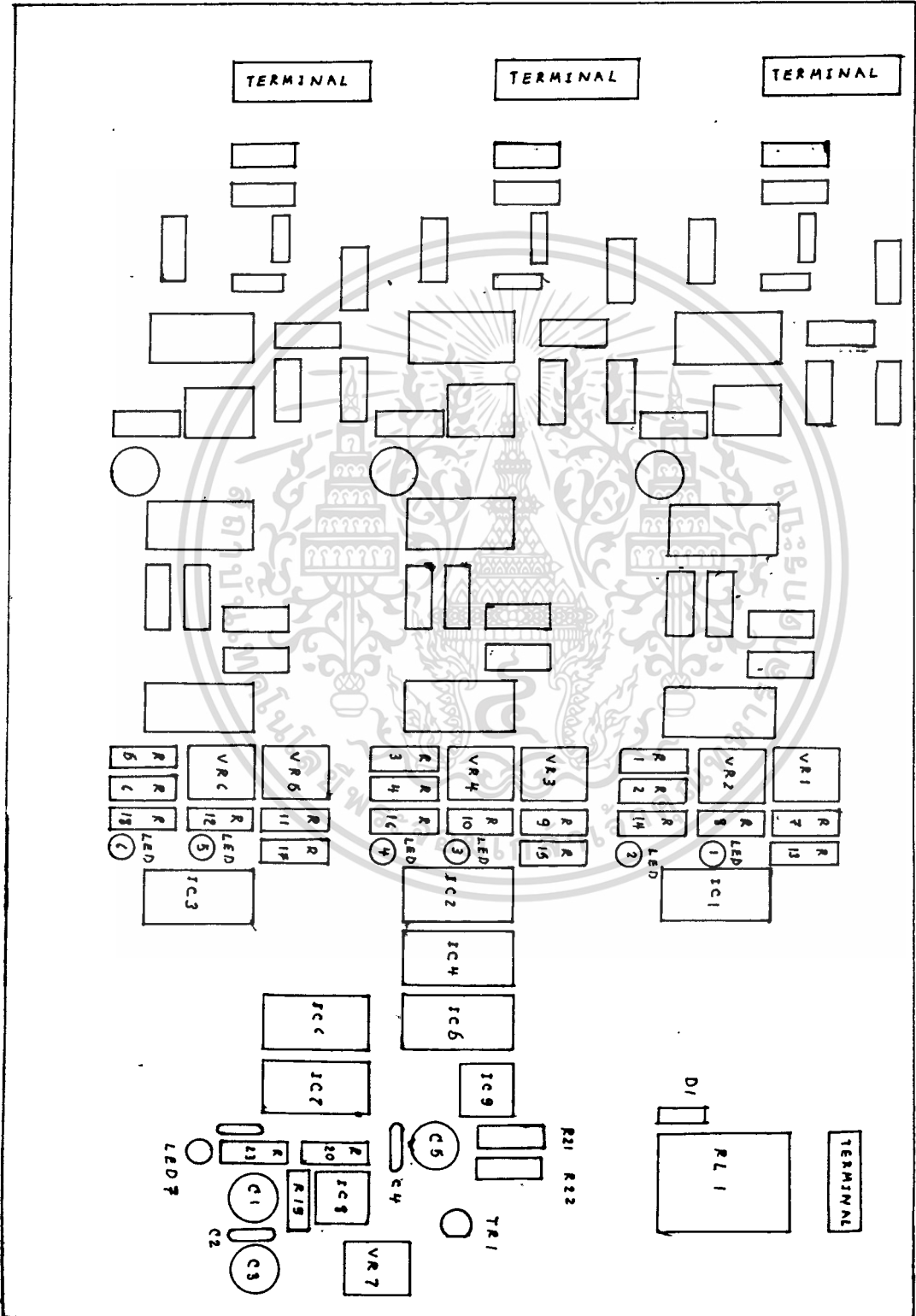
รูปที่ 3.14 วงจรโอเวอร์แอนด์แอนเดอร์ โวลเตจ รีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้แก้ไขได้โดยไม่ขออนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.15 แสดงตำแหน่งการติดตั้งอุปกรณ์ของวงจรโอเวอร์แอนต์แอนเดอร์ ไวลเตจ รีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 แสดงอุปกรณ์ของวงจรไอเวอร์และอินเตอร์โวลเตจ รีเลย์

หมายเลข	รายละเอียด	ค่า, เบอร์	จำนวน
VR1-VR6	Variable Resistor 0.25 W	10 K Ω	6
VR7	Variable Resistor 0.25 W	100 K Ω	1
R1-R6	Carbon Resistor 0.25 W	5 K Ω	6
R7, R9, R11	Carbon Resistor 0.25 W	3 K Ω	3
R8, R10, R12	Carbon Resistor 0.25 W	2 K Ω	3
R13-R18	Carbon Resistor 0.25 W	560 Ω	6
R19	Carbon Resistor 0.25 W	50 K Ω	1
R20	Carbon Resistor 0.25 W	4 K Ω	1
R21	Carbon Resistor 0.25 W	6.8 M Ω	1
R22	Carbon Resistor 0.25 W	20 Ω	1
R23	carbon Resistor 0.25 W	1 K Ω	1
C1	Electrolytic Capacitor 16 V	100 μ F	1
C2, C4	Dipmica 50 V	0.01 μ F	2
C3	Electrolytic Capacitor 16 V	470 μ F	1
C5	Dipmica 50 V	0.1 μ F	1
D1	REctifier Diode	1N 4001	1
LED1, LED3, LED5	LED Color Green	-	3
LED2, LED4, LED6, LED7	LED Color Red	-	4
TR1	Transistor ; NPN	BC 337	1
IC1-IC3	IC	LM 324 N	3
IC4	IC	7432	1

ไอซี5นี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ IC การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

หมายเลข	รายละเอียด	ค่า, เบอร์	จำนวน
IC6	IC	7414	1
IC7	IC	7408	1
IC8, IC9	IC	555	2
RL1	Relay 12 V, 3 A	-	1
RF1, RF2, RF3	Rectifier Circuit	-	3

หมายเหตุ

+V_{cc1} : + 5 V
+V_{cc2} : + 12 V
I/P A : จากพื้ที่ เฟส A
I/P B : จากพื้ที่ เฟส B
I/P C : จากพื้ที่ เฟส C

ตำแหน่งการติดตั้ง

เราจะทำการตรวจสอบค่าโวลเตจในระบบอยู่ 2 จุด คือ ที่ตำแหน่ง A และ D (ดูรูปที่ 3.1) ทั้งนี้เพราะ ที่จุด B และ C จะเป็นช่วงของการส่งผ่านพลังงานไฟฟ้าซึ่งไม่มีการนำเอาพลังงานไปใช้จริงๆ จึงไม่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบ

ในการกำหนดค่าของโวลเตจที่ระบบจะยอมรับได้นั้น เราจะกำหนดเป็นช่วง เช่น ± 5 หรือ ± 10 (ขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้ไฟฟ้าของโหลดเป็นสิ่งสำคัญ) โดยเราสามารถกำหนดได้จากการปรับค่าความต้านทานปรับค่าได้ในวงจรเปรียบเทียบกับของส่วนที่ (3)

สำหรับลักษณะการทริปของรีเลย์ชนิดนี้จะเป็นแบบอินสแตนต์เดเนี่ยสทริป

3.3.4 การออกแบบและการสร้างเอิร์ธ ลิกเกจ รีเลย์

เอิร์ธ ลิกเกจ รีเลย์ จะทำงานเมื่อเกิดมีกระแสไฟฟ้ารั่วไหลลงกราวด์ ซึ่งโดยปกติกระแสไฟฟ้าที่รั่วไหลนี้จะมีค่าน้อยมาก แต่ในบางครั้งก็อาจจะมึผลกระทบต่อระบบได้ ลักษณะการทริปวงจรของรีเลย์แบบนี้จะเป็นแบบอินสแตนต์เดเนี่ยสทริป และจะมีขั้นตอนการทำงานและมีส่วนประกอบดังนี้ (ดูรูปที่ 3.16)

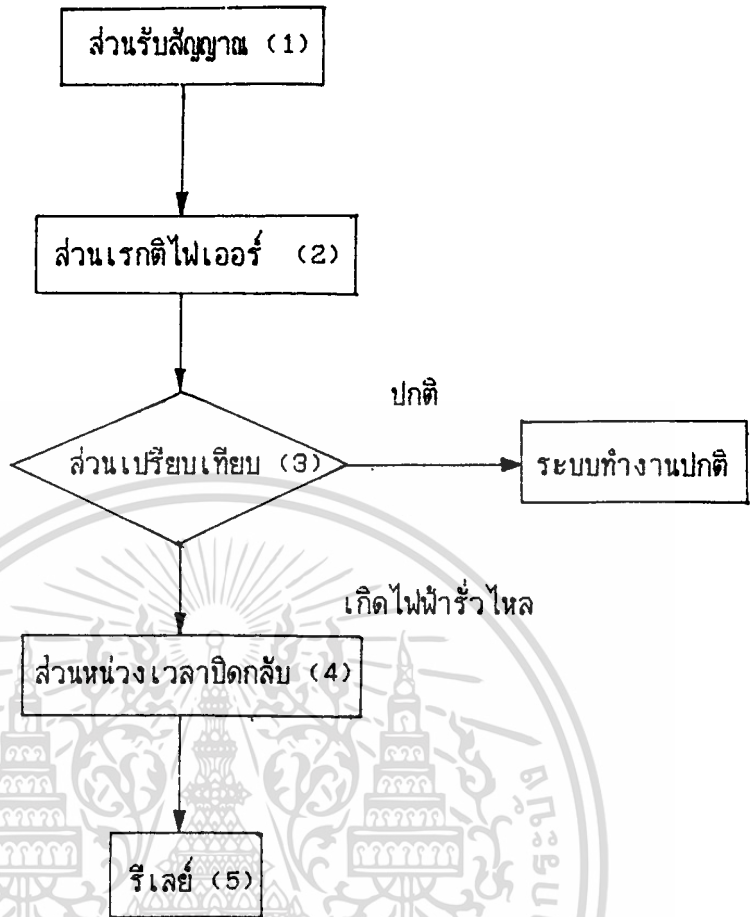
ส่วนที่ (1) จะรับสัญญาณตรวจสอบการรั่วไหลของไฟฟ้ามาจากค่าความต้านทานดิไวเดอร์ (ดูรูปที่ 3.4)

ส่วนที่ (2) จะนำสัญญาณกระแสสลับที่ได้มาแปลงให้เป็นกระแสตรง

ส่วนที่ (3) จะนำสัญญาณกระแสตรงจากส่วนที่ (2) มาเปรียบเทียบกับสัญญาณอ้างอิง โดยถ้ามีการรั่วไหลของกระแสมากเกินไปกว่าที่ระบบจะยอมรับได้ก็จะมีสัญญาณออกไปยังส่วนที่ (4) ต่อไป

ส่วนที่ (4) และ (5) จะมีหลักการเดียวกับโอเวอร์ เคอเรนทรี รีเลย์ในส่วนที่ (8) และ (9)

(สำหรับรายละเอียดการทำงานของวงจรแต่ละส่วนนี้ สามารถดูได้จากภาคผนวกของปริศยานิพนธ์ฉบับนี้)

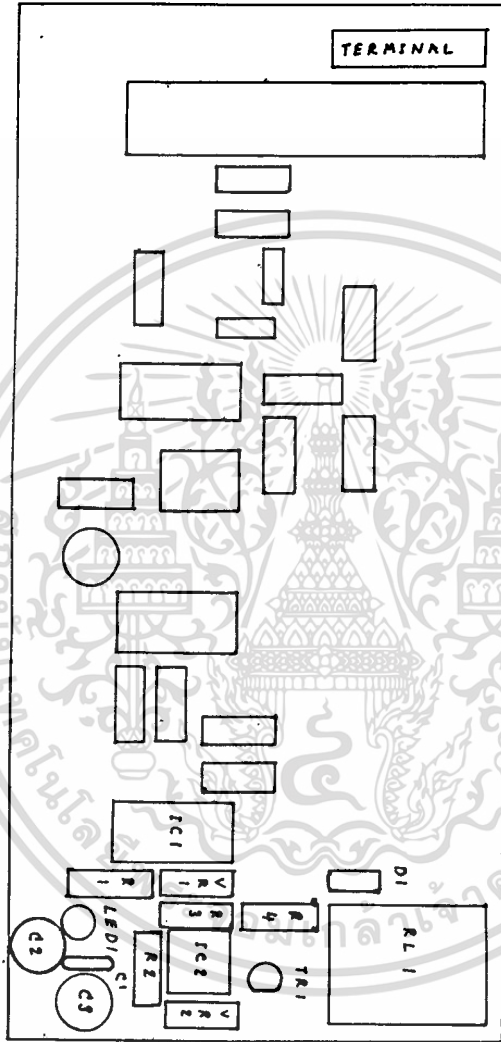

รูปที่ 3.16 บล็อกไดอะแกรมแสดงการทำงานของเอิร์ธ ลีกเกจ รีเลย์

จากการทำงานของส่วนต่างๆในเอิร์ธ ลีกเกจ รีเลย์นี้ เราสามารถนำมาออกแบบวงจรได้ดังต่อไปนี้ (ดูรูปที่ 3.17 , 3.18 และตารางที่ 3.4)

รูปที่ 3.18 แสดงตำแหน่งการวางอุปกรณ์ของเอิร์ธ ลิกเกจ รีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.4 แสดงอุปกรณ์ของเอิร์ธ ลิกเกจ รีเลย์

หมายเลข	รายละเอียด	ค่า, เบอร์	จำนวน
VR1	Variable Resistor 0.25 W	10 KΩ	1
VR2	variable Resistor 0.25 W	50 KΩ	1
R1	Carbon Resistor 0.25 W	4 KΩ	1
R2	Carbon Resistor 0.25 W	50 KΩ	1
R3	Carbon Resistor 0.25 W	1 KΩ	1
R4	Carbon Resistor 0.25 W	10 KΩ	1
C1	Dipmica 50 V	0.01 μF	1
C2, C3	Electrolytic 16 V	100 μF	2
D1	Rectifier Diode	1N 4001	1
LED1	LED Color Red	-	1
TR1	Transistor ; NPN	BC 337	1
IC1	IC	LM 324 N	1
IC2	IC	555	1
RL1	Relay 12 V, 3 A	-	1
RF1	Rectifier Circuit	-	1

หมายเหตุ

+V_{cc} : +12 V

I/P : จากเอิร์ธ ลิกเกจ ฟลลต์

ตำแหน่งการติดตั้ง

เราจะทำการตรวจสอบเพียงตำแหน่งเดียว คือ ที่ตำแหน่ง D (ดูรูปที่ 3.1) เพราะโดยปกติกระแสไฟฟ้าที่เกิดการรั่วไหลนี้จะมีค่าน้อยมาก จึงไม่มีผลกระทบต่อระบบมากนัก แต่ในบางครั้งอาจจะมีอันตรายกับโหดหรือผู้ใช้ไฟฟ้าได้บ้าง จึงมีความจำเป็นต้องมีการตรวจสอบการรั่วไหลนี้ด้วย

ในการกำหนดค่ากระแสรั่วไหลว่ามากน้อยเท่าใด วงจรจึงจะทำงานนั้น เราสามารถทำได้โดยการปรับค่าความต้านทานในวงจรเปรียบเทียบ

3.3.5 การออกแบบและการสร้างเฟส ชิเควนซ์ รีเลย์

เฟส ชิเควนซ์ รีเลย์ ทำหน้าที่ตรวจสอบการเรียงลำดับเฟสของไฟฟ้าในระบบว่าเรียงเฟสถูกต้องว่าถูกต้องหรือไม่ ทั้งนี้เพราะในระบบไฟฟ้า 3 เฟสนั้นการเรียงลำดับเฟสมีความสำคัญเป็นอย่างมาก อุปกรณ์ไฟฟ้า 3 เฟสที่ได้รับไฟที่เรียงลำดับเฟสไม่ถูกต้องจะทำงานผิดพลาดและก่อให้เกิดความเสียหายได้ เช่น กรณีมอเตอร์ 3 เฟส ถ้าเราต่อไฟโดยเรียงลำดับเฟสผิดจะมีผลให้มอเตอร์หมุนผิดทิศทาง เป็นต้น

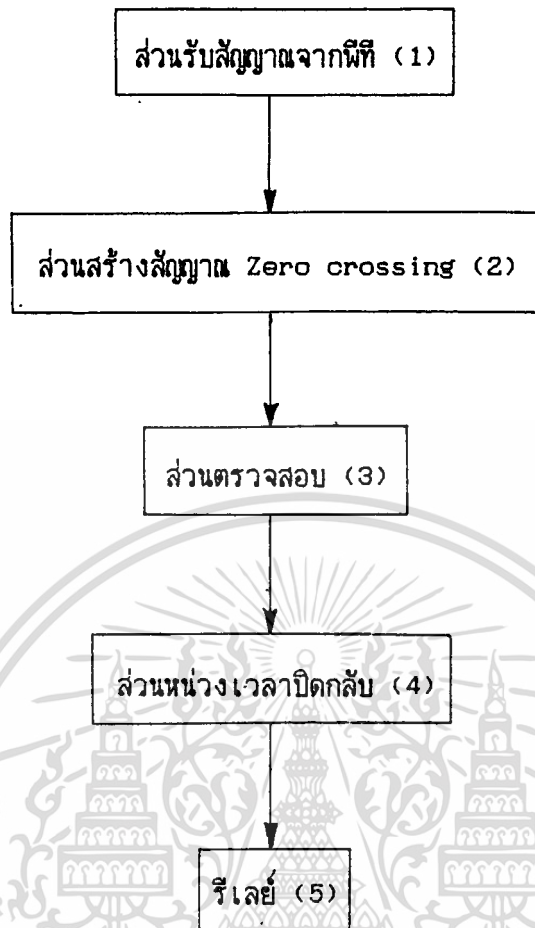
ขั้นตอนการทำงานและส่วนประกอบที่สำคัญของเฟส ชิเควนซ์ รีเลย์ มีดังนี้
(ดูรูปที่ 3.19)

ส่วนที่ (1) ฟีชีจะทำหน้าที่รับสัญญาณโวลเตจจากระบบไฟฟ้ากำลังมาทำการลดขนาดลงให้เหมาะสมกับการใช้งาน

ส่วนที่ (2) วงจร Zero crossing detector จะแปลงสัญญาณไฟฟ้ากระแสสลับรูปไซน์ (Sine wave) ให้เป็นสัญญาณพัลส์ (Pulse) เพื่อนำไปใช้กับวงจรลอจิก ในส่วนที่ (3)

ส่วนที่ (3) เป็นวงจรทางลอจิกที่ใช้ตรวจสอบการเรียงลำดับเฟส ซึ่งจะมี T-Flip Flop ทำการเปลี่ยนสถานะทุกสัญญาณพัลส์ที่เข้ามาในแต่ละเฟส

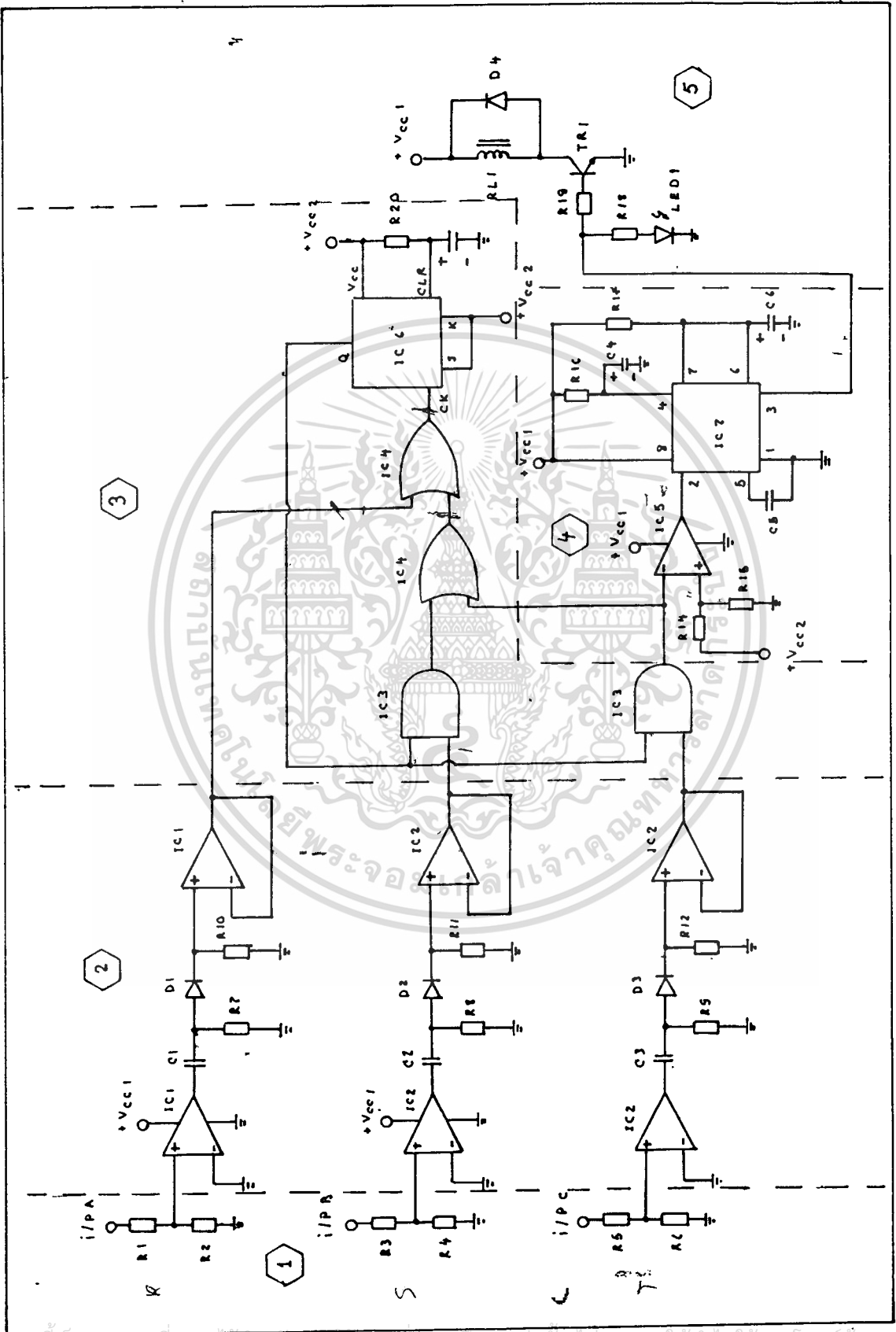
ส่วนที่ (4) และ (5) จะมีหลักการการทำงานและการสร้างเช่นเดียวกับในส่วนที่ (8) และ (9) ของโอเวอร์ เคอเรนซ์ รีเลย์

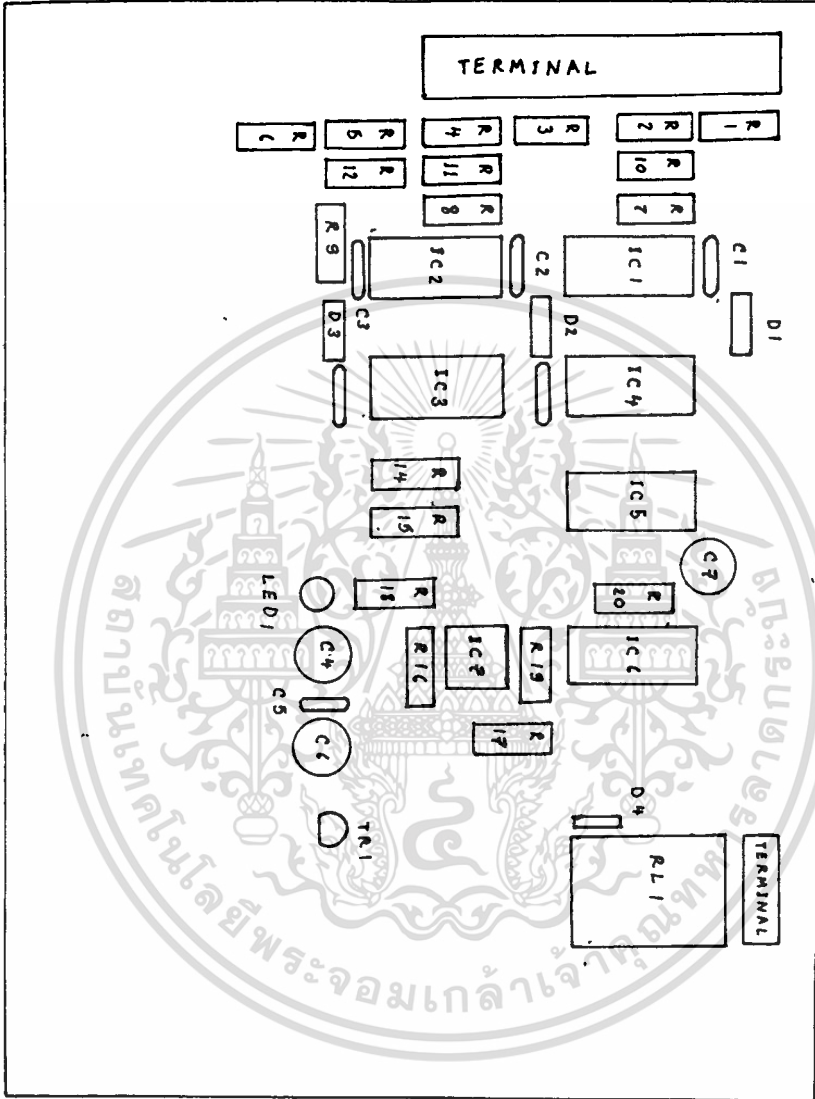
รูปที่ 3.19 บล็อก ไดอะแกรมแสดงการทำงานของเฟส ซีควเอนซ์ รีเลย์
(สำหรับรายละเอียดการทำงานของวงจรในแต่ละส่วนนี้ สามารถดูได้จากภาคผนวกของ
ปริศยานิพนธ์ฉบับนี้)

จากการทำงานในส่วนต่างๆในเฟส ซีควเอนซ์ รีเลย์นี้ เราสามารถนำมาออกแบบวงจร
ได้ดังต่อไปนี้ (ดูรูปที่ 3.20 , 3.21 และ ตารางที่ 3.5)

รูปที่ 3.20 วงจรเฟส ชิควานซ์ สี่เหลี่ยม

รูปที่ 3.21 แสดงตำแหน่งการวางอุปกรณ์ของวงจรเฟล ซีควเอนซ์ รีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.5 แสดงอุปกรณ์ของเพลส ซีเควนซ์ รีเลย์

หมายเลข	รายละเอียด	ค่า, เบอร์	จำนวน
R1, R3, R5, R14, R16 R17	Carbon Resistor 0.25 W	50 KΩ	6
R2, R4, R6	Carbon Resistor 0.25 W	560 Ω	3
R7, R8, R9, R19	Carbon Resistor 0.25 W	10 KΩ	4
R10, R11, R12	Carbon Resistor 0.25 W	20 KΩ	3
R18	Carbon Resistor 0.25 W	1 KΩ	1
R15	Carbon Resistor 0.25 W	5 KΩ	1
C1, C2, C3, C5	Dipmica 50 V	0.01 μF	4
C4, C6	Electrolytic 16 V	100 μF	2
C7	Electrolytic 16 V	4.7 μF	1
D1, D2, D3, D4	Rectifier Diode	1N 4001	4
LED2	LED Color Red	-	1
TR1	Transistor ; NPN	BC 337	1
IC1, IC2, IC5	IC	LM 324 N	3
IC3	IC	7408	1
IC4	IC	7432	1
IC6	IC	7473	1
IC7	IC	555	1
RL1	Relay 12 V, 3 A	-	1

หมายเหตุ +V_{CC1} : + 12 V

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ (ต่อ)

I/P A : จากพีที เฟส A

I/P B : จากพีที เฟส B.

I/P C : จากพีที เฟส C

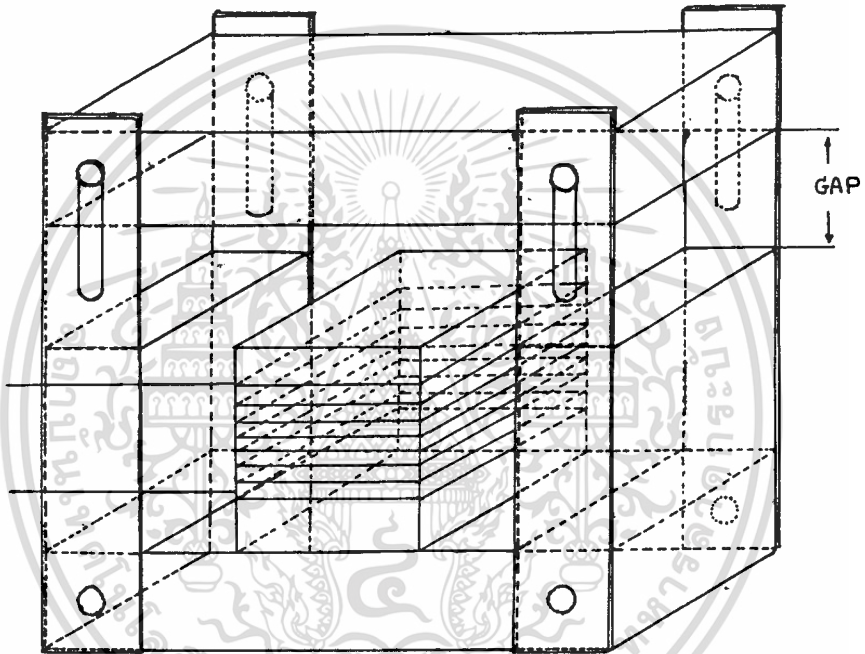
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดสอบและการนำไปใช้งาน

4.1 การใช้งานตัวเหนี่ยวนำในการจำลองการลัดวงจร

จากในบทที่ 3 เราได้ทำการคำนวณค่าความเหนี่ยวนำที่ต้องใช้ทั้ง 4 ค่าไว้แล้ว ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ดูรูปที่ 4.1 ประกอบ)

รูปที่ 4.1 แสดงโครงสร้างของตัวเหนี่ยวนำ

โดยแกนเหล็กมีขนาด	2.5	นิ้ว
บ็อบbinขนาด	2.5 * 3	นิ้ว ²
ขดลวดเบอร์	14	SWG

ซึ่งเราสามารถคำนวณค่าความเหนี่ยวนำที่ต้องการได้จากสูตร

$$L = N^2 * \mu_0 * A / 2g$$

โดยที่ L : ค่าความเหนี่ยวนำ ; mH

N : จำนวนรอบของขดลวด ; รอบ

μ_0 : ค่าเปอร์มีเอบิลิตี (Permeability) ของอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่เฉพาะเจาะจงเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

= 4 * π * 10⁻⁷ ; H/m

A : พื้นที่หน้าตัดของแกนเหล็ก

= 4.8387 * 10⁻³ ; m²

g : ช่องว่าง (gap) ของแกนเหล็ก

ในที่นี้เราจะกำหนดค่าแกบประมาณ 2 มิลลิเมตร เพราะจะทำให้ตัวเหนี่ยวนำไม่สั้นในขณะใช้งานและสามารถทำการปรับแกบได้ง่าย

จากสูตรเราสามารถคำนวณหาจำนวนรอบของตัวเหนี่ยวนำได้ดังนี้ (ดูรูปที่ 3.2)

-กรณี L_{a1} = L_{a4} = 77.81 mH

ได้ N = 226 รอบ

-กรณี L_{b1} = L_{b4} = 44.92 mH

ได้ N = 172 รอบ

-กรณี L_{a2} = L_{a3} = 276.94 mH

ได้ N = 427 รอบ

-กรณี L_{b2} = L_{b3} = 160.14 mH

ได้ N = 325 รอบ

ซึ่งจำนวนรอบที่ได้นี้ เมื่อเราทำการพันขึ้นมาจริงเราจะต้องนำมาตรวจสอบกับค่าโวลเตจและกระแส ณ จุดที่จะใช้งานจริงด้วย (ในกรณีนี้ เราไม่จำเป็นต้องทดสอบความลิเนียร์ของตัวเหนี่ยวนำ เพราะในการใช้งานจะเป็นในลักษณะที่โวลเตจและกระแสค่าเดียวเท่านั้น) ผลจากการทดสอบ โดยมากมักจะพบว่าค่าความเหนี่ยวนำที่ได้ มีค่าไม่เท่ากับการคำนวณพอดี แต่เราสามารถทำการแก้ไขได้โดยการปรับที่ระยะแกบ

4.2 การทดสอบและการใช้งานอินสทรูเมนต์ กรานสพลอร์มเมอร์

4.2.1 ซีที

ซีทีที่จะนำไปใช้งานในระบบไฟฟ้าจำลองนี้ มีด้วยกัน 2 ขนาด คือ

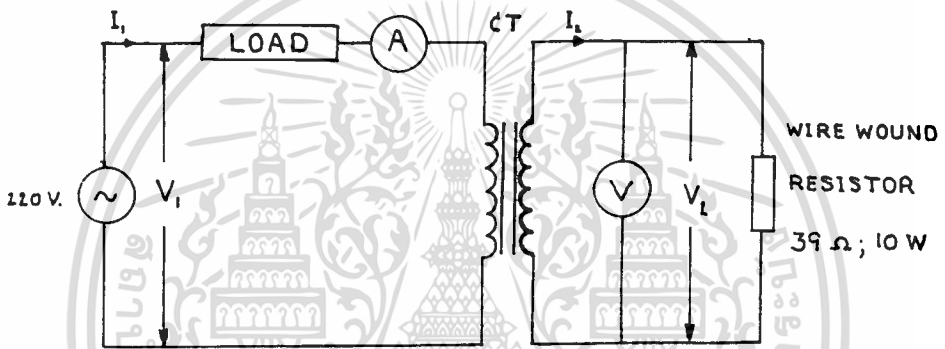
- (1) 640/5 ซึ่งใช้กับโอเวอร์ เคอเรนท รีเลย์ที่ตำแหน่ง A และ D (ดูรูปที่ 3.1)

โดยมีขดลวดดำนปฐมภูมิ 4 รอบ (ลวดเบอร์ 14 SWG) และขดลวดทุติยภูมิ 510 รอบ (ลวด

เอกเบอร์ 26 SWG) ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) 320/5 ซึ่งใช้กับโอเวอร์ เคอเรนทรี รีเลย์ที่ตำแหน่ง B และ C (เพราะในช่วงของสายส่งนี้ จะมีค่ากระแสลัดวงจรต่ำกว่าที่ตำแหน่ง A และ B เราจึงต้องทำการแปลงค่าของกระแสในอัตราส่วนที่ต่างก็) ใช้ขดลวดด้านปฐมภูมิ 4 รอบ (ลวดเบอร์ 14 SWG) และขดลวดด้านทุติยภูมิ 255 รอบ (ลวดเบอร์ 26 SWG)

ซีทีเมื่อพันเสร็จแล้วเราจะต้องนำมาทำการทดสอบเพื่อหาอัตราส่วนการแปลงกระแสและความลิเนียร์ของการแปลงด้วยว่าถูกต้องเท่ากันตลอดช่วงของการใช้งานหรือไม่ โดยใช้วงจรในรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 วงจรการทดสอบ ซีที

ซึ่งมีผลการทดสอบดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบซีที ขนาด 640/5

I_1 (A)	V_2 (V)	$I_2 = V_2 / R$ (mA)	I_2 / I_1
0.9	0.4	7.25	8.056×10^{-3}
1.8	0.8	14.50	8.056×10^{-3}
2.7	1.2	21.76	8.056×10^{-3}
3.6	1.6	29.01	8.056×10^{-3}
4.5	1.9	34.45	8.058×10^{-3}

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

I_1 (A)	V_2 (V)	$I_2 = V_2 / R$ (mA)	I_2 / I_1
5.35	2.3	41.76	7.806×10^{-3}
7.2	3.05	55.30	7.681×10^{-3}
9.0	3.8	68.90	7.656×10^{-3}
11.6	4.85	87.94	7.581×10^{-3}
14.3	6.0	108.79	7.608×10^{-3}

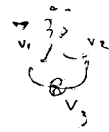
$$a = N_1 / N_2 = 4/510 = 7.843 \times 10^{-3}$$

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบซีทีขนาด 255/4

I_1 (A)	V_2 (V)	$I_2 = V_2 / R$ (mA)	I_2 / I_1
0.9	0.6	10.88	12.089×10^{-3}
1.8	1.2	21.76	12.089×10^{-3}
2.7	1.95	35.36	13.096×10^{-3}
3.6	2.6	47.14	13.094×10^{-3}
4.55	3.36	60.74	13.349×10^{-3}
5.35	3.9	70.71	13.217×10^{-3}
7.2	5.35	97.00	13.472×10^{-3}
9.0	6.7	121.48	13.498×10^{-3}
11.7	8.8	159.55	13.637×10^{-3}
14.4	10.8	195.81	13.598×10^{-3}

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

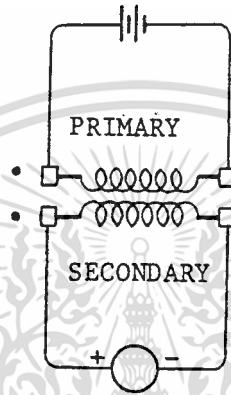

$$a = N_1 / N_2 = 4/255 = 15.686 \times 10^{-3}$$

จากผลการทดลอง จะเห็นว่า ค่า I_1 / I_2 ที่ได้ นั้น มีความลิเนียร์ดีพอสมควร ในช่วงการใช้งาน และเมื่อเทียบกับค่า Turn Ratio ($a = N_1 / N_2$) ก็จะใกล้เคียงกัน

การตรวจสอบโพลาริตีของซีที

เราจะใช้วิธี ดี.ซี. เทสต์ (D.C. Test) ดังรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.3 การทดสอบโพลาริตีของซีที

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- ทางด้านปฐมภูมิของซีที จะต้องต่อขั้วที่มีเครื่องหมายกำกับ (เช่น ".") เข้ากับขั้วบวกของถ่านไฟฉายที่ต่ออนุกรมกัน 2 ก้อน
- ทางด้านทุติยภูมิของซีที จะต้องต่อขั้วที่มีเครื่องหมายกำกับเข้ากับขั้วบวกของ ดี.ซี. แอมมิเตอร์ (D.C. Ammeter) ซึ่งมีขนาด 5 แอมป์หรือต่ำกว่านี้ (ขึ้นอยู่กับขนาดของซีที)

หากเข็มของ ดี.ซี. แอมมิเตอร์ กระดิกถูกทาง แสดงว่าเครื่องหมายที่ขั้วของซีทีถูกต้อง

ข้อควรระวังของการใช้วิธีทดสอบแบบนี้ก็คือ ไม่ควรทดสอบซีทีโดยวิธีนี้เป็นเวลานาน หรือหลายครั้ง เพราะการทำเช่นนั้น จะทำให้เกิดอำนาจแม่เหล็กตกค้างอยู่ในแกนเหล็กซึ่งจะมีผลทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนขึ้นได้

4.2.2 ฝัทิ

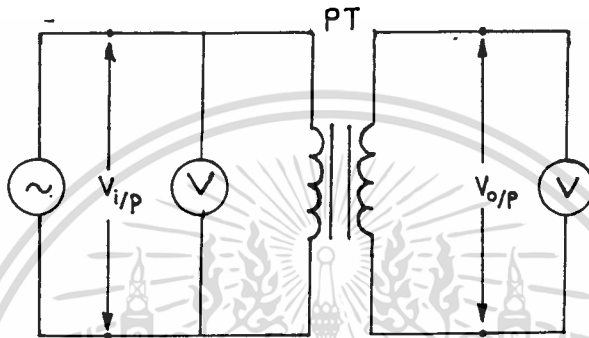
ฝัทิที่จะนำไปใช้งานในระบบไฟฟ้าจำลองนี้ มีขนาด 127/5 เนื่องจากตำแหน่งที่เราจะติดตั้งนั้น คือ ตำแหน่ง A และ D (ดูรูปที่ 3.1) ฝัทิใช้กับโอเวอร์แอนด้อนเตอร์โวลเตจรีเลย์ และ เฟส ซีควเอนซ์ รีเลย์ ดังนั้นโวลเตจที่เราใช้จึงเป็นโวลเตจคร่อมไลน์กับกราวนด์ซึ่ง

มีขนาด 127 โวลต์

ด้านปฐมภูมิของฟีดที่มีจำนวนขดลวด 990 รอบ (ลวดเบอร์ 30 SWG)

ด้านทุติยภูมิของฟีดที่มีจำนวนขดลวด 39 รอบ (ลวดเบอร์ 26 SWG)

สำหรับการทดสอบฟีดนี้ เราจะใช้วงจรในรูปที่ 4.4

รูปที่ 4.4 วงจรการทดสอบ ฟีด

ซึ่งมีผลการทดลอง ดังนี้

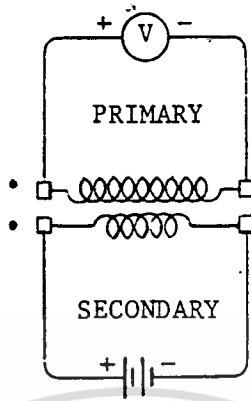
ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบฟีด ขนาด 127/5

V_1 (V)	V_2 (V)	V_1 / V_2
100	3.94	25.381
110	4.33	25.404
127	4.99	25.451
135	5.30	25.472
150	5.90	25.424

$$a = N_1 / N_2 = 990 / 39 = 25.385$$

การตรวจสอบโพลาริตีของฟีด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น กรุณาอย่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 เราจะใช้วิธีดี.ซี. เทสต์ เช่นเดียวกัน ดูรูปที่ 4.5
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.5 การทดสอบโพลาริตีของฟิที่

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- ทางด้านปฐมภูมิของฟิที่ จะต้องต่อขั้วที่มีเครื่องหมายกำกับ (เช่น ".") เข้ากับขั้วบวกของ ดี.ซี. โวลท์มิเตอร์ D.C. Voltmeter) โดยควรใช้สายหุ้มฉนวนพิกัดแรงดันไม่น้อยกว่า 150 โวลท์ ในการต่อคร่อม
- ทางด้านทุติยภูมิของฟิที่ จะต้องต่อขั้วที่มีเครื่องหมายกำกับ เข้ากับขั้วบวกของถ่ายไฟฉายที่ต่ออนุกรมกัน 2 ก้อน

หากเข็มของดี.ซี. โวลท์มิเตอร์กระดิกไปทางบวก แสดงว่าเครื่องหมายบนฟิที่ถูกต้อง หากแต่ครั้งแรกแล้ว เข็มกระดิกกลับทาง แสดงว่าเครื่องหมายนั้นไม่ถูกต้อง

4.3 การทดสอบและการใช้งานโปรเตกทิฟ รีเลย์

4.3.1 โอเวอร์เคอเรนท รีเลย์

การปรับตั้งเวลา

ในการใช้งานโอเวอร์เคอเรนท รีเลย์ นั้น เราต้องทำการปรับตั้งค่าต่างๆ ที่สำคัญทั้งหมด 5 ค่า ด้วยกัน ได้แก่ (ดูรูปที่ 3.8, 3.9 และตารางที่ 3.1)

1) ค่ากระแสเกิน

คือการกำหนดไว้ว่า ถ้ากระแสที่ไหลอยู่ในระบบมีค่ามากกว่านี้แล้ว โอเวอร์เคอเรนทรีเลย์ จะเริ่มทำงานในลักษณะ อินเวอร์สไทม์ทริป ซึ่งเราสามารถทำได้โดย

การปรับที่ VR3 C ในส่วนที่ (3) ซึ่งเป็นตัวตั้งระดับโวลเตจที่จะไปเปรียบเทียบกับสัญญาณจากโปรแกรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ค่ากระแสลัดวงจร

จะเหมือนกันกับในกรณีกระแสเกิน แต่จะทำการปรับที่ VR1 [ในส่วนที่

(3)]

3) ค่าการหน่วงเวลาและทริปในกรณีกระแสเกิน

การเกิดกระแสเกินจะมีอันตรายน้อยกว่ากระแสลัดวงจร และในบางครั้ง อาจหายไปตัวเอง (เช่น โหลดเกินชั่วขณะ) ในการปรับเวลาหน่วงของวงจรนี้เราจะทำได้ 2 วิธี คือ อาจปรับที่ VR2 หรือ VR5 [ในส่วนที่(4)] ก็ได้ แต่เรามักจะปรับ VR2 ในตอนเช็คระบบครั้งแรกเท่านั้น ในกรณีปกติ เราจะทำการปรับที่ VR5 ซึ่งเป็นวงจร RC โดยตรง (VR5 เป็นส่วนช่วยทำให้เกิดลักษณะเป็นอินเวอร์ส โทม์)

4) ค่าการหน่วงเวลาทริปในกรณีกระแสลัดวงจร

เวลาหน่วงในส่วนนี้จะน้อยมาก เพราะใช้ในการจัดโคออร์ดิเนชั่นของระบบ เท่านั้น เราทำการปรับได้ที่ VR4 [ในส่วนที่ (7)]

5) ค่าหน่วงเวลาปิดกลับ

โดยปกติในระบบไฟฟ้าจริง ค่าเวลาอันนี้จะมีค่าไม่เท่ากันทุกครั้ง โดยครั้งแรกจะมีค่าน้อยที่สุด และค่อยๆ เพิ่มมากขึ้น ตามจำนวนครั้งที่ทำการทริป แต่ในวงจรนี้ เราจะให้เวลาเท่ากันทุกครั้ง โดยใช้การปรับที่ VR6 [ในส่วนที่ (5)]

การทดสอบวงจร

กำหนดให้เกิดกระแสลัดวงจรที่ (7 A) กระแสเกินที่ (3 A) และวงจรเรกติไฟเออร์ที่ใช้จะเป็นแบบ "True RMS" มีค่าอัตราขยายเป็น 3 เท่า ดังนั้นจะได้ว่า ที่กระแส 3 A เมื่อทำการแปลงเป็นคักดาไฟฟ้ากระแสตรงแล้วจะได้ เท่ากับ 4 V ส่วนกระแส 7 A จะได้ 9.33 V

การปรับวงจรจึงเป็นดังนี้

ให้คักดาตกคร่อม VR1 = 9.33 V

ให้คักดาตกคร่อม VR3 = 4.00 V

ให้คักดาตกคร่อม VR2 = 10.00 V

สำหรับ VR5 จะทำการเปลี่ยนค่าไปเรื่อยๆ สำหรับ VR7 จะตั้งที่ค่าคงที่ค่าหนึ่ง (

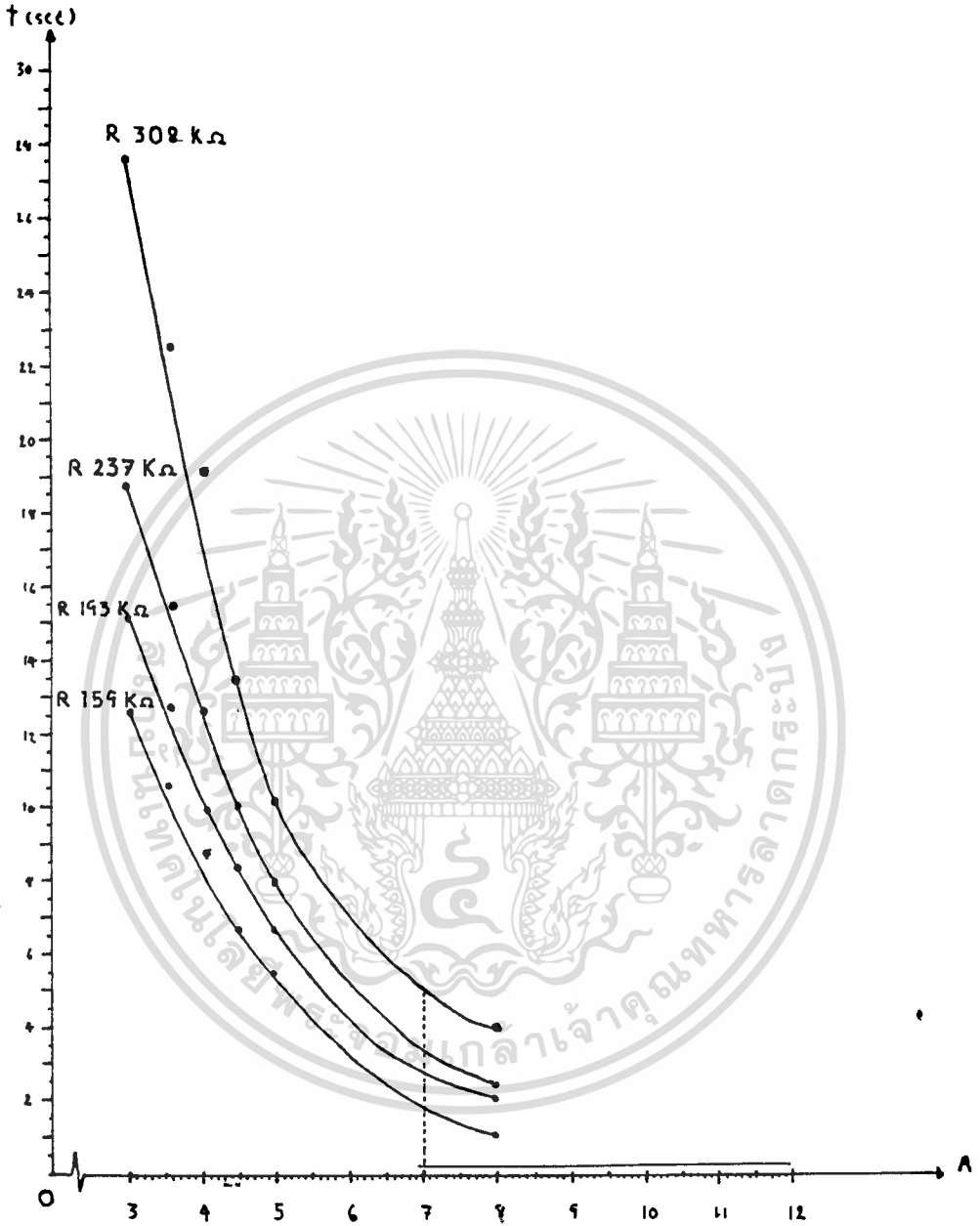
เวลาหน่วงของ $555 = 1.1 * R * C \text{ (sec)}$ และได้ผลการทดลองดังนี้
เอกสารที่ส่งมาไว้สำหรับให้ใช้กันเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ผู้จัดทำให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบโอเวอเคอเรนท์ รีเลย์

I/P A (A) (กระแสในระบบ)	VR3 (V) (ผ่านเรลตีไฟเออร์)	เวลาหน่วง t (sec) :- ปรับค่า VR5			
		308 K Ω	237 K Ω	193 K Ω	159 K Ω
3.15	4.2	27.5	18.7	15.1	12.5
3.60	4.8	22.5	15.3	13.5	10.5
4.05	5.4	17.0	12.6	9.9	8.5
4.50	6.0	13.4	10.0	8.4	6.7
5.05	6.6	10.0	7.8	6.9	5.3
* 7.95	10.0	4.0	2.4	2.1	1.5

หมายเหตุ : * ได้จากการปรับ VR1 ให้คักดาตกรวมสูงกว่า 10 V เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของวงจรหน่วงเวลา (ดูภาคผนวก) เพราะโดยปกติแล้ว เมื่อ VR3 > 9.33 V แล้ว t จะเท่ากับ 0

จากผลการทดลอง สามารถนำมาเขียนกราฟ ได้ดังนี้

รูปที่ 4.6 การทำงานของ โอเวอร์เคอเรนทรี รีเลย์

4.3.2 ออโต รีโกลซึ่ง รีเลย์

ในการใช้งานออโต รีโกลซึ่ง รีเลย์ จะต้องทำการปรับตั้งค่าที่สำคัญ 2 ค่าคือ (ดูรูป 3.11, 3.12 และตารางที่ 3.2)

- 1) ค่าระยะห่างของเวลาในการทริปแต่ละครั้งที่จะยอมรับหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเพราะถ้าเราไม่มีการตั้งระยะเวลาอันนั้น ออโต รีโกลซึ่ง รีเลย์ จะนับจำนวนครั้งที่ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นวนครั้งของการทริบค่างไว้เสมอ ไม่ว่าจะระยะเวลาในการทริบแต่ละครั้ง จะห่างกันเพียงใดก็ตาม ในวงจรนี้ เราสามารถปรับได้จากค่าของ VR1 [ในส่วนของ (1)]

2) จำนวนครั้งในการทริบ

โดยปกติมักตั้งให้มีค่าเป็น 3 ครั้ง แต่ถ้าเราต้องการเปลี่ยน ก็สามารถทำได้จากการตั้งเอาสัญญาณเอาท์พุทของไอซี 7493 (Q_A, Q_B, Q_C, Q_D) [ในส่วนของ (3)] มาใช้ ซึ่งเปลี่ยนได้ตั้งแต่ 1-15 ครั้ง

สำหรับในวงจรรูปที่ 3.11 นี้เป็นการต่อแบบทริบ 3 ครั้ง

4.3.3 โอเวอร์และอันเดอร์ โวลเตจ รีเลย์

ในการใช้งานโอเวอร์และอันเดอร์ โวลเตจ รีเลย์ จะต้องทำการปรับตั้งค่าที่สำคัญ 2 ค่า คือ

1) ชุดโอเวอร์โวลเตจ

คือจุดที่มีค่าโวลเตจสูงที่สุดที่ระบบสามารถจะยอมรับได้ ในที่นี้ จะต้องปรับที่ VR1, VR3 และ VR5 [ในส่วนของ(3)]

2) ชุดอันเดอร์โวลเตจ

คือจุดที่มีค่าโวลเตจต่ำที่สุดที่ระบบสามารถจะยอมรับได้ ในที่นี้ จะต้องปรับที่ VR2, VR4 และ VR6 [ในส่วนของ(3)]

ข้อควรระวังในการปรับตั้งค่า VR เหล่านี้ก็คือ ต้องทำการปรับตั้งให้ได้ค่าเท่ากันในทุกๆเฟส ทั้งนี้เพราะในบางครั้งอาจเกิดการมีโวลเตจไม่สมดุลย์กันทั้ง 3 เฟส (Unbalanced Voltage) ขึ้นในระบบ ซึ่งถ้าเราตั้งค่า VR ไว้ไม่ดี อาจทำให้การทำงานของวงจรผิดพลาดไปได้

4.3.4 เอิร์ธ ลิกเกจ รีเลย์

การนำเอิร์ธ ลิกเกจ รีเลย์ไปใช้งานนั้น มีค่าที่เราต้องทำการปรับตั้งเพียงค่าเดียว คือ สัญญาณอ้างอิงในการเปรียบเทียบขนาดกระแสที่รั่วไหลในวงจรว่าอยู่ในระดับที่เรายอมรับได้หรือไม่ เพราะปกติกระแสรั่วไหลนี้จะมีค่าน้อยมาก ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่ออุปกรณ์ทางไฟฟ้าเท่าใดนัก แต่จะมีอันตรายกับผู้ที่ใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าเหล่านั้นมากกว่า ดังนั้นในการตั้งระดับสัญญาณอ้างอิงนี้ เราจึงต้องคำนึงถึงระดับอันตรายต่อมนุษย์เป็นสำคัญ (โดยปกติควรอยู่ประมาณ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5-30 มิลลิแอมป์) ในการปรับตั้งนั้นเราสามารถทำได้โดยการปรับที่ VR1 [ในส่วนของ (3)]

4.3.5 เฟส ซีควนส์ รีเลย์

ในการใช้งานของเฟส ซีควนส์ รีเลย์นั้น ปกติจะใช้ตามจุดที่มีการเชื่อมต่อกันของอุปกรณ์ไฟฟ้า โดยเฉพาะตามโหนดที่มีความสำคัญมากๆ รีเลย์ชนิดนี้ไม่จำเป็นต้องมีการปรับตั้งค่าอะไรก่อนทั้งสิ้น สามารถนำไปใช้งานได้เลย

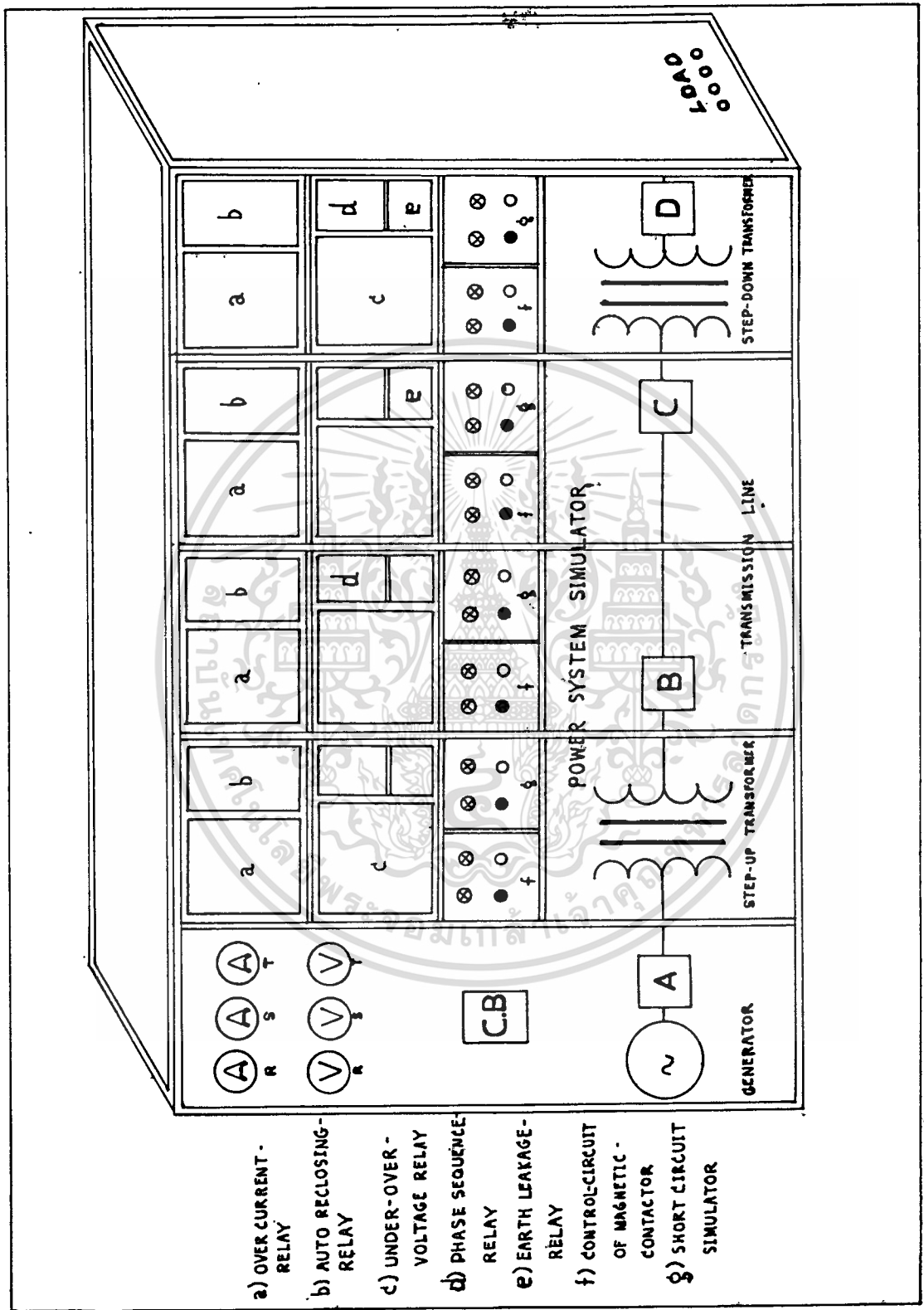
บทที่ 5 สรุปและวิจารณ์

ปริญญาโทฉบับนี้ ตั้งวัตถุประสงค์ไว้เพื่อเป็นชุดทดลองในการศึกษาวิชาทางด้านระบบไฟฟ้ากำลัง โดยเฉพาะในส่วนของระบบป้องกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นมากในระบบไฟฟ้ากำลังทุกๆระบบ โดยได้นำเอาหลักการของอุปกรณ์ป้องกันที่ใช้งานกันในระบบจริงมาทำการจำลองให้มีขนาดเล็กลงและสามารถแสดงขั้นตอนการทำงานแต่ละขั้นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยการใช้อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ประเภทสารกึ่งตัวนำต่างๆมาช่วย

เท่าที่ผ่านมาในการทดลองและปฏิบัติงานจริงนั้น อุปกรณ์ป้องกันทุกส่วนสามารถทำงานได้เป็นอย่างดี จะมีปัญหาและข้อขัดข้องบ้างก็ในกรณีที่อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีความบอบบางและไวต่อสัญญาณรบกวนมากกว่าอุปกรณ์ป้องกันจำพวกอิเล็กทรอนิกส์แบบอนาล็อกเท่านั้น

เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านเวลาทำให้เราไม่สามารถทำการจัดอุปกรณ์ทั้งหมดขึ้นมาเป็นชุดทดลองได้ทันตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ แต่ก็ได้ทำการจัดเตรียมส่วนประกอบต่างๆของระบบและโครงการที่จะทำในอนาคตไว้พร้อมหมดแล้ว ดังมีรายละเอียดแสดงในรูปที่ 5.1

ข้อที่ต้องระวังในการจัดชุดทดลองนี้ที่สำคัญ ได้แก่ การจัดโคออดิเนชั่นของระบบป้องกันให้ทำงานได้สัมพันธ์กัน ซึ่งต้องใช้ความละเอียดและรอบคอบเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ในการจำลองสภาวะผิดปกติต่างๆของระบบจะต้องให้อยู่ในขอบเขตที่อุปกรณ์ป้องกันจะยอมรับได้ด้วย

รูปที่ 5.1 ชุดทดลองระบบไฟฟ้ากำลังจำลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

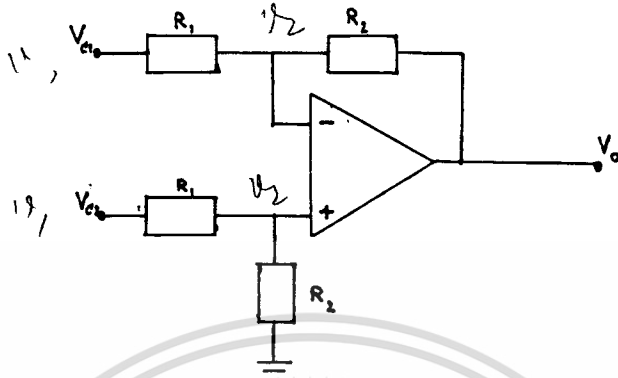
ในบทนี้ จะประกอบด้วยการนำเอาวงจรต่างๆที่เป็นส่วนประกอบในรีเลย์มาอธิบายโดย
สังเขป และ ข้อมูลของไอซี ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

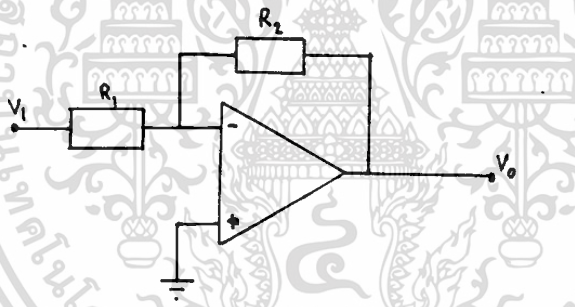
วงจร OP-AMP ชนิดต่าง ๆ

- วงจรถบ

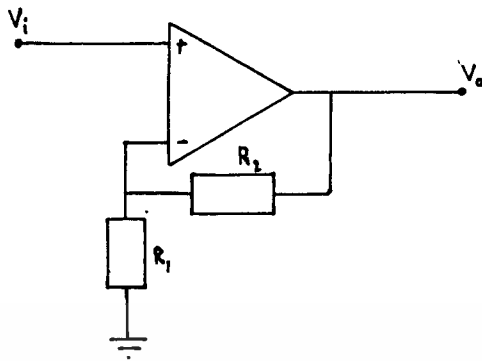
$$V_o = (R_2/R_1) * (V_{s2} - V_{s1})$$

- วงจรรายขยายแบบกลับเฟส (Inverting Feedback Amplifier)

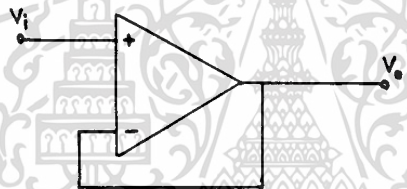
$$V_o = -(R_2/R_1) * V_1$$

- วงจรขยายแบบไม่กลับเฟส (Noninverting Feedback Amplifier)

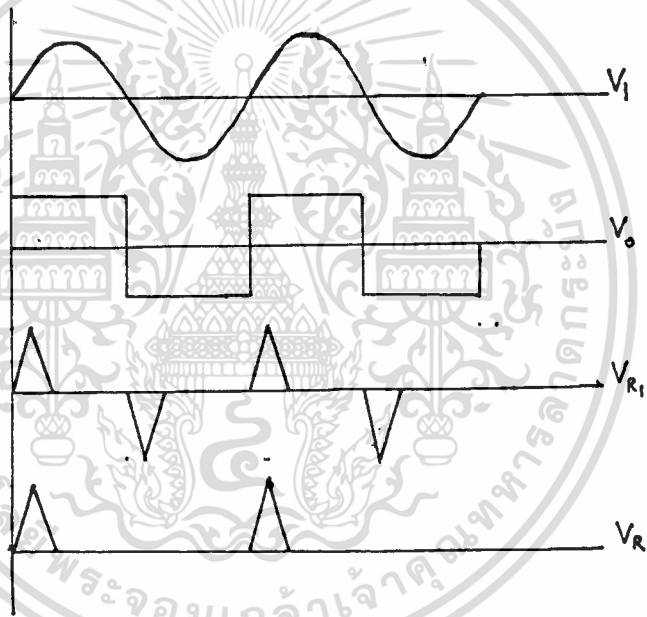
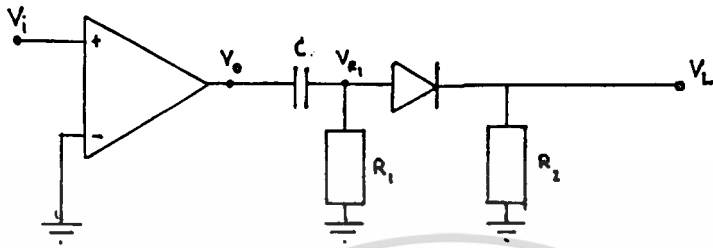
$$V_o = [(R_1 + R_2) / R_2] * V_i$$

- วงจรตามแรงดัน (Voltage Follower Or Buffer)

$$V_o = V_i$$

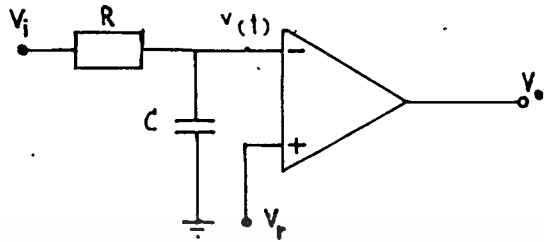
- วงจร Zero Crossing Detector

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรไมโครเมอร์ชนิดต่าง ๆ

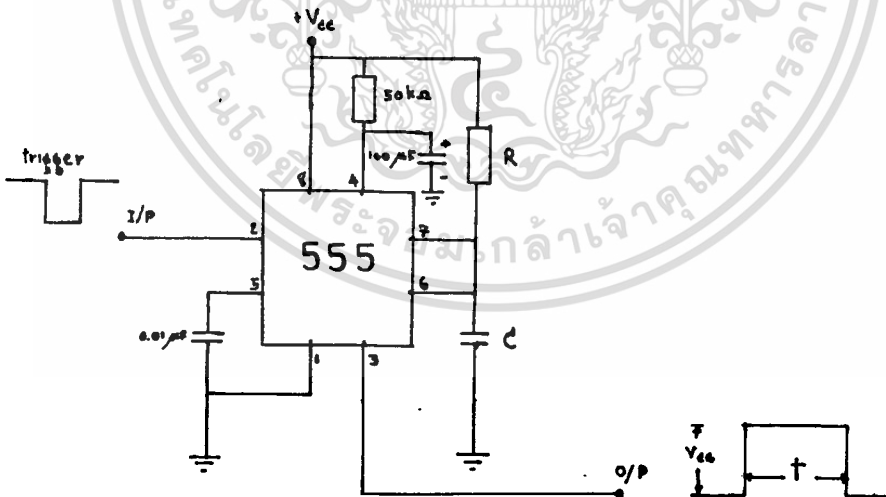
- วงจรหน่วงเวลา (R-C)

$$t = - \ln[(V_{cc} - V_i)/(V_r - V_i)] * R * C \quad \text{sec}$$

- วงจรโมโนสเตเบิล มัลติไวเบเรเตอร์ (Monostable Multivibrator)

คือวงจรชนิดหนึ่ง ซึ่งจะให้อาหารคงที่แน่นอนอันหนึ่ง และภาวะที่เปลี่ยนแปลงได้ ภาวะหนึ่ง (Transitory Or Quasi-Stable State) มันจะคงภาวะคงที่ (Stable) จนกว่าจะมีสัญญาณทริกเกอร์ (Trigger) เข้ามาเปลี่ยนให้อยู่ในอีกภาวะหนึ่ง ระยะเวลาของ ภาวะนี้ถูกควบคุมโดยการประจุที่คาปาซิเตอร์ พอสิ้นสุดระยะเวลานี้ เอาท์พุทจะกลับไปสู่สภาวะ คงที่เอง ในกรณีนี้ เราจะใช้ไอซีไมโครเมอร์ 555 เป็นตัวสร้างวงจรนี้ ดังรูป

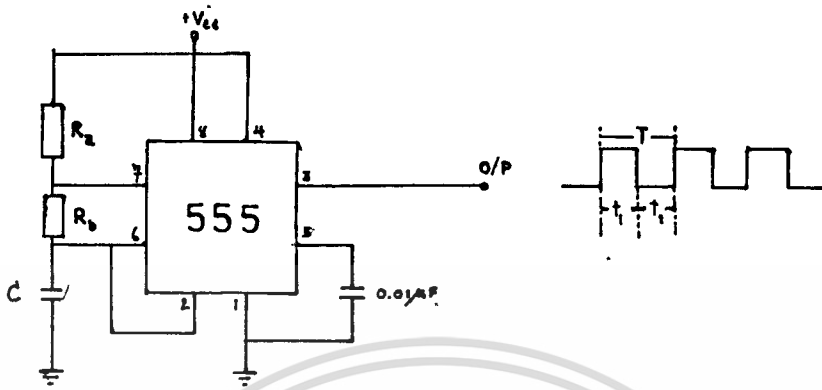

รูปแสดง วงจรโมโนสเตเบิล มัลติไวเบเรเตอร์

- วงจรอะอสเตเบิล มีลติไวเบรเตอ์ (Astable Multivibrator)

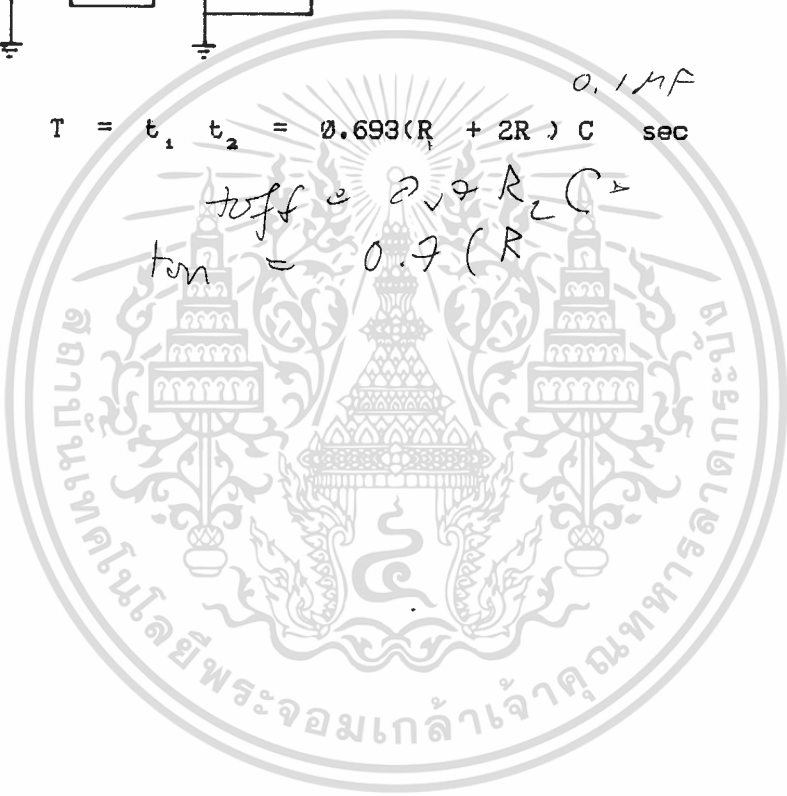
คือวงจรที่ไม่มีสภาวะคงที่แน่นอน แต่มีอยู่ 2 สภาวะที่จะเปลี่ยนกลับไปกลับมา ดัง

รูป

$$T = t_1 + t_2 = 0.693(R_1 + 2R_2)C \text{ sec}$$

$f_{\text{off}} = \frac{1}{T} = \frac{1}{0.693(R_1 + 2R_2)C}$
 $f_{\text{on}} = 0.7(R_1 + 2R_2)C$

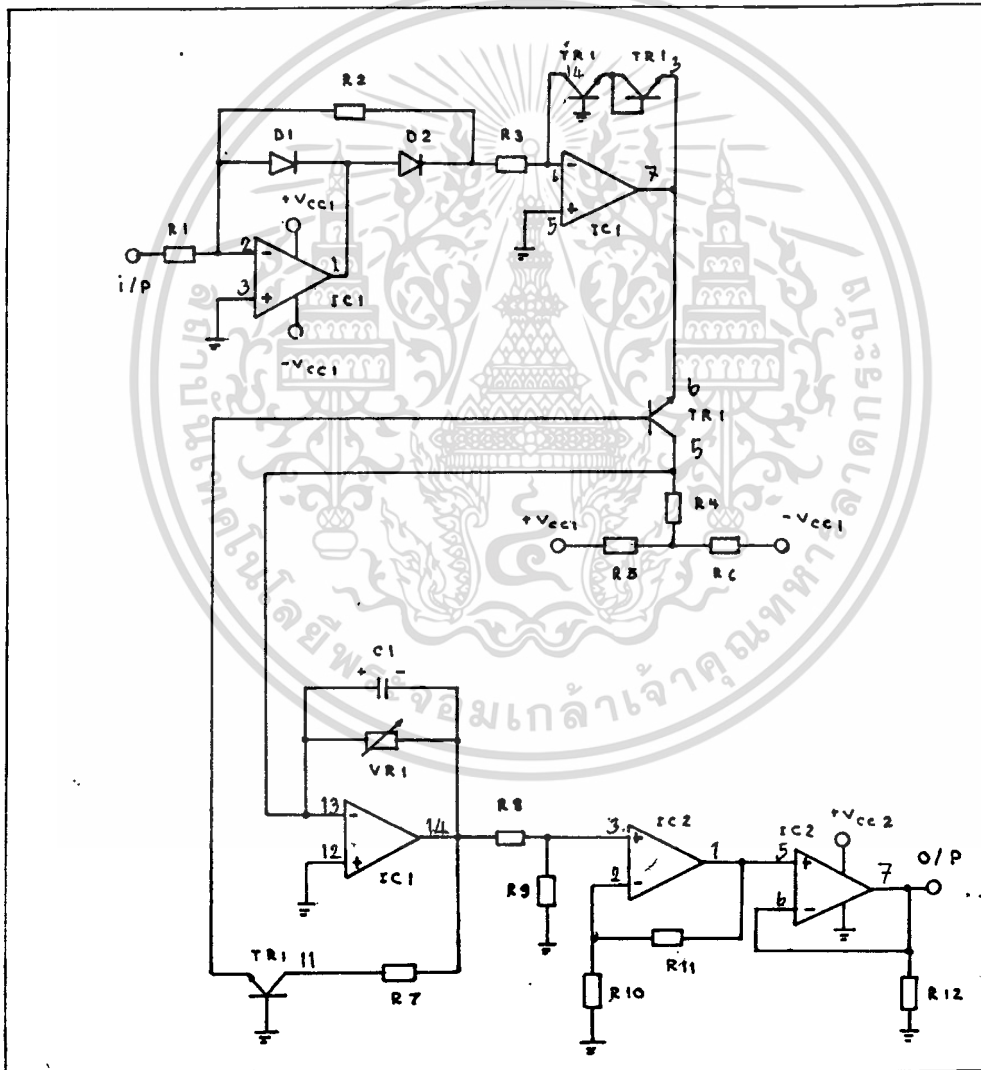
วงจรเรกติไฟเออร์

ประกอบด้วยวงจรเรกติไฟเออร์แบบ True RMS (คือให้ค่า DC Output Voltage ออกมาเท่ากับค่า Peak ของ AC Input Voltage) และวงจรขยายแบบไม่กลับเฟส เพื่อช่วยปรับขนาดของสัญญาณให้เหมาะสม แต่วงจรนี้จะมีข้อเสียคือ จะมีเวลาหน่วงระหว่าง Input กับ Output เนื่องจาก C ในวงจรเรกติไฟเออร์

324

output

- 7 < 5 +
- 6 -
- 8 < 9
- 10 -
- 1 < 2 -
- 3 +
- 14 < 12 +
- 13 -
- 4 + Vcc1 (+5)
- 11 - Vcc1 (-5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงอุปกรณ์ของวงจรเรกติไฟเออร์

หมายเลข	รายละเอียด	ค่า, เบอร์	จำนวน
VR1	Variable Resistor 0.25 W	10 K Ω	1
R1, R2, R7	Carbon Resistor 0.25 W	100 K Ω	3
R3	Carbon Resistor 0.25 W	50 K Ω	1
R4	Carbon Resistor 0.25 W	390 K Ω	1
R5, R6, R8, R10	Carbon Resistor 0.25 W	1 K Ω	4
C1	Electrolytic Capacitor 16 V	4.7 μ F	1
D1, D2	Signal Diode	1N 4148	2
TR1	Transistor Package	MC 3346	1
IC1, IC2	IC	LM 324 N	2

หมายเหตุ

- R9, R10 : Carbon Resistor 0.25 W) ค่าขึ้นอยู่กับอัตราขยายที่ต้องการ
- R12 : Wire Wound Resistor 10 W) ค่าขึ้นอยู่กับโวลเตจที่ต้องการ
- +V_{cc1} : + 5 V
- V_{cc1} : - 5 V
- +V_{cc2} : + 12 V
- I/P : ไฟฟ้ากระแสสลับจากอินสทรูเมนต์ทรานส์ฟอร์มเมอร์
- O/P : ไฟฟ้ากระแสตรงที่จะนำไปเข้าวงจรอิเล็กทรอนิกส์

รายละเอียดของ ไอซี ที่ใช้ในปริศยานี้

5408 / 7408 Quadruple 2-Input Positive-AND Gate

Electrical Characteristics SN54LS08/SN74LS08						
absolute maximum ratings over operating free-air temperature range						
Supply voltage VCC	7V	Operating free-air temperature range	SN54LS	-55°C to 125°C		
Input voltage	7V	temperature range	SN74LS	0°C to 100°C		
Intermittent voltage	5.5V	Storage temperature range		-65°C to 150°C		
recommended operating conditions						
		SN54LS08			SN74LS08	
		MIN	NOM	MAX	MIN	MAX
Supply voltage VCC		4.5	5	5.5	4.75	5.25
High-level output current IOH				800		-800
Low-level output current IOL				4		8
Operating free-air temperature TA		-55	125	0	0	70
electrical characteristics over recommended operating free-air temperature range						
PARAMETER	TEST CONDITIONS 1	MIN	TYP	MAX	UNIT	
VIH	High-level input voltage	2			V	
VIL	Low-level input voltage	0.8			V	
VI	Input clamp voltage	VCC = MIN, II = -18 mA			-1.5	
VOH	High-level output voltage	VCC = MIN, VIH = 2V, IOH = MAX			2.7 3.4	
VOL	Low-level output voltage	VCC = MIN, VIH = 2V, IOL = 4 mA			0.25 0.4	
II	Input current at maximum input voltage	VCC = MAX, VI = 7V			0.1	
IIH	High-level input current	VCC = MAX, VIH = 2.7V			20	
IIL	Low-level input current	VCC = MAX, VIL = 0.4V			-0.4	
IOS	Short circuit output current	VCC = MAX			-20	
ICCH	Supply current	Total outputs high			2.4 4.8	
ICCL	Supply current	Total, outputs low			4.4 8.8	
ICC	Supply current	Average per gate (50% duty cycle)			0.85	
IPLM	Propagation delay time, low-to-high-level output	VCC = 5V, TA = 25°C, CL = 150 F, tL = 2kΩ			8 15	
IPHL	Propagation delay time, high-to-low-level output				10 20	
Pin Assignment (Top View)						
positive logic: Y = AB						

5414/7414 Hex Schmitt-Trigger Inverter

Electrical Characteristics SN54LS14/SN74LS14					
absolute maximum ratings over operating free-air temperature range					
Supply voltage, V_{CC}	TV	Operating free-air temperature range	SN54LS	-55°C to 125°C	
Input voltage	TV		SN74LS	0°C to 70°C	
		Storage temperature range		-55°C to 150°C	
recommended operating conditions					
			SN54LS14	SN74LS14	UNIT
Supply voltage, V_{CC}	MIN	MAX	MIN	MAX	
	4.5	5	4.75	5.25	V
High-level output current, I_{OH}		-400		-400	mA
Low-level output current, I_{OL}		4		4	mA
Operating free-air temperature, T_A	-55	125	0	70	°C
electrical characteristics over recommended operating free-air temperature range					
PARAMETER	TEST CONDITIONS†	MIN	TYP‡	MAX	UNIT
V_{T+} Positive-going threshold voltage	$V_{CC} = 5V$	1.4	1.6	1.9	V
V_{T-} Negative-going threshold voltage	$V_{CC} = 5V$	0.5	0.8	1	V
Hysteresis ($V_{T+} - V_{T-}$)	$V_{CC} = 5V$	0.4	0.8		V
V_I Input clamp voltage	$V_{CC} = \text{MIN.}$, $I_I = -10 \text{ mA}$			-1.5	V
V_{OH} High-level output voltage	$V_{CC} = \text{MIN.}$, $V_I = V_{T-} - \text{min.}$, $I_{OH} = \text{MAX.}$	2.7	3.4		V
V_{OL} Low-level output voltage	$V_{CC} = \text{MIN.}$, $V_I = V_{T+} + \text{max.}$, $I_{OL} = 4 \text{ mA}$		0.25	0.4	V
I_{T+} Input current at positive-going threshold	$V_{CC} = 5V$, $V_I = V_{T+}$		0.14		mA
I_{T-} Input current at negative-going threshold	$V_{CC} = 5V$, $V_I = V_{T-}$		-0.18		mA
I_I Input current at maximum input voltage	$V_{CC} = \text{MAX.}$, $V_I = 7V$			0.1	mA
I_{IH} High-level input current	$V_{CC} = \text{MAX.}$, $V_I = 2.7V$			20	mA
I_{IL} Low-level input current	$V_{CC} = \text{MAX.}$, $V_I = 0.4V$			-0.6	mA
I_{OS} Short-circuit output current †	$V_{CC} = \text{MAX.}$	-20		-100	mA
I_{CC} Supply current	Total, output high	$V_{CC} = \text{MAX.}$		8.6	16
	Total, output low			12	21
	Average per gate	$V_{CC} = 5V$, 50% duty cycle		1.72	
t_{PLH} Propagation delay time, low-to-high-level output	$V_{CC} = 5V$, $T_A = 25^\circ\text{C}$.		15	22	ns
t_{PHL} Propagation delay time, high-to-low-level output	$C_L = 15\text{ pF}$, $R_L = 2k\Omega$		15	22	ns
Pin Assignment (Top View)					
positive logic: $Y = A$					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5421/7421 , Dual 4-Input Positive-AND Gate

Electrical Characteristics, SN54LS21/SN74LS21								
absolute maximum ratings over operating free-air temperature range								
Supply voltage, V _{CC}	7V	Operating free-air temperature range	SN54H*	-55°C to 125°C				
Input voltage	7V		SN74H*	0°C to 70°C				
Transmitter voltage	5.5V	Storage temperature range		-65°C to 150°C				
recommended operating conditions								
		SN54LS21		SN74LS21				
		MIN	NOM	MAX	MIN	NOM	MAX	UNIT
Supply voltage, V _{CC}		4.5	5	5.5	4.75	5	5.25	V
High-level output current, I _{OH}				-400			-400	μA
Low-level output current, I _{OL}				4			8	mA
Operating free-air temperature, T _A		-55		125	0		70	°C
electrical characteristics over recommended operating free-air temperature range								
PARAMETER	TEST CONDITIONS †	MIN	TYP ‡	MAX	UNIT			
V _{IH}	High-level input voltage		2		V			
V _{IL}	Low-level input voltage			0.8	V			
V _I	Input clamp voltage	V _{CC} = MIN, I _I = -18 mA		-1.5	V			
V _{OH}	High-level output voltage	V _{CC} = MIN, V _{IH} = 2V, I _{OH} = MAX	2.7	3.4	V			
V _{OL}	Low-level output voltage	V _{CC} = MIN, V _{IL} = V _{IL max} , I _{OL} = 4 mA	0.25	0.4	V			
I _I	Input current at maximum input voltage	V _{CC} = MAX, V _I = 7V		0.1	mA			
I _{IH}	High-level input current	V _{CC} = MAX, V _{IH} = 2.7V		20	μA			
I _{IL}	Low-level input current	V _{CC} = MAX, V _{IL} = 0.4V		-9.4	mA			
I _{OS}	Short circuit output current †	V _{CC} = MAX		-20	mA			
I _{CC}	Supply current	V _{CC} = MAX		1.2	2.4			
I _{CCH}	Supply current	V _{CC} = MAX		2.2	4.4			
I _{CCL}	Supply current	V _{CC} = MAX		2.2	4.4			
I _{CC}	Supply current	V _{CC} = 5V		0.85	mA			
				Average per gate (50% duty cycle)				
t _{PLM}	Propagation delay time, low-to-high-level output	V _{CC} = 5V, T _A = 25°C, C _L = 15 pF, R _L = 2 kΩ		8	15			
t _{PHL}	Propagation delay time, high-to-low-level output			10	20			
Pin Assignments (Top View)								
positive logic : Y = ABCD NC - No internal connection								

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5427/7427 Triple 3-Input Positive-NOR Gate

Electrical Characteristics SN54LS27/SN74LS27								
absolute maximum ratings over operating free-air temperature range								
Supply voltage, VCC	7V	Operating free-air temperature range	SN54LS	-55°C to 125°C				
Input voltage	7V	temperature range	SN74LS	0°C to 70°C				
Intermittent voltage	5.5V	Storage temperature range		-65°C to 150°C				
recommended operating conditions								
		SN54LS27			SN74LS27			
		MIN	NOM	MAX	MIN	NOM	MAX	
Supply voltage, VCC		4.5	5	5.5	4.75	5	5.25	V
High-level output current, IOH				-400			-400	μA
Low-level output current, IOL				0			0	mA
Operating free-air temperature, T _a		-55		125	-6		86	°C
electrical characteristics over recommended operating free-air temperature range								
PARAMETER		TEST CONDITIONS†			MIN	TYP‡	MAX	UNIT
V _{IH}	High-level input voltage				2			V
V _{IL}	Low-level input voltage						0.8	V
V _I	Input clamp voltage	VCC-MIN.	I _I = -18 mA				-1.5	V
V _{OH}	High-level output voltage	VCC-MIN.	V _{IL} = V _{IL} max., I _{OH} = MAX		2.7	3.4		V
V _{OL}	Low-level output voltage	VCC-MIN.	V _{IH} = 2 V, I _{OL} = 4 mA		0.25	0.4		V
I _I	Input current at maximum input voltage	VCC-MAX.	V _I = 7 V				0.1	mA
I _{IH}	High-level input current	Data inputs	VCC-MAX., V _{IH} = 2.7 V				20	μA
I _{IL}	Low-level input current	Data inputs	VCC-MAX., V _{IL} = 0.8 V				-0.4	mA
I _{OS}	Short-circuit output current †	VCC-MAX	74LS Family		-20		-100	mA
			74LS Family		-20		-100	mA
I _{CCM}	Supply current	VCC-MAX	Total outputs high		2.0	4		mA
I _{CCL}	Supply current	VCC-MAX	Total outputs low		3.4	6.8		mA
I _{CC}	Supply current	VCC = 5 V	Average per gate (50% duty cycle)		0.3			mA
t _{PLH}	Propagation delay time, low-to-high-level output	VCC = 5 V, T _A = 25°C			10	15		ns
t _{PHL}	Propagation delay time, high-to-low-level output	C _L = 15 pF, R _L = 2 kΩ			10	15		ns
Pin Assignment (Top View)								
①								
positive logic: Y = A + B + C								

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

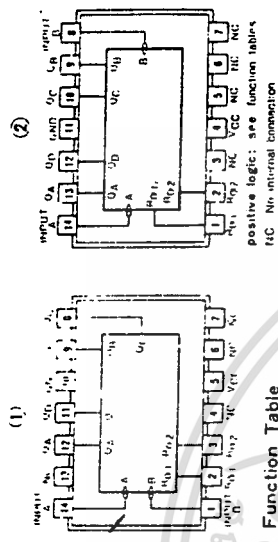
5432/7432 Quadruple 2-Input Positive-OR Gate

Electrical Characteristics SN54LS32/SN74LS32					
absolute maximum ratings over operating free-air temperature range					
Supply voltage, V _{CC}	7V	Operating free-air temperature range	SN54LS	-55°C to 125°C	
Input voltage	7V		SN74LS	0°C to 70°C	
		Storage temperature range		-65°C to 150°C	
recommended operating conditions					
			1000	1000	
			SN54LS32	SN74LS32	
			MIN	NOM	MAX
Supply voltage, V _{CC}			4.5	5	5.5
High-level output current, I _{OH}				-400	
Low-level output current, I _{OL}				4	
Operating free-air temperature, T _A			-55	125	0
					70
					°C
electrical characteristics over recommended operating free-air temperature range					
PARAMETER	TEST CONDITIONS †	MIN	TYP ‡	MAX	UNIT
V _{IH}	High-level input voltage		2		V
V _{IL}	Low-level input voltage			0.8	V
V _I	Input clamp voltage	V _{CC} = MIN, I _I = -18mA		-1.5	V
V _{OH}	High-level output voltage	V _{CC} = MIN, V _{IH} = 2V, I _{OH} = MAX	2.7	3.4	V
V _{OL}	Low-level output voltage	V _{CC} = MIN, V _{IL} = V _{IL} max, I _{OL} = 4mA	0.25	0.4	V
I _I	Input current at maximum input voltage	V _{CC} = MAX, V _I = 7V		0.1	mA
I _{IH}	High-level input current	V _{CC} = MAX, V _{IH} = 2.7V		20	µA
I _{IL}	Low-level input current	V _{CC} = MAX, V _{IL} = 0.4V		-0.4	mA
I _{OS}	Short-circuit output current †	V _{CC} = MAX	SALS Family	-20	-100
			74LS Family	-20	-100
I _{CCH}	Supply current	V _{CC} = MAX	Total, outputs high	3.1	6.2
I _{CCL}	Supply current	V _{CC} = MAX	Total, outputs low	4.9	9.8
I _{CC}	Supply current	V _{CC} = 5V	Average per gate (50% duty cycle)	1.0	mA
t _{PLH}	Propagation delay time, low-to-high-level output	V _{CC} = 5V, T _A = 25°C, C _L = 15pF, R _L = 2kΩ		14	22
t _{PHL}	Propagation delay time, high-to-low-level output			14	22
					ns
					ns
Pin Assignment (Top View)					
①					
positive logic: $Y = A + B$					

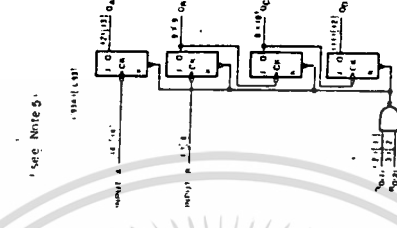
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Pin Assignments (Top View)

Functional Block Diagram

Function Table
COUNT SEQUENCE

COUNT	Q _D	Q _C	Q _B	Q _A
0	L	L	L	L
1	L	L	L	H
2	L	L	H	L
3	L	L	H	H
4	L	H	L	L
5	L	H	L	H
6	L	H	H	L
7	L	H	H	H
8	H	L	L	L
9	H	L	L	H
10	H	L	H	L
11	H	L	H	H
12	H	H	L	L
13	H	H	L	H
14	H	H	H	L
15	H	H	H	H

RESET - COUNT

RESET INPUTS	OUTPUT
R _{Q1} R _{Q2}	Q _D Q _C Q _B Q _A
H H	L L L L
L L	X X X X
X X	L L L L
	COUNT

93A.LS93.L93 (See Note 5)
93A.LS93.L93
4-BIT BINARY COUNTER

- NOTES:
- This is the voltage between two emitters of a multiplexing transistor. For this circuit, the rating applies between the two Q_D inputs.
  - V_{CC} is measured with all outputs open, both R_Q inputs grounded following momentary connection to 4.5V, and all other inputs grounded.
  - Output Q_A is connected to input B.
  - H = high level, L = low level, X = irrelevant.
  - The J and K inputs shown without connection are for reference only and are functionally at a high level.

Electrical Characteristics SN54LS93A SN74LS93A

absolute maximum ratings over operating free-air temperature range

Parameter	SN54LS93A	SN74LS93A	UNIT	
Operating free-air temperature range	SN54LS	SN74LS	°C	
V _{CC} voltage	7V	5.5V to 12.5V	V	
V _{IL} voltage	7V	SN74LS	0°C to 70°C	
V _{OL} voltage (see Note 1)	5.5V	SN74LS	0°C to 150°C	
recommended operating conditions				
V _{CC} voltage	MIN 4.5	MIN 5.5	MAX 5.25	V
Q _A output current, I _{OH}	MAX 400	MAX 400	MIN 400	μA
Q _A output current, I _{OL}	MIN 0	MIN 0	MAX 32	mA
clock frequency, f _{clk}	MAX 15	MAX 15	MIN 0	MHz
rise width, t _w	MIN 30	MIN 30	MAX 30	ns
reset pulse width, t _{reset}	MIN 15	MIN 15	MAX 15	ns
storage temperature, T _{stg}	MIN -55	MIN -55	MAX 125	°C

electrical characteristics over recommended operating free-air temperature range

PARAMETER	TEST CONDITIONS	MIN	TYP	MAX	UNIT
High-level input voltage	V _{CC} = MIN, I _I = 18mA	2		0.8	V
Low-level input voltage	V _{CC} = MIN, V _{IH} = 2V	1.5		1.5	V
Input clamp voltage	V _{IH} = 0.8V, I _{OH} = -400μA	7	3-4		V
High-level output voltage	V _{CC} = MIN, V _{IH} = 2V	0.35	0.5		V
Low-level output voltage	V _{CC} = MIN, I _{OL} = 8mA		0.2		V
Input current at any reset	V _{CC} = MAX, V _I = 5V		0.2		mA
High-level input current	V _{CC} = MAX, V _I = 2.7V		80		μA
Low-level input current	V _{CC} = MAX, V _I = 0.4V		0.4		mA
Short-circuit output current	V _{CC} = MAX	SN54LS	-20	100	mA
Supply current	V _{CC} = MAX, See Note 2	SN74LS	-20	100	mA
Q _A to output Q _A		32	42	15	MHz
Q _B to output Q _B		16	10	16	ns
Q _C to output Q _C		12	12	18	ns
Q _D to output Q _D		46	70	ns	ns
Q _A to output Q _B		10	16	ns	ns
Q _B to output Q _C		21	32	ns	ns
Q _C to output Q _D		23	35	ns	ns
Q _D to output Q _D		34	51	ns	ns
See 3B10-0 to Any output		34	51	ns	ns
		28	40	ns	ns

If conditions shown as MIN or MAX, use the appropriate value specified under recommended operating conditions for the applicable type.
 1. See Note 1 where t_{r} and t_{f} are at V_{CC} = 5V, T_A = 25°C.
 2. See Note 2 where the output should be shorted at a time.
 3. See Note 3 where the output should be shorted at a time.
 4. See Note 4 where the output should be shorted at a time.
 5. See Note 5 where the output should be shorted at a time.
 6. See Note 6 where the output should be shorted at a time.
 7. See Note 7 where the output should be shorted at a time.
 8. See Note 8 where the output should be shorted at a time.
 9. See Note 9 where the output should be shorted at a time.
 10. See Note 10 where the output should be shorted at a time.
 11. See Note 11 where the output should be shorted at a time.
 12. See Note 12 where the output should be shorted at a time.
 13. See Note 13 where the output should be shorted at a time.
 14. See Note 14 where the output should be shorted at a time.
 15. See Note 15 where the output should be shorted at a time.
 16. See Note 16 where the output should be shorted at a time.
 17. See Note 17 where the output should be shorted at a time.
 18. See Note 18 where the output should be shorted at a time.
 19. See Note 19 where the output should be shorted at a time.
 20. See Note 20 where the output should be shorted at a time.
 21. See Note 21 where the output should be shorted at a time.
 22. See Note 22 where the output should be shorted at a time.
 23. See Note 23 where the output should be shorted at a time.
 24. See Note 24 where the output should be shorted at a time.
 25. See Note 25 where the output should be shorted at a time.
 26. See Note 26 where the output should be shorted at a time.
 27. See Note 27 where the output should be shorted at a time.
 28. See Note 28 where the output should be shorted at a time.
 29. See Note 29 where the output should be shorted at a time.
 30. See Note 30 where the output should be shorted at a time.
 31. See Note 31 where the output should be shorted at a time.
 32. See Note 32 where the output should be shorted at a time.
 33. See Note 33 where the output should be shorted at a time.
 34. See Note 34 where the output should be shorted at a time.
 35. See Note 35 where the output should be shorted at a time.
 36. See Note 36 where the output should be shorted at a time.
 37. See Note 37 where the output should be shorted at a time.
 38. See Note 38 where the output should be shorted at a time.
 39. See Note 39 where the output should be shorted at a time.
 40. See Note 40 where the output should be shorted at a time.
 41. See Note 41 where the output should be shorted at a time.
 42. See Note 42 where the output should be shorted at a time.
 43. See Note 43 where the output should be shorted at a time.
 44. See Note 44 where the output should be shorted at a time.
 45. See Note 45 where the output should be shorted at a time.
 46. See Note 46 where the output should be shorted at a time.
 47. See Note 47 where the output should be shorted at a time.
 48. See Note 48 where the output should be shorted at a time.
 49. See Note 49 where the output should be shorted at a time.
 50. See Note 50 where the output should be shorted at a time.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อท่านอาจารย์ ศิริวัฒน์ โภธิเวชกุล อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางในการทำการวิจัยนี้มาโดยตลอด จนทำให้ปริญยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงด้วยดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ สุวงษ์ โสมพงศ์, อาจารย์ บุญยงค์ จิงกาญจนา และ อาจารย์ ชัยยา ตันติสุขารมย์ ที่คอยช่วยชี้แนะเทคนิคต่างๆ ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนอำนวยความสะดวกด้านอุปกรณ์สำหรับใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือในงานวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. สันติ อัครศรีวงศ์ธร , "รีเลย์ป้องกันกับการป้องกันระบบกำลัง" ,
สมาคมศูนย์วิชาการไทย-ออสเตรเลีย , 189 หน้า , 2526
2. สมเกียรติ ฝิโลประการ , "วิศวกรรมการส่งและจ่ายไฟฟ้า" ,
บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด , 212 หน้า , 2526
3. ศูนย์ฝึกอบรมการไฟฟ้าภูมิภาค , "คู่มืออบรมหลักสูตรสวิตช์เกียร์" , 675 หน้า ,
2523
4. William D. Stevenson, Jr. , "Element of power system analysis",
McGRAW-HILL , 436 p. , 1985
5. T.S. MADHAVA-RAO , "Power System Protection ; Static Relay" ,
McGRAW-HILL , 705 p. , 1979

